

การศึกษามองวาย : เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ปรัชญา วงษ์พจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

ตุลาคม 2556

การศึกษามองวาย : เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษามองวาย : เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

ตุลาคม 2556

ปรัชญา วงษ์พจน์. (2556). การศึกษามองวาย : เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. ศป.ม.ปริญญาโทนิพนธ์. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์, รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประวัติความเป็นมา บทบาทหน้าที่ และองค์ประกอบของมองวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง 2) เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดยมองวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง จากการศึกษาข้อมูลได้จากการสำรวจ สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. มองวายเป็นเครื่องดนตรีประเภทตีโดยชาวกะเหรี่ยงในประเทศพม่าเป็นผู้คิดค้นโดยใช้ มีลูกโหม่งที่มีระดับเสียงเรียงกันจำนวน 18 ลูก ทำมาจากโลหะผสม ลักษณะคล้ายโหม่งของไทย คือมีปุ่มตรงกลางระดับเสียงแตกต่างกันตามขนาดของลูกโหม่งแต่ละลูกผูกติดกับกรอบไม้ที่ 3 ส่วน มองวายนับว่ามีบทบาทต่อสังคมในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงซึ่งเป็นสื่อกลางและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้ชาวกะเหรี่ยงยังคงรักษาวัฒนธรรมของตนเอง

2. เพลงที่บรรเลงโดยมองวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงนี้ สามารถรวบรวมได้ 12 เพลงซึ่งเพลงเหล่านี้ บรรเลงอยู่ในงานต่างๆ ของชาวกะเหรี่ยง ได้แก่ 1) ไหว้ครู 2) งานออกพรรษา 3) งานวัดประจำปี 4) งานแก้บน 5) งานสงกรานต์ 6) งานศพ จากการวิเคราะห์เพลง พบว่ากลุ่มเสียงโดยรวมอยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มักขึ้นต้นด้วยท่อนนำและจบลงด้วยท่อนนำ มีการบรรเลงเพลงซ้ำ และจังหวะยก ในเทศกาลงานบุญและงานรื่นเริงแต่ละปี ในชุมชนกะเหรี่ยงมีการแสดง ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้วงดนตรีเป็นสื่อกลางในการดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาร่วมงานกิจกรรมประจำปี เครื่องดนตรีที่มีหน้าที่สำคัญในการบรรเลงบทเพลงของวงคือ มองวาย

Pratchaya Wongpotjane. (2013). **The study Mong Wai : Karen's musical instrument of sangkhlaburi Kanchanaburi**. Master thesis, M.F.A. (Ethnomusicology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof.Dr.Kanchana Intarasunanont, Assoc. Prof. Dr.Manop Wisuttiapat.

The objective of this research are 1) to study the history, background, functions and components of Mong wai, and 2) to collect and analyze songs that played by Mong wai in Karen culture. The study and analysis of data collected by surveying and interviewing showed that

1. Mong Wai is a percussion musical instrument invented by Karen tribe in Myanmar. Mong Wai has 18 small Gongs with 18 different pitches that orderly, made from alloy and looked similar to Thai Mong (Thai Gong). Mong Wai has big knob at the middle of each Gong, which has different size and produces different musical note. Luk Mong are attached to all three parts of a wooden frame. Mong Wai plays a highly influential role for Karen culture. Mong Wai is usually played as the main instrument in most of the Karen festivals and ceremonies.

2. There are 12 Songs performed by using Mong Wai at different Karen ceremonies, i.e., 1) Paying homage to the teacher 2) End of Buddhist Lent Day 3) Temple fair 4) Fulfill one's vow 5) Songkran festival 6) The funeral. From the song analysis it is found that the major tone of most songs is in "Fa" note. The songs generally start with introduction part and also end with the same introduction part. The songs also have a repeat and upbeat rhythm. At all annual festivals, Mong Wai is usually used as the main musical instrument for attracting people to attend the events.

THE STUDY MONG WAI : KAREN'S MUSICAL INSTRUMENT OF SANGKHLABURI
DISTRICT, KANCHANABURI

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Fine Arts Degree in Ethnomusicology
at Srinakharinwirot University
October 2556

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา อินทรสุนานนท์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ในการจัดทำงานวิจัยนี้ ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์ และ อาจารย์ดร.วีระ พันธุ์ เสือกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่ม ที่ให้ข้อเสนอแนะต่างๆเพื่อให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และประสิทธิ ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ขอขอบพระคุณอาจารย์สมชาย ศรีสุขและนักดนตรีโหม่งวอยและชาวชุมชนสังฆละบุรีทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์จรัญ กาญจนประดิษฐ์ และครูสุพัตรา ทรัพย์เสถียร ครูวงค์ชนิตา ปัทมคมที่คอยให้ความช่วยเหลือทางด้านต่างๆแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับบิดา มารดา ที่ให้การอบรมสั่งสอน สนับสนุนในการศึกษา และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าของปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา อาจารย์ และบุคคลที่เคารพรักทุกท่าน

ปรัชญา วงษ์พจน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางด้านวัฒนธรรม.....	8
เอกสารเกี่ยวกับชาวเขา.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับดนตรีของชาวเขา.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์บทเพลง.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
ขั้น รวบรวมข้อมูล.....	21
ขั้น ศึกษาข้อมูล.....	22
ขั้น วิเคราะห์ข้อมูล.....	23
ขั้น สรุป.....	23
4 การนำเสนอผลงานวิจัย	
ตอนที่ 1 ศึกษาประวัติความเป็นมาและองค์ประกอบของโหม่งวาย.....	24
ประวัติความเป็นมาของเครื่องดนตรี.....	24
เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของโหม่งวาย	25
ลักษณะทางกายภาพ.....	25
ระบบเสียงของโหม่งวาย.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
วิธีการบรรเลงโหม่งวอย.....	39
องค์ประกอบด้านเพลงที่บรรเลง.....	41
ศึกษาบทบาทหน้าที่ของโหม่งวอยในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง.....	73
บทบาทต่อสังคมในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง.....	73
หน้าที่ต่อสังคมของโหม่งวอยในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง.....	73
ตอนที่ 2 วิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดย โหม่งวอย ในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง	
อำเภอ สังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี.....	73
ไหว้ครู.....	74
เพลง บะ ปวย.....	74
งานออกพรรษา.....	76
เหม่ย ลา กล่า.....	76
ผู้จ๋ัย ตา มั๊ย.....	84
โพ่ สะ ว่า.....	88
ชิตะ เมี่ ยะเมี่ ยะ.....	94
งานวัดประจำปี.....	101
ปะโดหย่อง.....	101
เส่ง เจ็ว เย.....	111
งานแก้บน.....	115
ชิต้องเปี้ยว.....	115
งานสงกรานต์.....	122
เมี่ ยะ นา ดว.....	122
งานศพ.....	125
ลูก ก้วย ทะ วา ซ่อง.....	125
จอง เหล่ โป่ง เหว.....	132
ซ่ง โด เหมี่ย.....	141

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	149
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	149
ความสำคัญของการวิจัย.....	149
วิธีดำเนินการวิจัย.....	149
สรุปผลการวิจัย.....	150
อภิปรายผล.....	159
ข้อเสนอแนะ.....	160
บรรณานุกรม.....	161
ภาคผนวก.....	165
ภาคผนวก ก.....	166
ภาคผนวก ข.....	170
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	173

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงส่วนประกอบทางกายภาพของโหม่งว้าย.....	25
2 แสดงสัดส่วน ในส่วนที่ 1 ของโหม่งว้าย.....	27
3 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่1.....	27
4 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่2.....	28
5 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่3.....	28
6 แสดงสัดส่วน ในส่วนที่ 2 ของโหม่งว้าย.....	29
7 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่4.....	29
8 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่5.....	30
9 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่6.....	30
10 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่7.....	31
11 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่8.....	31
12 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่9.....	32
13 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่10.....	32
14 แสดงสัดส่วน ในส่วนที่ 3 ของโหม่งว้าย.....	33
15 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่11.....	33
16 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่12.....	34
17 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่13.....	34
18 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่14.....	35
19 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่15.....	35
20 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่16.....	36
21 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่17.....	36
22 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่18.....	37
23 เปรียบเทียบไม้ตีโหม่งว้ายกับแผงโหม่งว้าย.....	37
24 แสดงความยาวของไม้ตีโหม่งว้าย.....	38
25 แสดงถึงตำแหน่งของเสียงต่าง ๆ บนโหม่งว้าย.....	39
26 ตัวอย่างทำนั้งและการจับไม้ตีโหม่งว้าย.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์ที่อาศัยกระจุกกระจายอยู่ตามท้องที่ต่างๆ ในโลก ล้วนมีชาติพันธุ์แตกต่างกันไปอาจเป็นเพราะส่วนต่างๆ ของโลกมีความแตกต่างกันในด้านภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ พืชพันธุ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ความแตกต่างนั้นจะแตกต่างกันตั้งแต่วิถีชีวิตรูปร่างการแต่งกาย ภาษา ความคิด ความเชื่อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ได้พัฒนาจนกลายเป็นวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะไปตามท้องที่ของตน ความแตกต่างดังกล่าวนี้ อาจเกิดการที่มนุษย์ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแตกต่างทางด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นที่น่าสังเกตว่ามนุษย์ ทุกชาติพันธุ์มีระบบการเปล่งเสียง ในภาษาเริ่มจากเส้นเสียงในลำคอ ช่องปาก มุมเหงือก ไรฟัน เพดาน ลิ้น ริมฝีปากเหมือนกัน แต่ทุกภาษาจะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปทำให้ภาษาในชนเผ่าต่างๆ แตกต่างกันไป

วัฒนธรรม เป็นสิ่งที่คู่กับมนุษย์ เป็นแนวคิดที่เป็นวิถีชีวิตและความประพฤติ การปฏิบัติที่ผู้คนในสังคมหนึ่งๆ ได้สั่งสมสืบทอดชั่วลูกชั่วหลาน เป็นระยะเวลาอันยาวนาน เป็นลักษณะเฉพาะที่พอเหมาะกับสภาพภูมิศาสตร์และความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมนี้ คุกก่อให้เกิดสุขและความกลมกลืน ในสังคมเป็นอย่างดี วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เลื่อนไหลถ่ายโยงจากบุคคลและจากท้องถิ่นหนึ่งไปสู่อีกท้องถิ่นหนึ่งได้ การถ่ายโยงทางวัฒนธรรมเป็นไปโดยที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งในครอบครัวเดียวกัน ระหว่างครอบครัว ระหว่างหมู่บ้าน ตำบล จังหวัด จนในที่สุด ทั้งประเทศ และระหว่างประเทศ(ปัญญา รุ่งเรือง. 2544: 39)

ดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ที่รับใช้สังคมมนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษาและทุกชนชั้น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในความหมายทางสังคมศาสตร์มนุษย์ยังกำหนดให้ดนตรีเป็นสื่อกลางระหว่างประชาชนกับพระเจ้า เช่น ดนตรีในพิธีกรรมศาสนาของตะวันตก และดนตรีไทยในความเชื่อเรื่องพิธีไหว้ครูทางดนตรีของชาวไทย (กาญจนา อินทรสุนานนท์. 2532: 63) ดนตรีจัดเป็นศิลปะอีกแขนงหนึ่งที่เราสามารถพบเห็นได้ในทุกชนชาติกลุ่มชน หรือแม้กระทั่งในกลุ่มสังคมเล็กๆ ดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่อาศัยโสตประสาทเป็นเครื่องรับรู้และแปลความหมายหรือไม่ก็ได้ คุยเดียวกับเสียงของภาษาพูด ซึ่งในการตีความหมาย อาจจะแตกต่างกันไปตามแต่ความคิดแต่ละคนหรือรับรู้ไปคนละอารมณ์ก็ได้ (สังัด ภูเขาทอง. 2532: 63) ไม่ว่าสมัยไหนถิ่นไหน ตั้งแต่ชาติที่เป็นป่าเถื่อนจนถึงชาติที่เจริญเข้มมีการร้องรำทำเพลงเป็นสมบัติประจำชาติของตน สำหรับใช้เนื่องในกิจกรรมพิธีทางลัทธิศาสนาและในการพักผ่อนหย่อนใจเนื่องด้วยสังคม การร้องรำทำเพลงจึงเป็นสิ่งจำเป็นเกี่ยวกับจิตใจชาติไม่ได้ เพราะเป็นศาสนาซึ่ง

บำรุงจิตใจให้เข้มแข็ง ชาตินี้ได้มีความเป็นอยู่อย่างไรมีจิตใจดีงาม หรือเลวทราม อาจดูได้จากการร้องรำ ทำเพลงประจำชาติของตน และอาจเปรียบเทียบดูได้กับชาติอื่นว่ามีความสูงต่ำกันอย่างไรในทาง วัฒนธรรม (พระยาอนุมานราชธน. 2515: 104)

การศึกษาดนตรีในภูมิภาคต่าง ๆ จึงมิได้มีความหมายเพียงแค่นดนตรีของวัฒนธรรมประจำชาตินั้น ๆ เป็นหลัก แต่ยังหมายถึงดนตรีและวัฒนธรรมของบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ (ปัญญา รุ่งเรือง. 2541: 116) การศึกษาวัฒนธรรมในท้องถิ่น นอกจากการศึกษาด้านวัฒนธรรมยังมีด้านวัฒนธรรมด้านอื่นๆ ที่แตกต่างกันคล้ายคลึงกัน เช่น พิธีกรรม และประเพณีต่างๆ ในพิธีกรรม และประเพณีนี้ ยังประกอบไปด้วย บทเพลง พิธีการและสิ่งประกอบอื่น ๆ ที่อยู่บนค่านิยมของกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์คตินิเวศบ้าน คำประพันธ์ต่างๆ ภาษาถิ่น และเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชาวบ้านได้ (กาญจนา อินทรสุวานนท์. 2536: 52)

จังหวัดกาญจนบุรี มีพรมแดนด้านตะวันตกติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า บริเวณนี้ จึงมีอพยพเคลื่อนย้ายของกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่มจากประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่าเข้ามาอยู่อาศัยในจังหวัดกาญจนบุรี เช่น พม่า มอญ กะเหรี่ยง เผ่าลัวะ หรือ ละว้า อินเดีย เป็นต้น ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงจัดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์หรือชนกลุ่มน้อยที่สำคัญกลุ่มหนึ่งของจังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากอพยพเข้ามาอาศัยอยู่บริเวณพรมแดนไทย-พม่า มานานกว่า 100 ปี และมีจำนวนค่อนข้างมาก (ศุทธิณี ทองสะอาด. 2533: 1)

ชาวไทยเชื้อ อสสายกระเหรี่ยงในจังหวัดกาญจนบุรี มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจไม่น้อยกว่าชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ในหลักฐานทั้งเอกสารเก่าและเอกสารใหม่หลายฉบับ มีข้อมูลเกี่ยวกับกระเหรี่ยงกาญจนบุรี ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การอพยพ การตั้งถิ่นฐาน สภาพเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงบทบาทของกระเหรี่ยงกาญจนบุรีในสังคมไทยตั้งแต่อดีต ในปัจจุบันชาวไทยเชื้อ อสสายกระเหรี่ยงยังคงเห็นความสำคัญในลักษณะชนกลุ่มน้อยที่มีเอกลักษณ์ของตนเองในด้านวัฒนธรรม (มณฑล คงแถวทอง. 2539: 1)

กระเหรี่ยง เป็นชื่อที่คนทั่วไปใช้เรียกกลุ่มชนชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่ง ที่อาศัยอยู่หนาแน่น ในบริเวณภาคเหนือและตะวันตกของประเทศไทย ชื่อ "กระเหรี่ยง" เป็นชื่อเรียกตามอย่างมอญซึ่งเรียกกลุ่มชาติพันธุ์นี้ ว่า "กะเรง" ชนกลุ่มนี้(ยกเว้นกลุ่มตองสู)เรียกตนเองว่า "ปากะญอ" ซึ่งแปลว่า "คน"(โสฬส ศิริไสย์. 2536: 38) ทางภาคเหนือของไทยและทางรัฐฉานของพม่ากลุ่มชนนี้ เป็นที่รู้จักกันในนามว่า "ยาง" ซึ่งเป็นคำที่พวกรชนหรือไทยใหญ่ใช้เรียกกระเหรี่ยง พม่าเรียกกระเหรี่ยงว่า "คะหยิ่น" ซึ่งหมายถึง กระเหรี่ยงสะกอ และโป นอกจากนี้คำนี้ แล้วยังพบว่า "กระเหรี่ยงขาว" (Whit Karen) ซึ่งใช้เรียกกระเหรี่ยงสะกอและโป ส่วนทางภาคตะวันตก เช่น จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ บางครั้ง จะใช้คำว่า "กะหรั่ง" เรียก

กลุ่มชนกระเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ. 2518: 24)

สาธารณกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานมีการจัดประชากรเชื้อชาติกระเหรี่ยงไว้เป็นชาวเขากลุ่มหนึ่งอยู่ในกลุ่มภาษากลุ่มตระกูลทิเบต-พม่า (Tibeto-Burman) ชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงนี้ เคยมีถิ่นฐานตั้งเดิมอยู่ทางตอนใต้ของจีน และต่อมามีการอพยพเคลื่อนย้ายลงมาตั้งถิ่นฐานทางตอนใต้ จนกลายเป็นชนกลุ่มน้อยที่สำคัญในพม่าและไทย มีข้อมูลระบุว่า มีชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงในพม่า ประมาณ 1,367,000 คน และมีชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงอยู่ในไทยประมาณ 60,000 - 70,000 คน บริเวณที่มีกระเหรี่ยงตั้งถิ่นฐานอยู่มากคือที่ราบหุบเขาในแนวเขาถนนธงชัยและตะนาวศรีซึ่งเป็นแนวพรมแดนระหว่างไทยและพม่า (สาธารณกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2517: 889-890)

วัฒนธรรมของชาวกระเหรี่ยง เป็นวัฒนธรรมที่ผูกพันอยู่กับระบบนิเวศทางธรรมชาติอย่างกลมกลืน ซึ่งมีผลต่อชีวิตของชาวกระเหรี่ยงทั้งในมิติทางจิตวิทยา ที่เชื่อว่าสรรพสิ่งมีชีวิตวิญญาณเป็นเจ้าของดูแล (โกวิท แก้วสุวรรณ. 2542: 32) ชาวกระเหรี่ยงไปในตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นกลุ่มชาวเขาที่มีภาษาพูดเป็นของตนเอง มีความเชื่อผสมผสานระหว่างความเชื่อฤกษ์และความเชื่อทางพุทธศาสนา ซึ่งแสดงออกทางมโนทัศน์ในความเชื่อทางพุทธศาสนา ทั้งสองว่า ความเชื่อฤกษ์มีความกว้างไกล สะอาดและเตียนโล่ง ส่วนความเชื่อทางพุทธศาสนานั้น มีความสูงใหญ่เมื่อความคิดที่กว้างไกล สะอาดเตียนโล่ง รวมเป็นหนึ่งเดียวกับความสูงใหญ่ ย่อมทำให้เกิดความสมบูรณ์แก่สรรพสิ่งได้ เช่นเดียวกับที่ นดินที่กว้างโล่งเตียนมีต้นไม้สูงใหญ่งอกงาม ย่อมสร้างควมร่มรื่นความอุดมสมบูรณ์แก่คนทุกคน (อ้างถึงโกวิท แก้วสุวรรณ สัมภาษณ์; และหม่องแป้. 2543: 134) จากมโนทัศน์ที่กล่าวมาในข้างต้นได้แสดงให้เห็นการหล่อหลอมวัฒนธรรมของชาวกระเหรี่ยงเข้าด้วยกัน ทั้งแนวทางปฏิบัติและแนวทางอุดมคติความเชื่อแบบฤกษ์เป็นกรตอบสนองความต้องการในทางปฏิบัติ ส่วนความเชื่อตามแบบพุทธศาสนา สามารถตอบสนองชีวิตได้ในแนวทางของอุดมคติ การสร้างบุญเป็นการสะสมบารมีให้ตนเอง ชาวกระเหรี่ยงจึงไหว้ผีอันเป็น ความเชื่อแบบฤกษ์ และไหว้พระ อันเป็นความเชื่อแบบพุทธศาสนา โดยไหว้ผีเพื่อชีวิตในชาตินี้ และไหว้พระเพื่อชีวิตในชาติหน้า (โกวิท แก้วสุวรรณ. 2543: 134)

เมื่อถึงโอกาสเทศกาลและพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งมักจะเป็นพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำมาหากินแทบทั้งสิ้น เทอเลียโตวจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของหมู่บ้านในเทศกาลหรือพิธีกรรมต่าง ๆ แต่ครั้ง ชาวกระเหรี่ยงจะส่งข้าวไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดลานซึ่งเป็นพื้นที่สำหรับแสดง ผลัดเปลี่ยนกันตลอดงาน ดังนั้น เทอเลียโตวจึงเป็นที่เชิดหน้าชูตา และเป็นตัวแทนของแต่ละหมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านที่มาร่วมเทศกาลหรือพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งมักจะมีผลัดเปลี่ยนเวียนกันจัดในทุกหมู่บ้านของ ชาวกระเหรี่ยง โดยเฉพาะกระเหรี่ยงโป (ผอบ นะมาตร์; และคนอื่น ๆ. 2544: 27-28)

นอกจากเครื่องดนตรีที่ใช้ร้องแล้ว ชาวกระเหรี่ยงยังคงมีเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง หรือใช้สร้างบรรยากาศ ในงานรื่นเริงอื่น ๆ เช่น กลองยาวแบบกระเหรี่ยง (ทะ) ซ้อง(หม่อง) และ แคน (ปี่บา) โดยเฉพาะแคนของกระเหรี่ยงนี้ มีลักษณะพิเศษต่างจากแคนของที่อื่นตรงที่เพียง 7 ลูกเท่านั้น (แคนทั่ว ๆ ไป มี 8 ลูก) เนื่องจากเพลงของกระเหรี่ยงไม่มีตัวโน้ตดังกล่าวเลย ดังนั้น ชาวกระเหรี่ยงจึงสามารถใช้แคนที่ทำจากถั้วอื่นมาเป่าเพลงของตนได้ กลองยาว ซ้อง แคน และฉาบนี้ ชาวกระเหรี่ยงจะ ใช้ในงานรื่นเริง เช่น การรำดาบ(โอยชะ) การรำมือ(โอยไทรย) การรำวงต่าง ๆ การเล่นสะบ้า (ลูกวอยเบ เกชะ) เป็นต้น (พิพัฒน์ เรืองนาม. 2533: 48)

ดนตรีชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงที่ปรากฏในตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีนี้ มีทั้ง เพลงร้อง และเพลงที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรี เช่นการแสดงรำตง เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงรำ ตงคือ กลองสองหน้า ระนาด ซ้องวง พิณ หรือปี่ ฉิ่งตง(ไม้ไผ่ยาวประมาณ 30 เซนติเมตร เขาจะเป็นร้อง ใช้ไม้ตีให้จังหวะ) เนื้อร้องของเพลงรำตงมีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นมาของกระเหรี่ยง การอบรมให้เป็นคน ดี และเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา เป็นต้น (มณฑล คงแถวทอง. 2538: 53) เพลงที่ใช้ในการรำตงนี้ มี เครื่องดนตรีหลายชนิด ชนิดแรก คือ แมนโดลิน ดนตรีชนิดนี้ กระเหรี่ยงได้รับจากพม่า ระเบิดเล็ก (ปัดตาล่า) กลองขนาดเล็ก (เป็อว) ฉาบ (ป้าจี้) ซ้องขนาดต่าง ๆ แขนงอยู่ในราว (มู่งว่า) กลองใหญ่ (ตะ พอ) และกระบอกไม้ไผ่ตัดให้มีลักษณะพิเศษใช้ตี(โกร่ง) จะเห็นได้ว่า เครื่องดนตรี แต่ละชนิดแม้ว่าจะ มีบางชิ้น ได้รับอิทธิพลจากชนกลุ่มอื่น แต่ก็ยังมีอีกหลายชิ้น ที่แสดงถึงวัฒนธรรมทางดนตรีของชาวกระเหรี่ยง ได้ไม่น้อย (สถาบันพัฒนา. 2533: 48)

จิวายและมองววย เป็นเครื่องดนตรีตระกูล(Gong)นี้ รูปร่างเหมือนกัน จะต่างกันตรงลักษณะ ของเนื้อ โลหะที่นำมาหล่อเป็นลูกซ้อง หากมองด้วยตา จิวายจะมีลักษณะคล้ายลูกซ้องไทย มีปุ่มตรง กลาง แต่มองววยหากมองด้วยตาจะมีลักษณะคล้ายโหม่งของไทย คือผิวบางมีสีดำมีการเขียน ลวดลายบนซ้อง(วนิดา พรหมบุตร. 2552: 114) ซึ่งจิวายและมองววยนี้ มีบทบาทสำคัญในการบรรเลงใน วงชะพูชะอูซึ่งประกอบพิธีรำตง ของชาวกระเหรี่ยง เนื่องด้วยเสียงของเครื่องดนตรีและวิธีการบรรเลง ทำนองที่น่าสนใจ และมีทำนองเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ซึ่งอยู่คู่กับชาวกระเหรี่ยงมาเป็นเวลานาน

ด้วยสภาพสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อวัฒนธรรม กระเหรี่ยงจึงทำให้วัฒนธรรมดนตรีไม่ได้รับความสำคัญต่อเยาวชนรุ่นหลังเท่าที่ควร จึงทำให้วัฒนธรรม ดนตรีกระเหรี่ยงใกล้ที่จะสูญหายไป

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น เป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษามองววยศึกษา และวิธีการบรรเลงมองววยของชาวกระเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีซึ่งมีการบรรเลงที่เป็น เอกลักษณ์ที่สำคัญของชาวกระเหรี่ยง นับวันจะสูญหายไปเพราะสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงทุกขณะ ผล จากการขาดช่วงในการสืบทอดตลอดจนบทบาทในสังคมดนตรีลดน้อยลงในอนาคตอาจเป็นผลให้

วัฒนธรรมทางด้านนี้ สูญหายไป ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ และสนใจที่จะศึกษาวิธีการบรรเลง เทคนิคการบรรเลง และศึกษารวบรวมบทเพลงของมองวาย ของชาวกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาบทบาทหน้าที่ และองค์ประกอบของมองวาย
2. เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดยมองวาย

ความสำคัญของการวิจัย

ด้วยสภาพสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมทำให้ส่งผลกระทบต่อดนตรีชาวกะเหรี่ยงและอาจทำให้นดนตรีกะเหรี่ยงเปลี่ยนแปลงและสูญหายไป

งานวิจัยนี้ เป็นการอนุรักษ์บทเพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับสังคมชนเผ่ากะเหรี่ยงอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยศึกษาเครื่องดนตรีที่ชื่อว่า มองวาย โดยการศึกษา วิธีการบรรเลง ซึ่งปัจจุบันกำลังสูญหายไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

พื้นที่การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะที่หมู่บ้านชาวกะเหรี่ยงอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

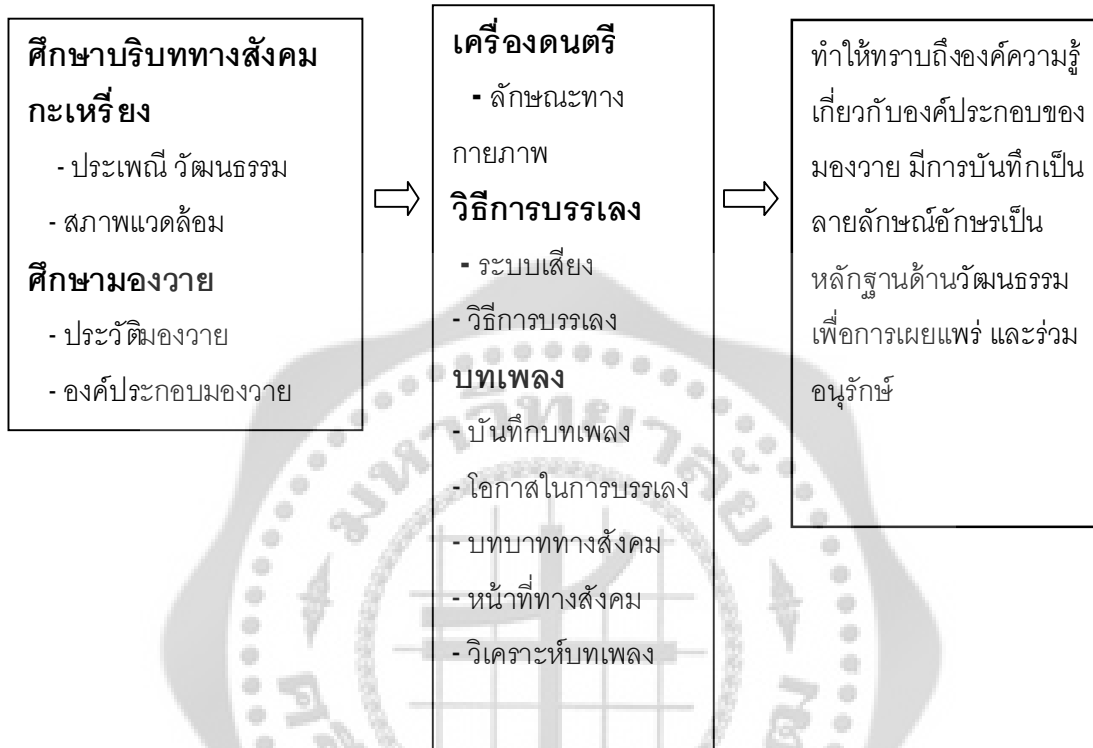
บทเพลงที่รวบรวมและวิเคราะห์ครั้งนี้ เป็นบทเพลงที่ชาวกะเหรี่ยงนิยมบรรเลงโดยใช้มองวาย ในการบรรเลงในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

มองววย	หมายถึง	ชื่อแวงของชาวกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง	หมายถึง	เครื่องดนตรีที่ใช้ในวัฒนธรรมของ ชาวไทยเชื้อ อสยกะเหรี่ยง
องค์ประกอบของมองววย	หมายถึง	ส่วนสำคัญที่ นูฐานที่ทำให้เกิดดนตรีขึ้น มา ประกอบด้วย เครื่องดนตรี วิธีบรรเลง บทเพลง
รูปแบบเพลง	หมายถึง	โครงสร้างของบทเพลงเบ้ ้องต้นและ ลักษณะการบรรเลง
กลุ่มเสียง	หมายถึง	กลุ่มของระดับเสียงต่างๆ ที่นำมาเรียง ตามลำดับ
วรรคเพลง	หมายถึง	การแบ่งความยาวทำนองเพลงที่มีความยาว ของทำนอง
ลูกตก	หมายถึง	เสียงสุดท้ายของทำนองเพลงในแต่ละวรรค
กระสวนทำนอง	หมายถึง	รูปแบบการเคลื่อนที่ของทำนองเพลง
กระสวนจังหวะของทำนอง	หมายถึง	ตำแหน่งของเสียงต่างๆ เพื่อได้ ทำนองที่ ต้องการ
บทบาทของมองววย	หมายถึง	สิ่งที่สังคมกำหนดสถานะของมองววยที่มี ต่อชุมชนกะเหรี่ยงอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
หน้าที่ของมองววย	หมายถึง	ภาระรับผิดชอบของมองววยต่อชุมชน กะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดนตรีชนเผ่า นั้น เนื่องจากปัจจุบันมีผู้สนใจศึกษาค้นคว้า และเขียนบทความเผยแพร่ในเอกสารวารสาร และหนังสือต่างๆ ไว้พอสมควรแต่มีจำนวนไม่มากนัก เนื้อหาส่วนใหญ่มีการกล่าวถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาดุริยางคศาสตร์ชาติพันธุ์ ในหลายๆ ทศนะ โดยเน้นในด้านการรวบรวมข้อมูลทางด้านวัฒนธรรม การศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชน พิธีกรรมและความเชื่อ รวมทั้งทางด้านดนตรีในปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจศึกษาค้นคว้าและวิจัยมากขึ้น ข้อมูลต่างๆ ที่นำมาใช้ประกอบการวิจัยครั้งนี้ นับว่ามีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยเป็นอย่างยิ่ง แหล่งข้อมูลนี้ ได้มาจากเอกสารงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ ตำราหนังสือต่างๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางด้านวัฒนธรรม
- 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชาวเขา
- 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับดนตรีชาวเขา
- 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์บทเพลง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางด้านวัฒนธรรม

พระยาอนุমানราชธนะ (2515: 2) ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรม ในฐานะของนักมานุษยวิทยาว่า วัฒนธรรมหมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นโดยอาศัยการเรียนรู้จากกัน และสืบต่อเนื้อเป็นความเจริญก้าวหน้า ส่วน สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์(2527: 17) ได้กล่าวถึงความหมายของวัฒนธรรม ไว้ว่า วัฒนธรรม คือ แนวทางในการแสดงออกของวิถีชีวิตที่ ปวงที่บุคคลชนกลุ่มชนคิดขึ้น และกระทำขึ้น เป็นต้นแบบ แล้วคนส่วนใหญ่ของกลุ่มชนยอมรับสืบทอด จนกระทั่งสิ่งนั้น ส่งผลต่อนิสัยของความคิดและการเชื่อถือของการกระทำของคนหมู่มากแห่งกลุ่มชนนั้น

ประเทือง คล้ายสุบรรณ์ (2531: 3) วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นผลผลิตของมนุษย์ในสังคม เป็นต้นว่า ความคิด ความรู้สึก ความประพฤติ กิริยาอาการ ศิลปะ ประเพณี กฎหมาย ประดิษฐ์ ที่สังคมยอมรับและปฏิบัติสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันวัฒนธรรมที่ นบ้านมีลักษณะเป็น

ทั้งศาสตร์และศิลป์ เพราะเป็นวิชาที่มีหลักเกณฑ์สามารถพิสูจน์ได้ขณะเดียวกันก็เป็นศิลปะที่มีความงดงาม ไพเราะ เช่น เพลงพี่ น้บ้าน เพลงกล่อมเด็ก

นอกจากนี้ ยศ สันตสมบัติ (2540: 199) ได้กล่าวถึงมนุษย์กับวัฒนธรรมว่าศาสนาเป็นประสบการณ์ยากแก่การทำความเข้าใจและอธิบายได้ ตั้งแต่รุ่งอรุณแห่งประวัติศาสตร์ มนุษย์ได้ทำการประกอบพิธีกรรมเช่นไหว้ บวงสรวงเทพยดาฟ้าดิน สร้างเทพปรมณ์ม ไสยศาสตร์ ความเชื่อเกี่ยวกับภูติผีปีศาจ วิญญาณและพระเจ้า ศาสนามีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์และอำนาจเหนือธรรมชาติ ศาสนาโยงใยกับสถาบันทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ความเชื่อทางศาสนามีอิทธิพลแทรกซึมเข้าสู่ปริมณฑลของสังคมวัฒนธรรม และประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์ศาสนาต่างๆ ของมนุษย์มีความแตกต่างหลากหลายทั้งในด้านของรูปแบบ เช่น การจัดองค์กรและพิธีกรรม และในด้านของเนื้อหาและความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เหล่านี้ บางศาสนามีความเชื่อเกี่ยวกับเทพเจ้าหลายองค์ บางศาสนามีความเชื่อเทพเจ้าองค์เดียว บางศาสนาไม่มีเลย บางศาสนามีความเชื่อในเรื่องผีวิญญาณ ขอบเขตของอำนาจของเทพเจ้าและจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายก็มีความแตกต่างกันไป เทพเจ้าในศาสนาบางองค์เป็นผู้สร้างและผู้ทำลายล้างมนุษย์ บางศาสนาแบ่ง แยกงานและอำนาจหน้าที่ให้เทพเจ้าแต่ละองค์ ลดหล่นกันออกไป เทพเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในบางศาสนาไม่ได้เข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการต่างๆ ของมนุษย์โดยตรง ด้วยการให้คุณหรือโทษในกิจกรรมและวิถีชีวิตประจำวันของมนุษย์ ในศาสนาที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เข้ามายุ่งเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์โดยตรง ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์จึงมีลักษณะความเกรงขามและความหวาดกลัว ก่อให้เกิดพิธีกรรมเช่นสรวงบูชาเพื่อความเอาใจ และต่อรองกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น นศาสนาตามทัศนะทางมานุษยวิทยา จึงบ่งบอกนัยถึงการขยายความทางสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์ออกไปสู่ความสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีอำนาจเหนือมนุษย์ธรรมชาติ

นอกจากนี้ นิคม วงเวียน (2526: 168) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมสวย (กุ๋ย) ด้านความเชื่อในจังหวัดสุรินทร์โดยกล่าวถึงความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดสุรินทร์ ความเชื่อและประเพณีของชาวสวย เช่น ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรม ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และไสยศาสตร์ ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอบรมในสังคม ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับโชคลางและปรากฏการณ์ธรรมชาติผลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกของชาวสวย โดยทั่วไปมีลักษณะเด่น ๆ คือ รักสันโดษ มักน้อย นิยมใช้ชีวิตอย่างมีความสุข โดยเฉพาะเน้นความสุขทางจิตใจ ไม่เน้นวัตถุ และมีความเชื่อในเรื่องผี เทวดา ปรากฏอยู่ทั่วไป เชื่อทางด้านไสยศาสตร์ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2525: 210) ได้กล่าวถึง วัฒนธรรมพี่ น้บ้านไว้ในหนังสือ วัฒนธรรมพี่ น้บ้านปฏิบัติภาคใต้ โดยกล่าวถึง วัฒนธรรมพี่ น้บ้านว่ามีบทบาทและหน้าที่นานาประการที่สำคัญ คือ ช่วยผดุงเสถียรภาพและเป็นกำลังสนับสนุนการแผ่ขยายของแบบอย่างการดำเนินชีวิต เป็นสิ่งที่สังคมปกป้องรักษามาตั้งแต่อดีตทำให้เราสามารถเข้าใจและหยั่งถึงความต้องการที่จำเป็น รวมทั้งความมุ่งหมายของสังคมนี้ ตลอดจนสิ่งที่กดดันให้เกิดปัญหา

ขัดขวางการอยู่ดีกินดี ซึ่งกาญจนา อินทรสุนานนท์ (2545: 46) ได้กล่าวว่า ดนตรีเป็นสื่อให้จิตใจมนุษย์ ได้พักพิง สามารถเข้าใจภาษาดนตรีได้เหมือน ๆ กัน ดนตรีนั้นมีอยู่ทุกอารมณ์ เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ อารมณ์โศกเศร้า อารมณ์สนุกสนาน ฯลฯ

ในความหมายที่คล้ายคลึง ประเวศ วะสี (2537: 22) ได้จัดทำหนังสือ "วัฒนธรรมกับการพัฒนา" ซึ่งพิมพ์เผยแพร่เนื่องในปรัณรงค์วัฒนธรรมไทย 2538 โดยกล่าวถึงคุณลักษณะของวัฒนธรรมที่เข้มแข็งว่าเป็นรากฐานของสังคมแต่ละสังคม สามารถเป็นเครื่องมือที่ทำให้สังคมเกิดความเข้มแข็ง แบ่งคุณลักษณะของวัฒนธรรมที่เข้มแข็งออกเป็น 8 ประการ

1. มีความหลากหลายกระจายอำนาจ จึงส่งเสริมการเมืองระบอบประชาธิปไตย
2. กระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ
3. ส่งเสริมศักดิ์ศรีชุมชนท้องถิ่น
4. มีความเป็นบูรณาการ
5. สร้างความประสานสอดคล้อง และสมดุลยั่งยืน
6. มีการพัฒนาจิตใจ และจิตวิญญาณอันลึกซึ้ง
7. ส่งเสริมความเข้มแข็งของสังคม
8. เป็นการผดุงศีลธรรมของสังคม

จากการศึกษาเอกสารทางด้านวัฒนธรรมพบว่า วัฒนธรรมมีความหมายกว้างซึ่งสามารถสรุปได้ว่าวัฒนธรรมหมายถึงการดำเนินชีวิตที่สังคมสร้างขึ้นแล้วได้รับการยอมรับของคนในสังคมนั้น ซึ่งวัฒนธรรมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขและกาลเวลา

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชาวเขา

สุริยา รัตนกุล (2538 : 1) ได้กล่าวว่า กะเหรี่ยง เป็นชื่อที่คนทั่วไปใช้เรียกกลุ่มชนชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่ง ที่อาศัยอยู่หนาแน่นในบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันตกของประเทศไทย ชื่อ "กะเหรี่ยง" เป็นชื่อที่เรียกตามอย่างมอญซึ่งเรียกกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มนี้ว่า "กะเรง" ชนกลุ่มนี้ (ยกเว้นกลุ่มตองสู) เรียกตนเองว่า "ปกากะญอ" ซึ่งแปลว่า "คน" ทางภาคเหนือของประเทศไทยและทางรัฐฉานของพม่า กลุ่มชนนี้ เป็นที่รู้จักกันในนามว่า "ยาง" ซึ่งเป็นคำที่พวกขานหรือไทยใหญ่ใช้เรียกกะเหรี่ยง พม่าเรียกกะเหรี่ยงว่า "คะหยิ่น" ซึ่งหมายถึงกะเหรี่ยงสะกอและโป นอกจากนี้คำนี้ แล้วยังพบว่า มีการใช้คำว่า "กะเหรี่ยงขาว" (White Karen) ซึ่งใช้เรียกทั้งกะเหรี่ยงสะกอและโป ส่วนทางภาคตะวันตก เช่นจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ บางครั้ง จะใช้คำว่า "กะหรั่ง" เรียกกลุ่มชนกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่บริเวณนั้น

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (2506: 68) กล่าวว่า ในบรรดาชาวเขาที่กระจัดกระจายอยู่ทางภาคเหนือของ ประเทศไทยอยู่ในขณะนี้ นั้นกะเหรี่ยงนับว่าเป็นชาวเขาที่มีจำนวนมากที่สุด นักประวัติศาสตร์บางท่าน สันนิษฐานว่าเดิมทีนั้น พวกนี้ อาศัยอยู่ในดินแดนด้านตะวันออกของทิเบต แล้วเข้า

มาตั้งอาณาจักรอยู่ในประเทศจีน เมื่อ 733 ปีก่อนพุทธกาลหรือประมาณ 3,238 ปีล่วงมาแล้ว ชาวจีน เรียกว่าชนชาติโจว ภายหลังถูกกษัตริย์จีนรุกรานเมื่อ พ.ศ.207 จึงพากันแตกพ่ายหนีลงมาอยู่บริเวณลุ่มน้ำ แยงซี ต่อมาเกิดปะทะกับชนชาติไทยจึงยอมถอยร่นลงมาอยู่ตามลำแม่น้ำโขง และแม่น้ำสาละวินในเขต พม่า กะเหรี่ยงเคลื่อนย้ายลงมาอยู่ตอนใต้ก่อนชนชาติไทย แต่ภายหลังพวกตระกูลมอญ-เขมร ชนชาตินี้ อาศัยอยู่ทางทิศตะวันออกในเขตพม่ามากกว่าอยู่ในประเทศไทย และมีรัฐของตนเองต่างหาก 2 รัฐ คือ รัฐกะยาซึ่งเป็นดินแดนของกะเหรี่ยงแดง กับรัฐตอตูแล อันเป็นถิ่นที่อยู่ของกะเหรี่ยงขาว กะเหรี่ยงอาศัยอยู่ในเขตไทย ก่อนที่ชนชาติไทยจะเคลื่อนย้ายลงมาสู่แหลมสุวรรณภูมิ แต่มีประเทศไทยเกิดขึ้นในสมัยเมื่อ พระเจ้า อดองพญา กษัตริย์พม่าทำสงครามกับพวกมอญ พวกมอญพ่ายแพ้ถูกกองทัพพม่าติดตาม ฆ่าฟันอย่างหนัก ในขณะนั้นพวกกะเหรี่ยงมีความสัมพันธ์อันดีกับพวกมอญและให้ที่พักหลบภัยแก่พวก มอญ เมื่อพม่ายกกองทัพติดตามพวกกะเหรี่ยงหวนเกรงภัยที่จะเกิดขึ้นจึงพากันอพยพเข้าสู่เขตไทย การ อพยพของชาวกะเหรี่ยงเข้าสู่ประเทศไทยนอกจากจะมีสาเหตุจากการหลบหนีภัยอันตรายมาแล้ว ยังมี สาเหตุมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจอีกด้วย กล่าวคือเมื่อการทำมาหากินทางเขตพม่าฝืดเคือง พวกนี้ ก็พา กันอพยพเข้ามาหาทำเลที่ทำกินใหม่ในเมืองไทย ซึ่งลักษณะการอพยพแบบนี้ ไม่ใช่เกิดเฉพาะแต่กะเหรี่ยง เท่านั้น ยังรวมถึงชาวเขาเผ่าอื่นอีกด้วยที่พากันอพยพเข้าสู่ประเทศไทย เพราะปัญหาความยากลำบากใน การประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม

สุริยา รัตนกุล (2538: 5) ได้กล่าวว่า กะเหรี่ยงที่พบในประเทศไทยแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยตามลักษณะภาษาและความเป็นอยู่ได้ 4 กลุ่ม เรียงลำดับจากกลุ่มที่มีจำนวนมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. กะเหรี่ยงสะกอ (Sgaw Karen)

คนไทยในภาคเหนือเรียกกะเหรี่ยงสะกอว่า “ยางขาว” นอกจากนี้ ยังมีคำอื่นที่ใช้เรียกกะเหรี่ยงสะกอได้แก่ “ยางกะเลอ ยางป่า ยางบเปียง” กะเหรี่ยงสะกอเรียกตัวเองว่า “จกอ” กล่าวว่า เป็นกลุ่มกะเหรี่ยงที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีจำนวนประชากรประมาณ 500,000 คน อาศัยอยู่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และแถบชายแดนไทย - พม่า ทั่วไป

2. กะเหรี่ยงโป (Pwo Karen)

คนไทยในภาคเหนือเรียกกะเหรี่ยงโปว่า “พล่อ” หรือ “โพล่ง” บ้างก็เรียกกันว่า “ยางเด้าเด้า ยางบ้าน” กะเหรี่ยงโปมีจำนวนประชากรเป็นที่สองรองจากกะเหรี่ยงสะกอ คือประมาณ 70,000 คน อาศัยอยู่แถบจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง แพร่ ตาก อุทัยธานี กาญจนบุรี ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์ คนส่วนมากมักเข้าใจว่ากะเหรี่ยงสะกอ อาศัยอยู่เฉพาะทางภาคเหนือ และ กะเหรี่ยงโปอาศัยอยู่ทางภาคตะวันตก แต่แท้จริงแล้วจะพบกะเหรี่ยงทั้งสองกลุ่มในจังหวัดเดียวกัน แต่แยกหมู่บ้านไม่ปะปนกัน

3. กะเหรี่ยงคะยา (Kagah) แบริ (Bre) บเว (Bwe)

คนไทยภาคเหนือและไทยใหญ่เรียกกะเหรี่ยงคะยาว่า “ยางแดง” ตามการแต่งกายของหญิงที่แต่งงานแล้วซึ่งนิยมใส่เสื้อและนุ่งซิ่นทอแซมด้วยสีแดง การเรียกชื่อตามสีของเครื่องนุ่งห่มทำให้เกิด ความเข้าใจผิด และเรียกกะเหรี่ยงไปว่า “กะเหรี่ยงแดง” (Red Karen) ใช้เรียกกะเหรี่ยงคะยาเช่นกัน กะเหรี่ยงคะยามีจำนวนน้อยประมาณ 1,500 คน อาศัยอยู่ที่หมู่บ้านห้วยเสือเฒ่า หมู่บ้านห้วยเตือ และหมู่บ้านขุนห้วยเตือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

4. กะเหรี่ยงตองสุ / ตองตุ (Taungthu) หรือ ปาโอ / พระโอ (Pa-o)

พม่าและไทยใหญ่เรียกชนกลุ่มนี้ว่า “ตองสุ” ซึ่งหมายถึง “ชาวเขา” ผู้หญิงกะเหรี่ยงตองสุใส่ชุดสีดำ จึงมีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษว่า “Black Karen” หรือ กะเหรี่ยงดำ ตองสุมีจำนวนน้อยมาก ประมาณ 600 คน อาศัยอยู่ในไม่กี่หมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน นอกจากกะเหรี่ยง 4 กลุ่มที่กล่าวไปแล้วนี้ ยังมีกะเหรี่ยงกลุ่มเล็กๆ ที่เพิ่งเข้ามาอยู่ในประเทศไทยและเป็นที่รู้จักกันดี คือ ปาดอง (กะเหรี่ยงคอยาว) และล่าสุดที่ตามหลังปาดองมาคือ กะยอ (กะเหรี่ยงหุยว)

จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยในปัจจุบันมีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในชายแดนภาคตะวันตก ซึ่งมีหลายเผ่าซึ่งกระจัดกระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งบ้างก็อพยพมาจากประเทศเพื่อนบ้าน ด้วยหลายสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความยากลำบาก ถูกขับไล่ บ้างก็ทำมาหากินใน ซึ่งการอพยพเช่นนี้ ไม่ใช่เผ่ากะเหรี่ยงเพียงชาวเผ่าเดียวเท่านั้น

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับดนตรีชาวเขา

สนิท วงศ์ประเสริฐ เขียนบทความเพลงและการละเล่นของชาวเขาเผ่ามูเซอ ว่า มูเซอ (แดง) มีพฤติกรรมที่แสดงในรูปแบบเพลง 3 ประเภท ได้แก่ เพลงที่แสดงออกในวัด หรือ หอเย่ เพลงร่ายรำในเทศกาลฉลองปีใหม่ และเก็บพาราฮี การเป่าเสียงที่ออกมาเป็นภาษาพูด ปีกะลุยหรือขลุ่ย ทำขึ้นจากไม้ไผ่ยาวประมาณ 10 นิ้ว มีรูบังคับ 3-4 รู แะะซีกุ่ยหรือซิ่ง มักนิยมในการเก็บพาราฮี มี 2 สายเครื่องดนตรีชนิดนี้ ได้รับการถ่ายทอดจากชนเผ่าลีซอ และหน่อเมอะตูหรือแคนมีขนาดเล็กเท่ากับแคนของชาวเขาเผ่าก๊ก ใช้ประกอบการเต้นรำภายในหอเย่หมู่บ้าน และการฉลองปีใหม่

สมัย สุทธิธรรม (2541: 9) ได้กล่าวถึง ชีวิตคนบนดอยของชาวเขาเผ่ามูเซอ เกี่ยวกับการละเล่นที่บ้านและดนตรีไว้ในหนังสือชนกลุ่มน้อยบนดอยสูง มูเซอ ว่ามูเซอมักจะให้ความสำคัญกับดนตรีและการละเล่นพื้นเมืองในงานเทศกาลต่างๆเช่น งานปีใหม่ และงานที่เกี่ยวกับการเฉลิมฉลองวันสำคัญอื่นๆ และที่นิยมเล่นกันมาก ได้แก่ ลูกข่าง ร่วมกับการขับร้องดนตรีและการเต้นรำ โดยนิยมเล่นกันทั้งเด็กและผู้ใหญ่ถือเป็นการเฉลิมฉลอง บทบาทของดนตรีถูกนำไปใช้ในการประกอบพิธีกรรมงานรื่นเริง และใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความรัก นอกจากนี้ ดนตรียังใช้ในงานพิธีศพอีกด้วย มูเซอกับดนตรีจึงเป็นของคู่กัน เครื่องดนตรีที่สำคัญของมูเซอมีดังนี้

1. หน่อ (แคน) ทำด้วยเต้าแคนกับเลาแคน 5 เล้า ลึ้นและที่เป่า มี 3 คู่เสียง สำเนียงที่เป่ามี เสียงทุ้มกว่าแคนของอีโก้

2. อาถ่า (จ้องหน่อง) ทำด้วยไม้ไผ่ที่ค่อนข้างแก่ ลักษณะคล้ายจ้องหน่องของภาคอีสานแต่มีขนาดเล็กกว่า เสียงเบาใช้ในงานรื่นเริงและเกี้ยวพาราสีหญิงสาว

ประเสริฐ ชัยพิภุสิต เขียนบทความเพลงและการละเล่นของลื้อซอ ว่าเพลงที่จัดสำหรับดนตรีของชาวเขาเผ่าลื้อซอมีเครื่องดนตรี 3 ชนิด ได้แก่ ซือบี่ หรือ ซือบือ (พิณ) ฝู่ หลู่แคนน้ำ เต้า) หยื่อหลู่ (ขลุ่ย) เครื่องดนตรีทั้ง 3 ชนิด ใช้เล่นเพื่อการเกี้ยวพาราสีประกอบการเต้นรำ ซึ่งการเต้นรำจะขาดดนตรีไม่ได้ เพราะเสียงดนตรีจะเป็นผู้นำจังหวะในการเต้นรำ เพลงที่ใช้เล่นของซอบี่มีประมาณ 40 เพลง ฝู่ หลู่ หยื่อหลู่ ประมาณ 10 เพลง

สำหรับในเรื่องของดนตรีของชาวเขาเผ่าเย้า ซอบ คซาอันด์ และสมเกียรติ จำลอง (2531: 86) ได้กล่าวไว้ว่าดนตรีของเย้ามีลักษณะเป็นการละเล่นดนตรีแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน โอกาสในการเล่นดนตรีของเย้าค่อนข้างจำกัดคือ ดนตรีมีโอกาสนำออกมาเล่นได้ เฉพาะเพื่อเป็นส่วนประกอบในการดำเนินพิธีกรรมใหญ่ ๆ หรือสำคัญตามคัมภีร์การประกอบพิธีกรรมที่ระบุไว้ว่าต้องใช้ดนตรีประกอบเท่านั้น เช่น พิธีกรรมแต่งงาน พิธีบวช พิธีกรรมเกี่ยวกับศพ พิธีกรรมตั้งวิญญาณคนตายจากนรก เป็นต้น และในบางพิธีกรรมเหล่านี้ การใช้ดนตรีร่วมประกอบพิธีกรรมยังไม่อาจใช้เครื่องดนตรีครบทุกประเภทได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของพิธีกรรมและคุณสมบัติของบุคคลที่เป็นเจ้าของพิธีกรรมเช่น ดนตรีประกอบพิธีกรรมให้แก่ผู้ตายที่ไม่เคยผ่านบวชใหญ่ จะใช้ปี่ไม่ได้ หรือพิธีตั้งวิญญาณขึ้นจากนรก จะใช้ดนตรีเพียงฉาบและกลอง เป็นต้น

รัตนา มณีประเสริฐ เขียนบทความเพลงและการละเล่นที่ นบ้านแม่ว: ภาพสะท้อนภูมิปัญญาท้องถิ่น ว่าเพลงที่ นบ้านมี 2 ลักษณะ คือ เพลงที่ใช้ร้องประกอบพิธีกรรม และเพลงสำหรับการร้องเล่น การเล่นเพลงร้องนั้นสามารถเล่นโดยใช้เครื่องดนตรีในการร้องได้ เช่น เพลงแคน เพลงขลุ่ย เพลงหย่า เพลงใบไม้ เป็นต้น

โรงเรียนสงครามจิตวิทยา (2518: 13) ได้กล่าวไว้ในหนังสือชาวเขาเผ่าม้งว่า ในเวลา ค่ำคืนม้งนิยม ชักชวนกันออกเป็นเกี้ยวพาราสีที่บริเวณป่าอยู่ใกล้หมู่บ้าน ปกติแล้วชายหนุ่มกับหญิงสาวจะไม่เกี้ยวพาราสีกันในบ้านเรือนเพราะถือว่าเป็นการผิดผี หลังจากหอบผ้าห่มไปรอเวลาอยู่ไม่ไกลจากบ้านหญิงสาวเท่าใดนัก เมื่อชายหนุ่มแน่ใจแล้วว่าพ่อแม่หญิงสาวนอนหลับแล้ว ชายหนุ่มจะเดินเข้าไปใกล้ห้องนอนหญิงสาว เพื่อชักชวนหญิงสาวไปพลอดรักในป่า การชักชวนนิยมทำกัน 2 วิธี คือ โดยการกระซิบและเป่า "จาง" เรียก การกระซิบชวนจะต้องแผ่วเบาเพียงให้ฝ่ายหญิงได้ยินเท่านั้น และยังได้กล่าวประเพณีเกี่ยวกับการตายไว้ว่า เมื่อมีคนตายญาติพี่น้องจะช่วยกันล้างหน้า ทาแป้ง และแต่งตัวเสื้อ ผ้าใหม่ให้แก่ศพ ทั้งนี้ มีความเชื่อว่าคนตายจะได้เป็นที่ชื่นชม และได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากคนอีกโลกหนึ่ง เพื่อให้งานศพได้เป็นไปโดยเรียบร้อยญาติพี่น้องของผู้ตายจะตกลงหัวหน้าที่ขึ้นจัดการในพิธีนี้หัวหน้าที่

จัดการ งานศพดังกล่าวนี้ จะมอบหมายงานบางอย่างให้ญาติพี่น้องผู้ตายช่วยทำ อาทิ สร้างที่ตั้งศพ ภายในบ้าน เช่น อาหารคนตาย เป่าแคน ตีกลอง หุงข้าว ทำอาหาร ต่อหีบศพ ผ่าพิน ตักน้ำ ตำข้าวฆ่าวัว รวมทั้งการชำระหนี้สินของผู้ตายงานที่ค่อนข้างหนักมากเพราะต้องกระทำติดต่อกันได้แก่การเป่าแคน และการตีกลองเสียงแคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงกลองเป็นสัญลักษณ์แสดงว่ามีพิธีศพในบ้านนั้น ส่วนเสียงแคนนั้น มีเพลงเฉพาะในพิธีศพจะนำไปเป่าเล่นในพิธีอื่นไม่ได้ ส่วนกลองนั้น ถ้าไม่มีพิธีศพห้ามตีโดยเด็ดขาด การตายโดยโรคระบาดนั้นจะนำไปฝังโดยทันที ไม่มีการจัดพิธีศพแต่อย่างใด

โกวิท แก้วสุวรรณ (2542: 150) ได้ศึกษาดนตรีของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงโป ในหมู่บ้านเกาะสะเดิง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยสรุปพิธีกรรมเรียกขวัญที่เป็นมุมมองทางมานุษยวิทยาการดนตรีมีในพิธีกรรมต่าง ๆ ของชาวกะเหรี่ยงว่า ดูทุหล่า เป็นการสื่อสารระหว่างคนกับวีหล่า ด้วยการใช้นเสียงเคาะและเสียงสวด จากการศึกษพบว่า เสียงเคาะและเสียงสวดนี้ มีลักษณะเป็นดนตรี คือ 1) ผู้ประกอบพิธีกรรมมีลักษณะเป็นดนตรี 2) ด้านองค์ประกอบดูทุหล่า การเคาะอย่างมีจังหวะสม่ำเสมอ และการสวดด้วยเสียงสูงต่ำอย่างมีจังหวะลีลา 3) อุปกรณ์ที่ใช้ทำให้เกิดเสียงในการทำพิธีที่ทำให้เกิดเสียงนั้นเปรียบเป็นเครื่องดนตรี และได้สรุปว่า ดูทุหล่า เป็นดนตรีที่ใช้ในการประกอบพิธีเรียกขวัญหล่า

สุจิตลักษณ์ ตีมดุง และสรินยา คำเมือง (2540: 37) ได้กล่าวว่า เพลงที่มีมาแต่เดิมในวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยงโปคือ เพลงที่ใช้ในงานศพและงานแต่งงาน เพลงที่ใช้ในศพ เป็นการร้องโต้ตอบของหนุ่มสาวชาวกะเหรี่ยงในงานศพ ซึ่งเป็นโอกาสที่หนุ่มสาวจะได้พบปะกัน พุดจาเก็ ยวพาราสิกันและร้องเพลงโต้ตอบกัน ส่วนการร้องเพลงในงานแต่งงานเป็นการร้องเพลงของผู้ อาวุโสที่เป็นผู้ ชายในพิธีแต่งงานของชาวกะเหรี่ยงโปการร้องเพลงในงานแต่งงานเป็นการร้องเพลงที่มีการลากเสียงเอื้อ ोनยาวมีคณูหนึ่งในกลุ่มเป็นต้นเสียงและคนอื่น ๆ ที่ล้อมวงอยู่ก็จะร้องประสานตามไป เนื้อหาส่วนใหญ่ของเพลงจะเน้นความดีใจที่ได้มาพบปะกันมากมาย ในโอกาสอันเป็นมงคลมีความสนุกสนานหรือไม่ก็เป็นการบอกถึงความดีความขยันขันแข็งของทั้งฝ่ายเจ้าบ่าวและฝ่ายเจ้าสาวและเป็นการอวยพรและ ส่งสอนคู่บ่าวสาวไปด้วย ส่วนการรำตงก็เป็นวัฒนธรรมของกะเหรี่ยงที่ยังพบบอกันได้ในแถบจังหวัดกาญจนบุรี ในงานพิธีกรรมใหญ่ ๆ เช่น พิธีทำขวัญข้าวใหม่ บรรดาสาว ๆ ผู้ริซึ่งเป็นหญิงสาวทั้งหมดนั้นมาจากบ้านกองม่องทะ และบ้านเวียดาคี การรำตงต้องใช้ผู้แสดงอย่างน้อย 12 คน การรำตงนี้ จะมีการฝึกสอน นักดนตรีทั้งหมดเป็นผู้ชายเพลงที่ใช้ประกอบในการรำตงมักเป็นเพลงนำไหว้ครู เพลงสร้างความสามัคคี เพลงขอบคุณ เพลงแสดงความรักที่แยกจากพี่น้อง เพลงการใช้ชีวิตเรียบง่าย เพลงที่เล่าเรื่องตำนานความเป็นมาของชาวกะเหรี่ยง และเพลงเก็ ยวพาราสิกัน เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบในการรำตงนี้ นอกจากจะมีกลองยาว ซ้องฉิ่ง ฉาบ ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านที่ใช้ประกอบในการ ขับร้องยังมีเครื่องดนตรีสมัยใหม่ เช่น แมนโดลิน และระนาดเหล็ก ซึ่งได้รับอิทธิพลจากพม่า และกระบอกไม้ไผ่ที่ผ่าลักษณะพิเศษใช้สำหรับตี ซึ่งอาจจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มชนอื่นเช่นกัน

สุริยา รัตนกุล (2538 : 22) กล่าวว่า ในอดีตเครื่องดนตรีที่ใช้ในหมู่บ้านกะเหรี่ยง คือ พิณ 6 สาย ซึ่งอาจมีมากถึง 12 สาย พิณนี้ กำลังสูญหายไปกับสังคมชาวกะเหรี่ยงแม้แต่เพลงพื้นบ้านดั้งเดิมที่เรียกว่า "ทา" ก็กำลังสูญหายเช่นกัน มีบทเพลงสมัยใหม่ ซึ่งใช้ทำนองสากล ที่เรียกว่า "ตา - ชะอูหวิ" มาแทนที่ เพลงสมัยใหม่นี้ มีรากฐานจากเพลงสวดในคริสต์ศาสนา ชาวกะเหรี่ยงมักร้องเพลงกันในช่วงเวลาทำงาน เช่น เมื่ออยู่ในไร่ นา ร้องโต้ตอบ ร้องตามกัน หรืออาจร้องเพลงของหนุ่มสาวในตอนกลางคืน ชาวกะเหรี่ยงไม่มีการร้องรวมหมู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงเหล้าดังเช่น คนไทย กะเหรี่ยงสะกอมีความสามารถในการร้องเพลง ซึ่งเป็นการร้องที่มีแบบแผน มีการกำหนดชนิดของเพลงว่า เพลงใดควรร้องในงานอะไร เพลงที่ร้องในงานศพจะนำมาร้องในบ้านไม่ได้ถ้ามีใครร้องขึ้น มาโดยบังเอิญจะดัสเสี ยงผี ไถ่โทษ

จากการศึกษาดนตรีชาวเขาพบว่าดนตรีชาวเขาแต่ละท้องถิ่น นี้มีความแตกต่างทางด้านลักษณะทางกายภาพ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศแต่ที่มีความเหมือนกันก็คือดนตรีของชาวเขามีความเกี่ยวข้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของชาวเขา ไม่ว่าจะเป็นการเกี่ยวพาราฮี หรือพิธีกรรมต่าง ๆ ก็จะต้องมีดนตรีมาเกี่ยวข้อง

1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์บทเพลง

มานพ วิสุทธิแพทย์ (2533: 87) ได้อธิบายถึงวิธีการวิเคราะห์เพลงไทยโดยใช้ข้อมูลที่บริบทอื่น ๆ ของเพลงมาเป็นส่วนประกอบของการวิเคราะห์บทเพลง เนื่องจากบทเพลง แต่ละเพลงมีความสำคัญแตกต่าง ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลเบื้องต้นของบทเพลง เป็นการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ของบทเพลงเพื่อให้ทราบรายละเอียดของบทเพลงข้อมูลเบื้องต้น

- ประวัติที่มาของบทเพลง
- ประวัติผู้แต่ง

2. โครงสร้างของบทเพลงเป็นข้อมูลที่เป็นองค์ประกอบภายนอก เป็นข้อมูลที่สามารถใช้การสังเกต ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เบื้องต้น รายละเอียดกับโครงสร้างของบทเพลง เช่น

- ประเภทของบทเพลง
- อัตราจังหวะ
- จำนวนท่อน
- หน้าที่ของบทเพลง
- ประเภทของวง
- โอกาสที่บรรเลง

3. รายละเอียดในการวิเคราะห์เป็นการนำทฤษฎีทางดนตรีมาประกอบวิเคราะห์ ซึ่งประกอบไปด้วย

- บันไดเสียง
- เพลงเปลี่ยนบันไดเสียง
- วรรคเพลงและลูกตก
- ลักษณะทำนองและลักษณะเด่นของทำนอง เช่น ทำนองทางพื้นและทำนองทางกรอ หรือทำนองบังคับทาง
- รูปแบบทำนอง รูปแบบจังหวะ

2.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับเรื่องการศึกษาดนตรีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสะกอ นั้น ณรงค์ชัย ปิฎกัรต์น, นิรันดร์ ภักดี และเอกราช แพรม่วง (2542: 93) ได้สรุปว่า ดนตรีนี้ มีบทบาทต่อสังคม และวัฒนธรรมชนเผ่ากะเหรี่ยงสะกอ 2 ลักษณะ คือ ดนตรีตามแบบแผนดั้งเดิม เป็นเพลงร้องในงานศพ และเพื่อความบันเทิง เสียงของดนตรีชนเผ่าทั้งที่แบบของดั้งเดิม และได้รับอิทธิพลจากพม่าและล้านนา อีกลักษณะเป็นดนตรีสมัยใหม่ที่เผยแพร่จากเพลงสวดในคริสต์ศาสนา และการแพร่กระจายทางสื่อวิทยุและโทรทัศน์ เครื่องดนตรีนั้นแบ่งได้ 4 ประเภท คือ เครื่องดีด มี เตหนากู เตหน้า เครื่องสี มี สะล้อ เครื่องตี กลองกบ กลองเดอ และโมเครื่องเป่า มี ขลุ่ยปออุบลระแงว ระบบเสียงพบว่าเป็นระบบเสียงเฉพาะไม่คล้ายคลึงกับระบบเสียงใดๆ แต่มีแนวโน้มที่สามารถจัดอยู่ในลักษณะบันไดเสียงแบบ 5 เสียง (Pentatonic) ได้แนวทำนองเพลงพบว่าการเคลื่อนที่ของทำนองมี 3 ลักษณะ คือ แบบกระโดด ข้ามขั้น แบบเรียงตามลำดับขั้น และแบบซ้ำ ตัวโน้ต รูปแบบมีลักษณะแบบท่อนเดียว และแบบสองท่อน

ในเรื่องดนตรีและความเชื่อมั่น วสันต์ชาย อิมโอบรัฐ (2543: 89) ได้สรุปว่า มัง ถือว่า "เค่ง" เป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญที่สุด ชื่อว่าสื่อสารกับวิญญาณได้ ใช้เป่าพิธีกรรมความเชื่อได้แก่ ความเชื่อชีวิตหลังความตาย จึงมีพิธีศพถือว่าเป็นพิธีที่สำคัญที่สุด มีเพลงสำหรับเป่าเวลาเช้า เวลาเที่ยง เวลาเย็น ห้ามเป่าปนกันหรือเล่นกัน ห้ามสตรีเป่าเค่งในงานศพ เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน

ณรงค์ สมิทธิธรรม (2541: 97) ศึกษาวิจัยในหัวข้อ วงตกลีง: ดนตรีแห่งวิถีชีวิตของชาวลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ และสภาพของวงตกลีงที่มีต่อวิถีชีวิตของชาวลำปาง ศึกษาประวัติความเป็นมา เครื่องดนตรี การประสมวง การวิเคราะห์ คีตลักษณ์โดยมีพื้นที่ศึกษาในจังหวัดลำปาง ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยสามารถอธิบายข้อมูลต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

งานวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมดนตรีภาคใต้ จรินทร์ เทพสงเคราะห์ (2540: 85) ศึกษาดนตรีกาหลอ โดยเก็บข้อมูลภาคสนามโดยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ บันทึกเทป และถ่ายภาพประกอบ เสนอผลการศึกษาด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลงานวิจัยให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับบทเพลง ในเรื่องจำนวนห้อง

เพลง ท่อนเพลง หน้าทับ และจังหวะต่าง ๆ ตลอดจนอธิบายการดำเนินงานของเพลงของคนตรีกาหลอ การศึกษาวัฒนธรรมดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง

ความสัมพันธ์ระหว่างแบบแผน วัฒนธรรมกับรูปแบบเพลงและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ วัฒนธรรม วิเคราะห์เพลงโดยใช้โน้ตอักษรไทย ในเรื่องบันไดเสียง และรูปแบบจังหวะ โครงสร้างของ ทำนองเพลงความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเพลงกับกลองทอน ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองเพลงแต่ละเพลง

ณรงค์ชัย ปิฎกักรัตน์ นิรันดร์ ภักดี และเอกราช แพร่ม่วง(2542:90) การศึกษาดนตรีของเผ่า กะเหรี่ยงสะกอในพื้นที่หมู่สี่คี่ พื้นที่ที่เป็นบริเวณต้นแม่น้ำแจ่ม อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า

1. ดนตรีมีบทบาทต่อสังคมและวัฒนธรรมชนเผ่ากะเหรี่ยงสะกอ 2 ลักษณะ คือดนตรีตาม แบบดั้งเดิม มีทำนองเพลงเป็นเพลงร้องในงานศพ เพื่อความบันเทิง และที่ได้รับอิทธิพลจากพม่าและ ล้านนา

2. เครื่องดนตรีมี 4 ประเภท คือเครื่องตีต มี เต น่างู เตหน้า เครื่องสี มีสะล้อ เครื่องตี มี กลองกบ กลองเดอและโม เครื่องเป่ามี ขลุ่ยปออุ และแกว ระบบเสียงของดนตรีชนเผ่าประเภทที่ดำเนิน ทำนองพบว่า ระบบเสียงเฉพาะไม่คล้ายคลึงกับระบบเสียงใด ๆ ของตะวันตกได้อย่างชัดเจน แต่มี แนวโน้มที่สามารถจัดให้อยู่ในลักษณะบันไดเสียงแบบ 5 เสียง (Pentation) ได้

ประชุม บุญน้อย และคณะ (2542: 94) ได้จัดทำโครงการวิจัยเรื่อง การศึกษากับความเข้มแข็ง ของชุมชน : กรณีศึกษาการสืบทอดภูมิปัญญาชาวบ้านวงปีพาทย์พื้นเมือง ตำบลชมพู อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยสรุปว่า วงปีพาทย์พื้นเมืองเป็นวงดนตรีเก่าแก่คู่ล้านนา เดิมเรียกว่าวงพาทย์ หรือ ซ็องวง วงพาทย์ประกอบด้วยเครื่องดนตรี ซ็องวง แนน ตะโพนมอญ ฉิ่ง ฉาบ ต่อมาได้เครื่องดนตรี จากภาคกลางเข้าไปผสม ได้แก่ ระนาดเอก ระนาดทุ้ม จึงเรียกว่า วงปีพาทย์พื้นเมืองเหนือ ชาวบ้าน เรียกว่า วงป้าตหรือวงตั้งตั้ง ปัจจุบันวงดนตรียังมีความสำคัญในพิธีกรรมศพของชาวบ้าน และลดลง อย่างรวดเร็ว จนอาจกล่าวได้ว่าวงปีพาทย์พื้นเมืองมีลู่ทางที่จะสูญหายไปจากชุมชนอย่างแน่นอนเพราะ ไม่มีผู้สืบทอดองค์ความรู้ บัจจุบันสำคัญที่ทำให้วงปีพาทย์ล่มสลายคือภาวะเศรษฐกิจของชุมชนแล้วก็นั่น เหนไปประกอบอาชีพอื่นที่มีค่าตอบแทนสูง ในด้านการอนุรักษ์คือชุมชนและโรงเรียนได้ทราบข้อเท็จจริงถึง สถานภาพของวงปีพาทย์พื้นเมือง มองเห็นคุณค่าและเกิดความห่วงใยเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความคิดที่จะ สร้างกระบวนการอนุรักษ์แบบยั่งยืน โดยการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น วงปีพาทย์พื้นเมืองเพื่อนำไปใช้สอน ในโรงเรียนให้บุตรหลานของชาวบ้านเป็นผู้สืบทอดองค์ความรู้ ในลักษณะเดียวกัน พรพิมล ชันแสง (2541: 1) ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง อินทกอน: ประเพณีการละเล่นของอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผล การศึกษาสรุปว่าการละเล่น อินทกอน มีการสืบทอดทางวัฒนธรรมประเพณีอยู่ แม้ว่าวัฒนธรรมบางอย่าง ได้ลดบทบาทต่อการสนองตอบความต้องการของภายใต้เงื่อนไขของสังคมชุมชน ก่อให้เกิดความ สนุกสนานและสนองตอบความจำเป็นทั้งในระดับสังคม และเป็นปัจเจกบุคคลปัจเจกสังคมที่มีผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงทางตรงของการละเล่นอื่นก่อน ค่านิยมประเพณีปฏิบัติ การอบรมสั่งสอนสมาชิกในครอบครัว เศรษฐกิจ และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ศรัณย์ นักรบ (2541: 88) ได้ทำการศึกษาวิจัยดนตรีชาวเขาเผ่าเย้า กรณีศึกษาหมู่บ้านผาเตือ อำเภอมะป๋าลหวง จังหวัดเชียงราย มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาดนตรีในวัฒนธรรมที่ยังคงอยู่ ซึ่งเป็นการถ่ายทอดกันมาช้านาน ไม่สามารถยืนยันได้ว่าเกิดขึ้นในยุคสมัยใดนอกจากตำนานที่เล่าสืบต่อกันมา ดนตรีเป็นลักษณะการถ่ายทอดด้วยวิธีปากเปล่า เครื่องดนตรีและส่วนประกอบต่าง ๆ เป็นวัสดุที่หาได้จากธรรมชาติ ได้แก่ ไม้และหนังสัตว์ มี 4 ชนิด คือ หยัด เป็นเครื่องดนตรีชนิดเดียวที่บรรเลงทำนอง โย ดั่งล้อ และเง่าเจ็ย เป็นเครื่องดนตรีที่มีเฉพาะเครื่องประกอบจังหวะ 3 ชิ้น ดนตรีจะใช้บรรเลงเฉพาะเพื่อประกอบพิธีกรรมสำคัญ 3 พิธีกรรมเท่านั้น พิธีกรรมแต่งงานแบบใหญ่ พิธีกรรมงานศพ และพิธีกรรมงานขึ้นบ้านใหม่ บทเพลงที่บรรเลงประกอบพิธีกรรมทั้งหมด 11 เพลง โดยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงโครงสร้างที่เป็นลักษณะเฉพาะที่มีแนวทำนองเดียว ไม่ปรากฏเฉพาะที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัด ซึ่งพบว่าบทเพลงเป็นลักษณะที่มีแนวทำนองเดียว ไม่ปรากฏเสียงในลักษณะดังเบา โครงสร้างของทำนองประกอบไปด้วยโน้ตเสียงยาว สลับกับกลุ่มโน้ตตกต่ำทำนองที่เป็นวลีสั้น ๆ ระบบเสียงมีเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งใกล้เคียงกับระบบเสียงไมเนอร์ มิได้ใกล้เคียงกับระบบเสียงของดนตรีไทยแต่ประการใด ในการบรรเลงบทเพลงพบว่าจะไม่เป็นไปตามกลุ่มเสียงไมเนอร์ ทั้งนี้ เนื่องจากนักดนตรีมีอิสระในการสร้างเสียงเครื่องดนตรีที่บรรเลงประกอบจังหวะ ไม่มีบทบาทมากนัก เป็นลักษณะการบรรเลงทำนองของหยัดเท่านั้น

เจตชนินทร์ จิรสันติธรรม (2524: 95) ได้ทำการศึกษาวิจัยดนตรีชาวเขาเผ่ามูเซอ: กรณีศึกษาหมู่บ้านห้วยหลวง อำเภอมาอาบ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยพบว่าดนตรีที่ใช้ประกอบในพิธีฉลองปีใหม่ พบว่าเครื่องดนตรีหลักที่ใช้ในการดำเนินทำนอง คือ "หน่อ" มีความสำคัญในการเป็นผู้นำการเต้นรำของมูเซอ อยู่ในดนตรีตระกูลเครื่องลมที่มีระดับเสียง 5 เสียง คือ ซอล ลา ที โด เร หน่อ มีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ตัวนี้ ๓ ตัว ท่อเสียง 5 ท่อ และ ลิ้น โครงสร้างของท่อนเดียวบรรเลงวนซ้ำ วนไปวนมา แต่ละเพลงมีองค์ประกอบครบถ้วน ทั้งทำนองเพลง การประสานเสียงและจังหวะ นักดนตรีมีอิสระในการสร้างเสียงสูง ต่ำ แตกต่างจากทำนองเดิม โดยเกิดขึ้นจากการควบคุมลมหายใจอันเป็นลักษณะพิเศษที่เป็นเอกลักษณ์ในบทเพลงทำนองขึ้นต้นและลงจบมีลักษณะแตกต่างจากทำนองอื่นภายในบทเพลง ส่วนเครื่องดนตรีประกอบ ได้แก่ แจ้โก่ (กลอง) บูลูโก่ (ฆ้อง) และแป๊ะสะตุ (ฉาบ) ทั้งนี้เป็นการบรรเลงเพลงทั้งหมดมีอยู่ลักษณะเดียว คือการบรรเลง ด้วยจังหวะ จรัล กาญจนประดิษฐ์ (2547: 193) ได้ทำการศึกษาวิจัยดนตรีชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกอม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ดนตรีดั้งเดิมของชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงได้รับอิทธิพลมาจากมอญและพม่า โดยแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้ 1) เครื่องตี ได้แก่ นาเต้ย (พิณกะเหรี่ยง) และเมตารี (แมนโดลิน) 2) เครื่องดี ได้แก่ ปาตาล่า (ระนาดเหล็ก) โหม่งวาย (ฆ้องวาง) ตะโพ้ว (ตะโพนใหญ่) ตาคู้ว (ตะโพนเหล็ก) เป้ว (เปิง 4 โย) เวหล่า เคาะจี (เกราะไม้) เจ่งจี (ฉาบใหญ่) ก้อง (กั๋งสตาล) โค๊ะระ (เกราะไม้

ขนาดใหญ่) 3) เครื่องเป่า ได้แก่ หม่วย (เป็เซาควาย) ชะน่วย (เป็) และเป็บา (แคน) สำหรับเพลงร้องของ ชาวกะเหรี่ยง (กะฉู) นั้นเป็นเพลงดั้งเดิมที่สืบทอดต่อมาจากบรรพบุรุษมีเนื้อหาดังนี้ เช่น ประวัติศาสตร์ ชนเผ่า ธรรมชาติศาสนา ฯลฯ บทเพลงต่าง ๆ นี้ ยังแสดงถึงการถ่ายทอดทางวรรณกรรมและอนุรักษ ภาษาไพล่ไต่ด้วยบทเพลงนี้ นิยมร้องเพลงประกอบการบรรเลง นาเค่ย เมตารี หรือเป็บา เพื่อความ บันเทิงในโอกาสต่าง ๆ และประกอบพิธีกรรมเชื่อว่าดนตรีสามารถเป็นสื่อกลางระหว่างชาวไพล่และสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ วัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยงมีดนตรีเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกช่วงชีวิต ตั้งแต่ เกิดจนตายเช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงจีบสาว และเพลงส่งวิญญาณที่ร้องในงานศพ อีกทั้งในด้านกระบวนการผลิตตุ ดู เกี่ยวข้าว จะมีเสียง หม่วย (เป็เซาควาย) เป็นสัญญาณแห่งขวัญกำลังใจของการเริ่มฤดูทากเก็บเกี่ยวเป็น สื่อระหว่างไพล่กับพิบือโย (แม่โพสพ) มีเพลงฟาดข้าว สำหรับพิธีกรรมในรอบปี เช่น พิธีทำบุญข้าวใหม่ พิธีผูกข้อมือ ดนตรีมีหน้าที่เป็นดนตรีประกอบพิธีกรรม เป็นสื่อกลางระหว่างชาวไพล่กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และเพื่อนำจิตใจของผู้ เข้าร่วมพิธีกรรมเข้าสู่พิธีกรรมด้วยจิตใจที่มีสมาธิ ศรัทธา ย้ำเตือน ความภูมิใจทาง ชาติพันธุ์ของตนเอง

เฉลิมกิต แซงแก้ว (2547: 112) ได้ทำการศึกษาวิจัยเครื่องดนตรีชาวเขาเผ่าลีซอ : กรณีศึกษา "ซ็อบบี" บ้านเพชรดำ ตำบลเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาด้านวัฒนธรรมที่ เกี่ยวข้องกับซ็อบบี และวิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดยซ็อบบี ผลการวิจัยพบว่า

1) ซ็อบบีเป็นเครื่องดนตรีประเภทดีด มี 3 สาย ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 9 ส่วน คือ หย่อง ลูกบิด ช่องใส่ลูกบิด ลูกบิด คันซอบบี หย่องไม้ หน้าซ็อบบี และไม้ดีด ชาวลีซอใช้ซ็อบบีบรรเลงในโอกาสต่าง ๆ เพื่อสร้างความสนุกสนานและความสามัคคีในชุมชน ได้แก่ พิธีปีใหม่ พิธีปีใหม่บ่อย พิธีแต่งงาน พิธีทำบุญสงฆ์ พิธีกินข้าวโพดใหม่ การเก็ ยวพาราฮี และการพักผ่อนหย่อนใจ บทเพลงที่บรรเลงโดย ซ็อบบีจะมีความหมายบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมตลอดจนเหตุการณ์ต่างๆ ในชุมชนลีซอ โดยมีระบบเสียง ในบทเพลง 4 ระบบ คือ ระบบอ้อเดี่ยว มี 5 เสียง 6 ระดับ ระบบหลอจอกวะ มี 5 เสียง 7 ระดับ มีเทคนิคการบรรเลงแบบดีดกระทบสาย 2 สาย และ 3 สาย เกิดเสียงประสาน ซึ่งส่วนใหญ่พบในจังหวัด ตะกของห้องเพลง รูปแบบของบทเพลงเรียบง่าย เป็นเพลงท่อนเดียวบรรเลงซ้ำๆไปมา มีการเคลื่อนที่ของ ทำนองหลายแบบ แต่ใช้การเคลื่อนที่แบบกระโดดมากที่สุด ผู้บรรเลงจะต้องเดินรำโดยให้ก้าวทำสัมพันธ์ กับจังหวะในบทเพลง

นพมาศ ศรีตาละหุทัย.(2550: 99) ได้ทำการศึกษา สภาพและบทบาททางวัฒนธรรมชาวเขา เผ่ากะเหรี่ยง หมู่บ้านปะ น้อยบุ ตำบลแม่สุ อำเภอกำแพง จังหวัดตาก พบว่าประชากรเผ่ากะเหรี่ยง ปกาเกอญอ ตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ตามไหล่เขาและเชิงเขา แต่งกายชุดประจำเผ่า ประกอบอาชีพทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ งานทอและงานสาน เครื่องดนตรีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ ดีด ได้แก่ เตหน้า (พิณ) เครื่องเป่า ได้แก่ กะป้อ เครื่องตี ได้แก่ เตะเบา และ

เจิ้ง(ฉาบ) ดนตรีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ใช้บรรเลงประกอบในพิธีกรรมต่าง ๆ บรรเลงเพื่อความบันเทิงและ บรรเลงประกอบการแสดง

วนิดา พรหมบุตร(2552: 105) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วงชะพูชะอู เป็นวงดนตรีสำหรับ ประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยง ได้แก่ รำตง รำอะเย้ย และก้วยเจ๊าะ การประสมวงประกอบด้วย กลุ่มเครื่องตี (Idiophones) หรือชะพู ประกอบด้วยตะโพ้ว (ตะโพน) ตะคั่ว(ตะโพนใบเล็ก) ใบัว(เบิ่งสี่ใบ) โหม่งววย(ฆ้องแมง) จีววย(ฆ้องแมง) ในรางไม้ตอกติดด้วย ฉิ่งฝาเดียว และเจิ้ง(ฉาบใหญ่) เครื่องเป่า หรือชะอู ประกอบด้วย ชะหน่วยปี (ปีขนาดใหญ่) ชะหน่วยผะดู (ปีขนาดเล็ก) และตะเลาะ(ขลุ่ย) วงชะพู ชะอูมีบทบาทในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงในอำเภอสังขละบุรี ในงานบุญต่าง ๆ เช่น งานข้าวใหม่ งานบุญ สงกรานต์ งานบุญเข้าพรรษา พิธีผูกข้อมือเดือนเก้า งานบุญออกพรรษา โดยจะบรรเลงสร้างบรรยากาศ ของงานให้มีความสมบูรณ่มากขึ้น

วิศรุต สุวรรณศรี (2554: 96) ได้ทำการศึกษา ชะหน่วยกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัด กาญจนบุรีพบว่า ชะหน่วยเป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าแบบมีลิ้น นอญวมกับวงดนตรีของชาวกะเหรี่ยง มาเป็นเวลาช้านานโดยได้รับอิทธิพลจากประเทศพม่า นักดนตรีเชื้อสายมอญ กะเหรี่ยง และพม่าที่ อาศัยอยู่ในอำเภอสังขละบุรีต่างก็ใช้ชะหน่วยประกอบการบรรเลงในวงชะพูชะอูเช่นเดียวกัน แต่มีชื่อเรียก ต่างกัน นอกจากนี้ ชาวกะเหรี่ยงมีความสัมพันธ์กับชาวมอญ และพม่าที่มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน การ เล่นดนตรีจึงสามารถเล่นด้วยกันได้อย่างกลมกลืนถ้ามีการร้องเพลงเมื่อชาวกะเหรี่ยงร้องภาษากะเหรี่ยง หากคนมอญร้องภาษามอญ และหากพม่าร้องภาษาพม่า แต่นักดนตรีของทั้งสามกลุ่มก็สามารถบรรเลง ไปด้วยกันได้

วิเชษฐ สูดโต(2555: 91) ได้ศึกษาเรื่องเครื่องดนตรีประเภทเครื่องตีของกะเหรี่ยงป๋าว สันนิษฐานว่า พัฒนามาจากเครื่องดนตรีตะวันตกที่เรียกว่า "แมนโดลิน" แต่ด้วยการออกเสียงของ กะเหรี่ยงไม่ชัดจึงเพี้ยนมาเป็น "เมตาลี" พบในตำบลไล่โว่ สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ 1.เมตาลีแบบโปร่ง 2. เมตาลีแบบกล่องอลูมิเนียม การแสดงเมตาลีพบได้ทั่วไปในตำบลไล่โว่ โดยชาว กะเหรี่ยงให้ความสำคัญ และถือเป็นเครื่องดนตรีประจำชนเผ่าของตนเอง บทเพลงเมตาลียังสื่อถึง ความรู้สึกนึกคิดของชาวกะเหรี่ยง บางครั้งสะท้อนมุมมองด้านสังคม ธรรมชาติ ความเชื่อ และ ความรัก การสืบทอดปัจจุบันน้อยมาก

จากข้อมูลทางด้านเอกสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ผู้วิจัยได้นำมาเป็น ข้อมูลพื้นฐานเพื่อศึกษาเป็นแนวทางและประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยเรื่อง การศึกษาโหม่งววยชุมชนชาว กะเหรี่ยงหมู่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยเรื่องมอญวาย เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลโดยการแบ่งเป็นการเก็บข้อมูลด้านเนื้อหาจากเอกสารหนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากคนในชุมชนและนักเล่นมอญวายเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล

1.1 เตรียมหัวข้อและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยรวบรวมและศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1.1 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 1.1.2 ห้องสมุดมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 1.1.3 หอสมุดแห่งชาติ

1.2 รวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ตรงของวิทยากรและบุคคลในชุมชน โดยผู้วิจัยเดินทางลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามด้วยตนเองจากชุมชนกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งการรวบรวมข้อมูลทั้งหลายเหล่านี้ ได้ใช้อุปกรณ์ในการจัดเก็บข้อมูลต่อไปนี้

- 1.2.1 แบบบันทึกการสัมภาษณ์
- 1.2.2 กล้องบันทึกภาพนิ่ง ระบบดิจิทัล
- 1.2.3 กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว

1.3 รวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์จากศิลปินในชุมชนและผู้ทรงคุณวุฒิด้านประวัติมอญวายและทางด้านเครื่องดนตรีมอญวาย

- 1.3.1 สัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติมอญวาย
- 1.3.2 บันทึกภาพนิ่งระบบดิจิทัล เพื่อรวบรวมหลักฐานเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของมอญวาย
- 1.3.3 บันทึกภาพเคลื่อนไหว เพื่อเก็บรวบรวมบทเพลงที่บรรเลงโดยมอญวาย
- 1.3.4 ผู้วิจัยศึกษาการบรรเลงมอญวายด้วยตนเองโดยฝึกกับครูสอนมอญวายชาวกะเหรี่ยงคือ เซอร์ล่าเปียว และ อ่องไซจี เพื่อรวบรวมเกี่ยวกับวิธีการบรรเลงมอญวาย

1.3.5 ผู้วิจัยร่วมบรรเลงมวงวายในวงชะพูชะอู เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของมวงวายต่อสังคม

2. ชั้นศึกษาข้อมูล

- 2.1 ศึกษา และเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการวิเคราะห์เพลง
- 2.2 ศึกษาและ เรียบเรียงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมดนตรีของกะเหรี่ยง
- 2.3 ข้อมูลจากการบันทึกเทปสัมภาษณ์
- 2.4 ถอดบทเพลงจากการบันทึกเป็นโน้ตไทย

3. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.1 ศึกษาประวัติความเป็นมาและองค์ประกอบของมวงวาย
  - 3.1.1 ประวัติความเป็นมาของเครื่องดนตรีจากการสัมภาษณ์และจากหลักฐานที่พบ
  - 3.1.2 เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของมวงวายซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 ส่วนหลักๆ ดังนี้
    - 3.1.2.1 องค์ประกอบด้านเครื่องดนตรีกะเหรี่ยง ได้แก่
      - ลักษณะทางกายภาพของเครื่องดนตรี
    - 3.1.2.2 องค์ประกอบของด้านวิธีการบรรเลง
      - ระบบเสียงของมวงวาย
      - วิธีการบรรเลง
    - 3.1.2.3 องค์ประกอบด้านเพลงที่บรรเลง
      - รวบรวมเพลงและบันทึกบทเพลงที่ใช้การบรรเลง
  - 3.1.3 ศึกษาบทบาทหน้าที่ของมวงวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง
    - บทบาทต่อสังคม
    - หน้าที่ต่อสังคม
- 3.2 วิเคราะห์บทเพลงที่ได้จากโน้ตเพลงที่บันทึกไว้ซึ่งรายการละเอียดการวิเคราะห์บทเพลงมีดังนี้
  - 3.2.1 ข้อมูลเบื้องต้นของบทเพลงเป็นการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ของบทเพลงเพื่อให้ทราบรายละเอียดของบทเพลงข้อมูลเบื้องต้น
    - รูปแบบเพลง

3.2.2 รายละเอียดในการวิเคราะห์เป็นการนำทฤษฎีทางดนตรีมาประกอบวิเคราะห์
ซึ่งประกอบไปด้วย

- วรรคเพลงและลูกตก
- กระสวนจังหวะของทำนอง
- กระสวนทำนอง

4. ชั้นสรุป

4.1 นำเสนอผลงานจากการศึกษามองวาย เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ในรูปแบบของเอกสารที่เป็นรูปแบบ โดยแยกออกเป็น 5 บทดังนี้

4.1.1 บทนำ

4.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

4.1.4 การนำเสนอผลการวิจัย

4.1.5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

4.2 นำเสนอบทเพลงที่ใช้บรรเลงโดยการบันทึกเป็นโน้ตไทยทางซ็อง

4.3 นำเสนอบทเพลงที่ใช้ในการวิเคราะห์เพลงเป็นโน้ตไทยทางพื้น

4.4 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการบันทึกภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและบันทึกเสียง

บทที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

การเสนอผลงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการเสนอวิจัยในเชิงคุณภาพ ทางมานุษยวิทยา (Ethnomusicology) เรื่องการศึกษาองวาย เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาประวัติความเป็นมาและองค์ประกอบขององวาย

1.1 ประวัติความเป็นมาของเครื่องดนตรี

จากการสัมภาษณ์ นายสมชาย ศรีสุข (สัมภาษณ์: 2555) ในสมัยพระเจ้าตะเบงชเวตตี้ กษัตริย์แห่งประเทศพม่า โดยมีเมืองหลวงชื่อ กรุงหงสาวดี ได้มีชาวกะเหรี่ยงคนหนึ่งสนใจด้านดนตรีที่บ้าน วันหนึ่งพวกเขาไปล่าสัตว์และลงอาบน้ำชำระร่างกายในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งมีต้นหว้าขึ้นทั้งสองฝั่งเต็ม ไปหมด ขณะนั้นรู้สึกว่ากำลังสนุกเต็มที่ เมื่อกะเหรี่ยงคนนั้น กำลังอาบน้ำ และเพลิดเพลินกับธรรมชาติ บังเอิญลูกหว้าที่สุกเต็มที่ หล่นลงมากระทบกับพื้นน้ำ เสียงดังพลก ๆ หล่นลูก บางครั้งเสียงดัง แลลมบ้าง ทุ้มบ้าง จึงได้จินตนาการ เมื่อฟังดูแล้วคล้ายกับเสียงเพลงโบราณ เมื่อขากลับมาบ้าน จึงได้คิดเสียงที่ได้ยินมาลำดับเสียง หลังจากนั้นจึงไปตัดไม้ไผ่ข้าง ๆ บ้าน มาทำเป็นเสียงที่ได้ยินและทดลองตีหลาย ๆ ครั้ง แล้วมาเรียงเสียงตั้งแต่ไม้ไผ่ขนาดยาวไปหาสั้น โดยใช้เครื่องดนตรีของมอญหรือฝรั่งมาลำดับเสียง จากตัวแรกไปถึงตัวสุดท้ายมีทั้งหมด 18-21 ตัว และจัดทำรางด้วยไม้เนื้ออ่อนทดลองตี เป็นเพลง ปรากฏว่าใช้ได้ดีพอสมควร ถ้าเสียงยังไม่ดี เขาจะเอาชิ้น(ยางไม้สำหรับยาเรือ) มาถ่วงให้ได้ระดับเสียงที่ต้องการ นี่คือที่มาที่ไปของการทำระนาดไม้ไผ่จนถึงปัจจุบัน

ต่อมาเมื่อผู้คิดค้นการทำระนาดเหล็ก โดยใช้แนวทางของชาวกะเหรี่ยงที่คิดขึ้นมา และจัดทำรางเพื่อวางลูกระนาดให้ได้มาตรฐานและเรียงลำดับเสียง(ตัวโน้ต) ตามเครื่องดนตรีสากล

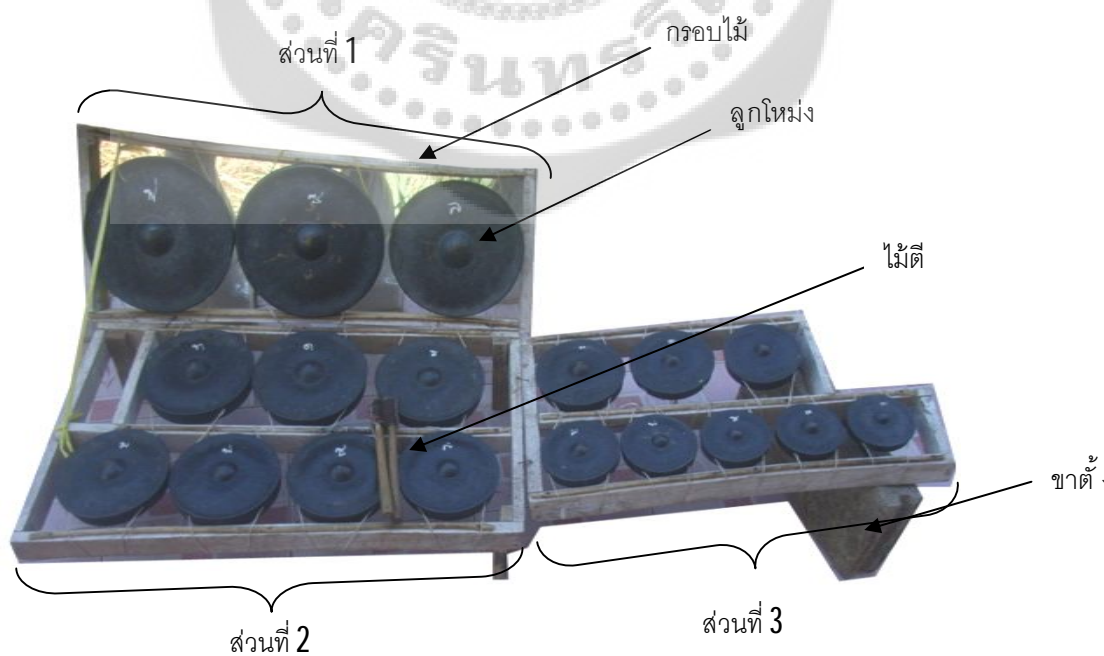
ในรัชกาลสมัยพระเจ้าปดุง (ติโบมิ) กษัตริย์แห่งพม่า ได้มีคนคิดค้นโหม่งรางขึ้นมา โดยใช้เหล็กทองเหลือง มาตีลำดับเสียงตามโน้ต และสร้างที่แขวนโหม่งตามรูปแบบต่าง ๆ เช่น ทำเป็นวงกลม ทำเป็นราง ทำเป็นรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว(ดนตรีมอญ) และอีกหลายรูปแบบ รางของโหม่งจะตกแต่งด้วยวัตถุสะท้อนแสงและประดับด้วยสีสันท่าง ๆ ให้สวยงามยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันนี้ เครื่องดนตรีกะเหรี่ยงที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ชาวกะเหรี่ยงในประเทศไทยพม่าที่อพยพเข้ามายังประเทศไทยได้นำเครื่องดนตรีเหล่านี้ เช่น กลอง ปี่ ระนาด ฉิ่ง ฉาบ เกราะ โห่มา มาเผยแพร่ และมาสอนให้กับเด็กเยาวชนที่ตนได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่าง ๆ ในท้องที่อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี นอกจากนี้ยังถ่ายทอดการแสดงพื้นบ้าน เช่น การรำตง การรำละคร อีกด้วย โดยใช้เครื่องดนตรีเหล่านี้ มาประกอบการแสดงดังที่ วนิดา พรหมบุตร (2552: บทคัดย่อ) สรุปได้ว่าดนตรีของชาวกะเหรี่ยงกาญจนบุรี ได้รับอิทธิพลมาจากดนตรีของชาวพม่าและมอญ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกันระหว่างทั้งสองชาติ กลมกลืนกันจนกลายเป็นวัฒนธรรมร่วมกันทางดนตรี

1.2 เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของมอญวอย

1.2.1 ลักษณะทางกายภาพ

มอญวอย เป็นเครื่องดนตรีประเภทตี ซึ่งทำด้วยโลหะประเภททองเหลืองของชาวกะเหรี่ยง ลูกฆ้องมีลักษณะคล้ายโห่มาของไทยซึ่งผูกติดด้วยเชือกกับกรอบไม้สี่เหลี่ยมผืนผ้า แต่ละกรอบ ยึดติดด้วยบานพับ ซึ่งสามารถแยกส่วนออกจากกันได้จะเห็นได้ว่า มอญวอย เป็นเครื่องดนตรีประเภทฆ้องที่เรียงเป็นแถว บางครั้งเรียกฆ้องแถวก็ได้ คือ เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของมวลวัตถุประเภทฆ้อง(gong) ลูกโห่มีจำนวน 18 ลูก ทำมาจากโลหะผสม หล่อลักษณะคล้ายโห่มาของไทย มีปุ่มตรงกลางระดับเสียงแตกต่างกันตามขนาดของลูกโห่มาแต่ละลูกผูกติดกับกรอบไม้ทั้ง 3 ส่วน แล้วประกอบกันเป็นแถว มอญวอยนี้ เป็นเครื่องดนตรีจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องตี ส่วนประกอบของมอญวอยประกอบด้วย

ภาพประกอบ 1 แสดงส่วนประกอบทางกายภาพของมอญวอย

1. ลูกมอญวาย ทำจากแผ่นโลหะผสม หนาประมาณ 0.5 เซนติเมตร ลักษณะเหมือนโหม่งของไทยมีปุ่มตรงกลาง ใบใหญ่สุดมีเสียงต่ำสุด ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 เซนติเมตร ลูกเล็กที่สุด มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 เซนติเมตร ระดับเสียงที่แตกต่างของลูกโหม่งแต่ละลูก อยู่ที่ขนาดของมอญวาย

2. กรอบไม้ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของมอญวาย ทำหน้าที่ยึดและจำแนกลูกโหม่งแต่ละประเภทอย่างชัดเจน ลักษณะของกรอบทำจากไม้ประกอบกันเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า 3 ส่วน ผูกยึดติดกับลูกโหม่งด้วยเชือก กรอบไม้สำหรับยึดติดลูกโหม่งจะติดขอบด้วยหวายบริเวณด้านหน้าเพื่อหนุนลูกโหม่งให้สูงขึ้น ทั้ง 3 กรอบเกี่ยวติดกันด้วยตะปูซึ่งงอโค้งเป็นตะงอ เป็น 3 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เรียก เซอ โพล่ว เป็นส่วนที่ลูกโหม่งมีขนาดใหญ่ จำนวน 3 ใบ มีเสียงต่ำ บรรจุอยู่ในกรอบไม้ขนาด 48×16.5 เซนติเมตร ในส่วนล่างสุดติดด้วยตะปูซึ่งงอโค้งเป็นตะงอเพื่อเกี่ยวกับส่วนที่ 2 และผูกด้วยเชือกเอนไปด้านหลังประมาณ 45 องศา

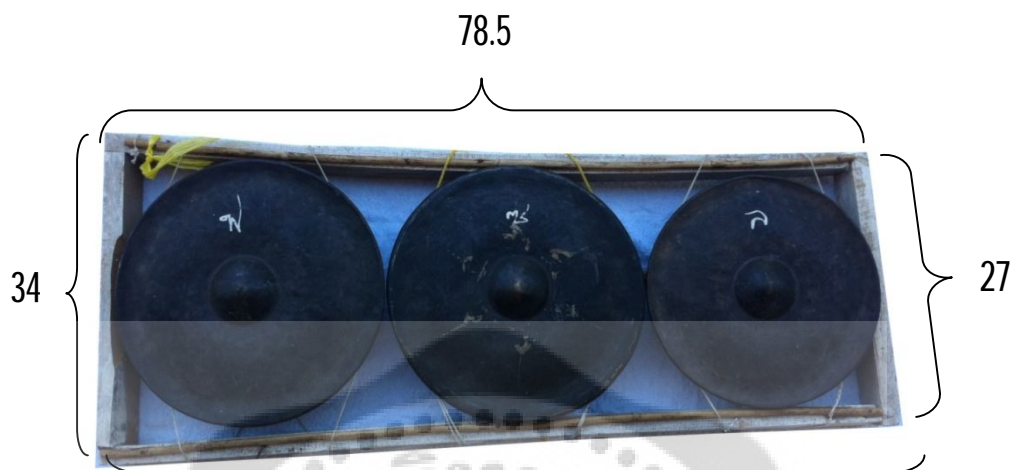
ส่วนที่ 2 เรียก หนวย โพล่ว ซึ่งลูกโหม่งขนาดกลางจำนวน 7 ใบ มีเสียงกลาง บรรจุอยู่ในกรอบไม้ขนาด 75×46.5 เซนติเมตร เป็นส่วนที่เกี่ยวกับส่วนที่ 1 และส่วนที่ 3

ส่วนที่ 3 เรียก โหว โพล่ว เป็นส่วนที่ลูกโหม่งมีขนาดกลาง จำนวน 8 ใบ มีเสียงสูง บรรจุอยู่ในกรอบไม้ 2 ขนาดในกรอบเดียวกันคือ ด้านบน ขนาด 16.5×48 เซนติเมตร บรรจุลูกโหม่ง 3 ลูก และด้านล่างเป็นกรอบไม้ขนาด 14.5×75 เซนติเมตร บรรจุลูกโหม่ง 5 ลูก กรอบไม้บริเวณด้านซ้ายของส่วนที่ 3 นี้ ติดด้วยตะปูเพื่อเกี่ยวกับกรอบไม้ส่วนที่ 2 และบริเวณด้านขวาของกรอบไม้ส่วนที่ 3 จะหนุนด้วยขาตั้ง

วัสดุที่ใช้ในการทำ ไม้เนื้อแข็งสำหรับทำกรอบของมอญวายทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า โลหะผสมสำหรับทำลูกโหม่ง มีขนาดและระดับเสียงเรียงลำดับไปตลอดทั้งแผง

โอกาสที่ใช้ บรรเลงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในวงชะพูชะอู หากมีการบรรเลงในขบวนแห่จะใช้วงชะพูชะอูของนักดนตรี ใช้เชือกผูกห้อยคอแล้วเดินตีไปพร้อมกับเครื่องดนตรีชนิดอื่นในขบวนแห่ หรือมีคนยกให้ทั้งคู่ แล้วเดินแห่ไปพร้อมกัน

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยลูกโหม่ง 3 ใบ ได้แก่ เสียงฟา , ซอล , ลา

78.5

ภาพประกอบ 2 แสดงสัดส่วน ในส่วนที่ 1 ของมอญวาย

ลูกที่ 1 เสียงฟา มีเส้นผ่าศูนย์กลาง เท่ากับ 24.5 เซนติเมตร

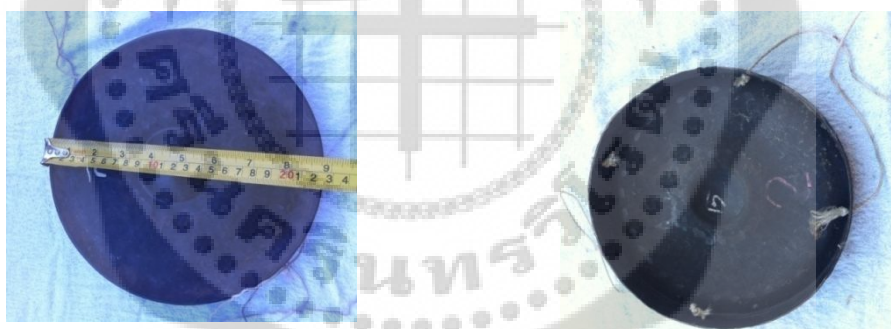
ภาพประกอบ 3 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 1

ลูกที่ 2 เสียงซอล มีเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ 24 เซนติเมตร

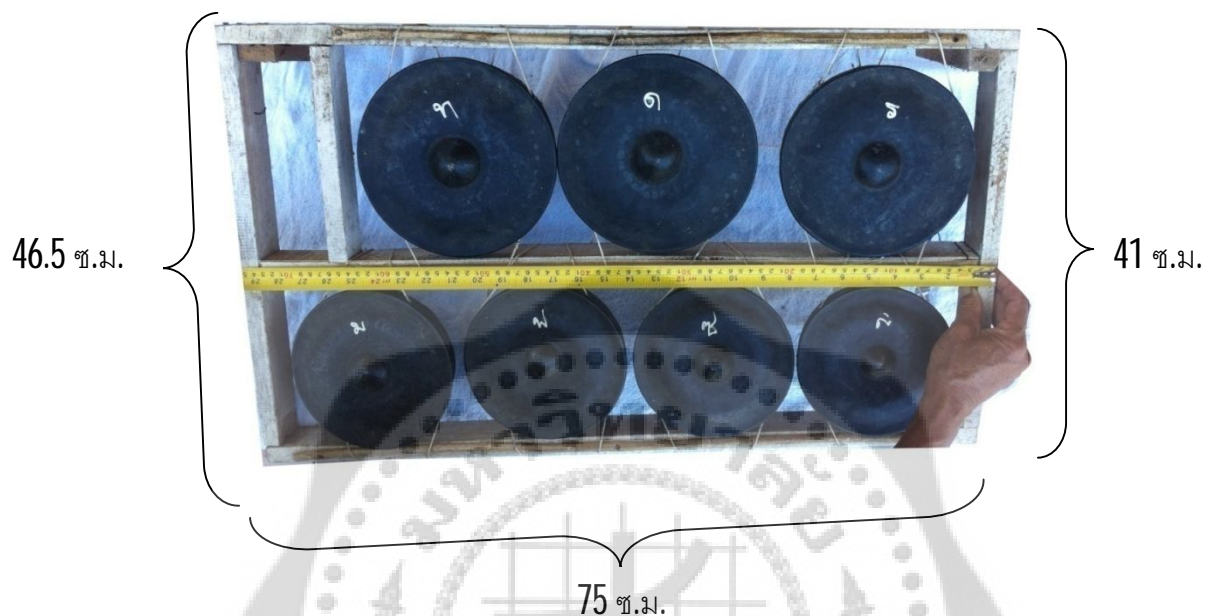
ภาพประกอบ 4 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 2

ลูกที่ 3 เสียงลา มีเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ 22 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 5 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 3

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยลูกโหม่ง 7 ใบ ได้แก่เสียงที่ , โด , เร , มี , ฟา , ซอล , ลา

ภาพประกอบ 6 แสดงสัดส่วน ในส่วนที่ 2 ของมอญวอย

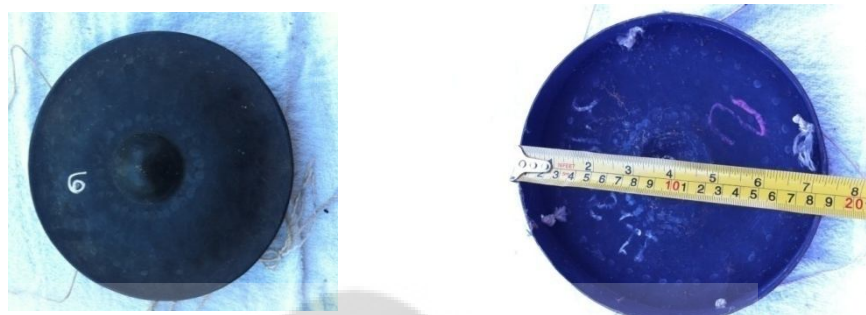
ลูกที่ 4 เสียงที่ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 18.5 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 7 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 4

ลูกที่ 5 เสียงโด มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 17.2 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 8 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 5

ลูกที่ 6 เสียงเร มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 16.5 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 9 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 6

ลูกที่7 เสียงมี มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 16.5 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 10 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่7

ลูกที่8 เสียงฟา มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 11 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่8

ลูกที่ 9 เสียงซอล มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 15.5 เซนติเมตร

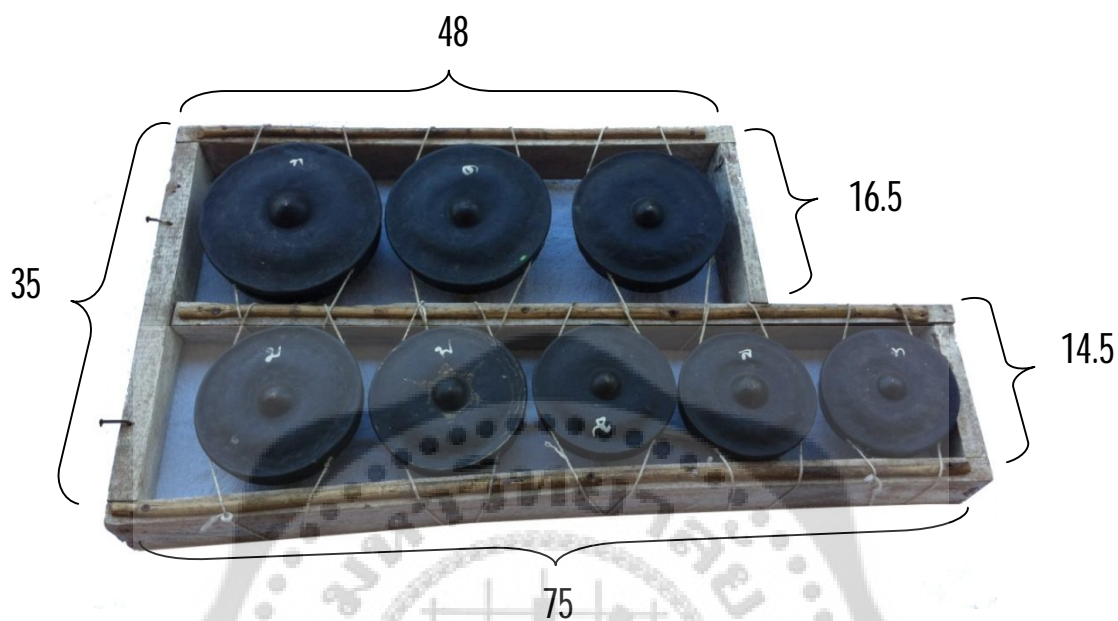
ภาพประกอบ 12 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 9

ลูกที่ 10 เสียงซอล มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 เซนติเมตร

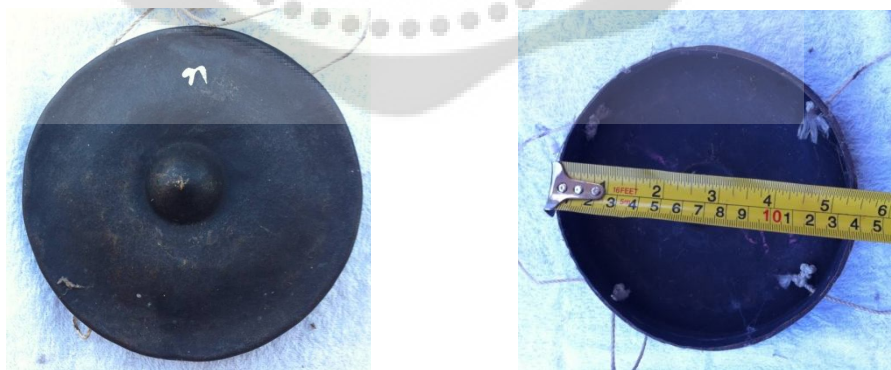
ภาพประกอบ 13 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 10

ส่วนที่ 3 ประกอบไปด้วยลูกโหม่ง 8 ใบ มีเสียงดังต่อไปนี้

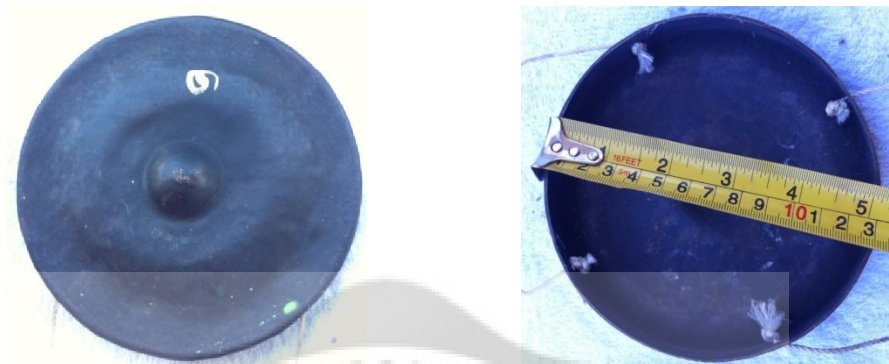
ภาพประกอบ 14 แสดงสัดส่วน ในส่วนที่ 3 ของมองวาย

ลูกที่ 11 เสียงที่ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 13.5 เซนติเมตร

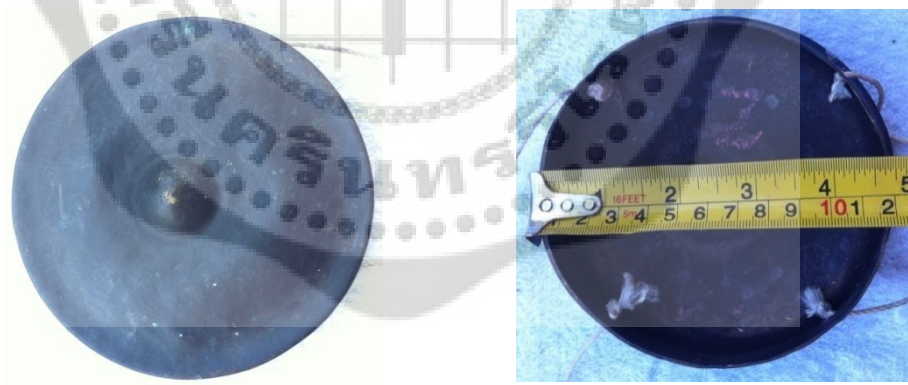
ภาพประกอบ 15 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 11

ลูกที่ 12 เสียงโต มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 13 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 16 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 12

ลูกที่ 13 เสียงโต มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 12 เซนติเมตร

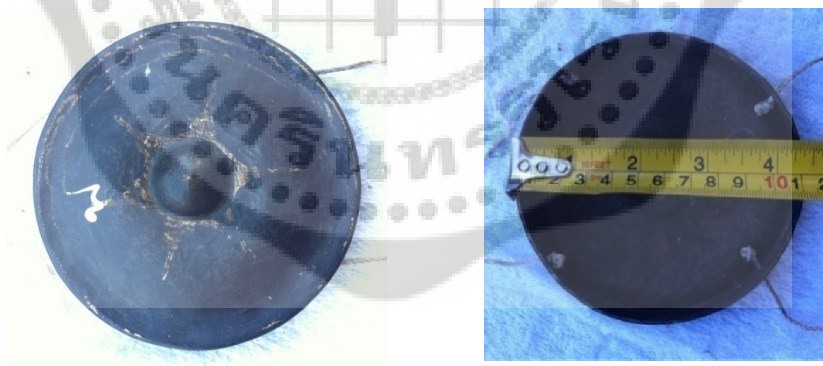
ภาพประกอบ 17 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 13

ลูกที่ 14 เสียงมี มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 11.5 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 18 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 14

ลูกที่ 15 เสียงฟา มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 11 เซนติเมตร

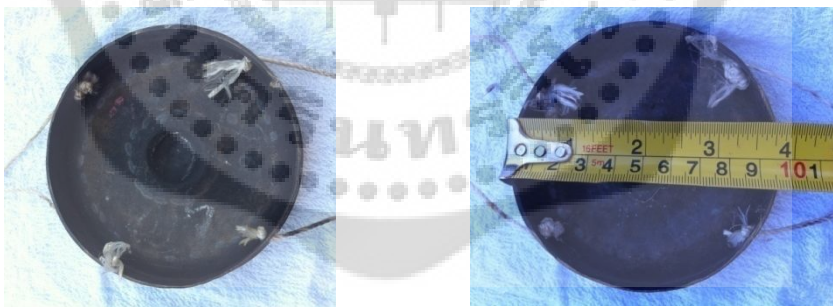
ภาพประกอบ 19 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 15

ลูกที่ 16 เสียงซอล มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 20 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 16

ลูกที่ 17 เสียงลา มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 9.5 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 21 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 17

ลูกที่ 18 เสียงลา มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 9.5 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 22 แสดงเส้นผ่าศูนย์กลาง ลูกที่ 18

ไม้ตี ของมอญวาย

ไม้ตี ทำจากไม้ ความยาวประมาณ 27.5 เซนติเมตร เหลลามีหัวไม้ บางครั้งใช้ผ้าพันหัวไม้ เพื่อให้เสียงมีความนุ่มนวลขึ้น

ภาพประกอบ 23 เปรียบเทียบไม้ตีมอญวายกับแฉงมอญวาย

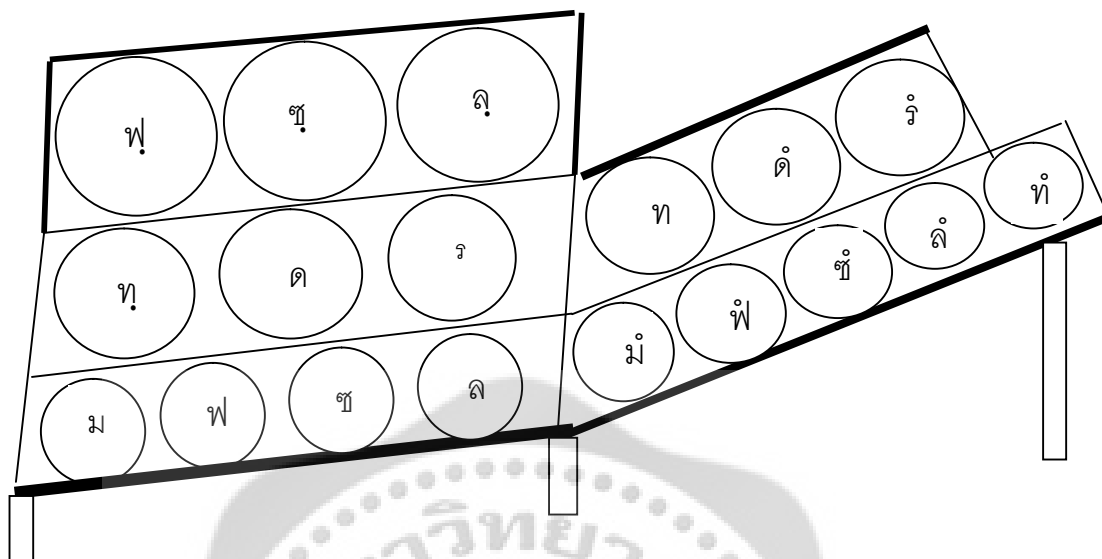
27.5 ซม.

ภาพประกอบ 24 แสดงความยาวของไม้ตี

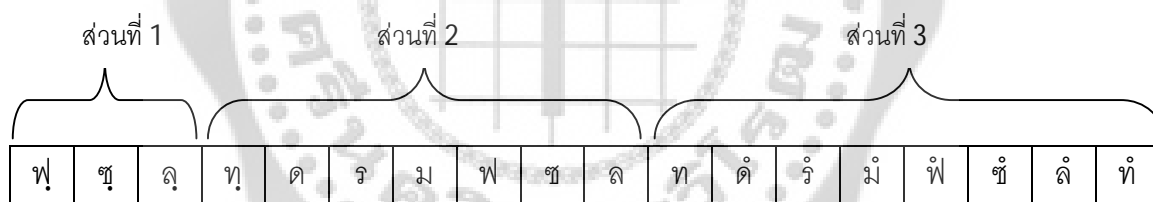
1.2.2 ระบบเสียงของมอญวาย

จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม มอญวายที่ใช้ในการเก็บข้อมูล มาจากโรงเรียนอุดมสิทธิศึกษา และจากการสัมภาษณ์นายสมชาย ศรีสุข ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อมูลในการกำหนดโน้ตเพลงลงบนมอญวายซึ่งนายสมชาย ศรีสุข ได้เทียบระดับเสียงของมอญวายกับเสียงดนตรีสากล และเขียนโน้ตต่าง ๆ ลงบนมอญวายด้วยโน้ตที่เป็นอักษรไทย (สัมภาษณ์ นายสมชาย ศรีสุข: 2555)

ระบบเสียงของมอญวายเรียงลำดับตามขนาดของลูกโหม่งซึ่งมอญวายแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ขนาดใหญ่ มีลูกโหม่งจำนวน 3 ใบ มี 3 เสียง ได้แก่ ฟา, ซอล, ลา ส่วนที่ 2 ขนาดกลาง มีลูกโหม่งจำนวน 7 ใบ มี 7 เสียง ได้แก่ ที, โด, เร มี, ฟา, ซอล ส่วนที่ 3 ขนาดใหญ่ มีลูกโหม่งจำนวน 8 ใบ มี 8 เสียง ได้แก่ ที, โด, เร มี, ฟา, ซอล

ภาพประกอบ 25 ภาพแสดงถึงตำแหน่งของเสียงต่างๆ บนมองวาย

1.2.3 วิธีการบรรเลงมองวาย

ทำนอง นิ่งขัดสมาธิ ตรงบริเวณกลางของมองวาย

การจับไม้ตี ให้จับด้วยวิธีคว่ำมือ กำไม้อยู่ในอุ้งมือโดยรอบ ไม่นั่นจนเกินไป นิ้วหัวแม่มืออยู่บริเวณด้านข้างของไม้ตี ปลายนิ้วชี้ อยู่บริเวณด้านข้างหรือด้านบนของไม้ตี แล้วคว่ำมือลง ให้แขนทั้งสองอยู่ข้างลำตัวไม่ชิดจนเกินไป และไม่เกร็ง

ในการบรรเลงมองวายเป็นบทเพลงต่างๆ จะมีวิธีการใช้มือในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การบรรเลงคู่แปด คู่สี่ และการตีที่ละมือ โดยต้องแบ่งมือซ้าย-ขวา เพื่อให้ได้สัดส่วนกัน

การบรรเลงมองวายเป็นวงระฆังระฆังนั้น ผู้บรรเลงต้องมีความแม่นยำในบทเพลง สามารถบรรเลงนำพาทำนองบรรเลงนำจนจบเพลงให้ไปได้ด้วยดี ซึ่งหน้าที่ของมองวายเป็นบรรเลงคู่กับจ๊วยซึ่ง เป็นเครื่องดนตรีที่เป็นทำนองหลักของวงระฆังระฆัง

ภาพประกอบ 26 ทำนองและการจับไม้ตีมองวาย

1.2.4 องค์ประกอบด้านเพลงที่บรรเลง

- รวบรวมเพลงที่ใช้ในการบรรเลงมอญวาย

จากการสัมภาษณ์ เซอร์ล่าเปี้ยวและเซอร์ล่าไข่มิ นักดนตรีชาวกะเหรี่ยงที่มีชื่อเสียงในอำเภอสังขละบุรีและนายสมชาย ศรีสุข ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัฒนธรรมกะเหรี่ยง พบว่าบทเพลงที่บรรเลงโดยมอญวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงนั้น พบได้หลากหลายโอกาส โดยแต่ละงานนั้น ก็ได้มีข้อบังคับในการเลือกเพลงที่จะนำมาบรรเลงในแต่ละงาน โดยส่วนใหญ่ การที่จะบรรเลงในแต่ละงานขึ้นอยู่กับผู้ชมจะขอให้บรรเลงเพลงใด นักดนตรีจะต้องบรรเลงตามคำขอของผู้ชม

จากการเก็บข้อมูลเพลง เซอร์ล่าเปี้ยวบรรเลงมอญวายบรรเลงสอดประสานไปกับ เวהל่ำเคาะ (เครื่องประกอบจังหวะ) บรรเลงไปตามจังหวะของบทเพลง จึงได้จังหวะของบทเพลงและนำมาแบ่งวรรคเพลงและเขียนบันทึกโน้ตเป็นโน้ตไทย

จากการรวบรวมเพลงที่ใช้ในการบรรเลงโดยมอญวาย จากการสัมภาษณ์ เซอร์ล่าเปี้ยว แบ่งประเภทของเพลงที่บรรเลงโดยมอญวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงได้ดังนี้

1. เพลงไหว้ครู

1.1 บะปวย

ความหมายของเพลงกล่าวถึง ข้าพเจ้าพร้อมทั้งคณะ ขอรำลึกถึงพระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และครูบาอาจารย์ที่ได้สั่งสอนให้กับข้าพเจ้า พร้อมทั้งคณะมา ณ ข้าพเจ้าพร้อมด้วยคณะ ขอบูชาและขอขมาด้วยเครื่องบูชาที่เตรียมไว้ ตามที่บรรพบุรุษถ่ายทอดมา ดังนั้นขออำนาจของท่านทั้งหลาย ช่วยดลบันดาลให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าและคณะได้แสดงดนตรีหรือการละเล่นจนประสบผลสำเร็จ และไม่มีเภทภัยหรือสิ่งภัยอันตรายเกิดขึ้น แก่ข้าพเจ้าพร้อมด้วยคณะด้วย เทอญ

--- ดั	- รื - ดั	- ร - ฟ	- ร - ดั	-----	ช ล ช -	- ร - -	- ร - -
--- ด	--- ด	-----	--- ด	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ	--- ด

- ด - -	ช ล ช -	- ช - -	- ช - ช	- ท - -	-----	ช ล ช -	- ร - -
--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ	- - ฟ -	- ท - -	--- ฟ	--- ฟ	--- ฟ

--- ด	- ท --	--- ด	--- ช	- พ --	- ท - ด	--- ช	--- ด
--- ด	- ท --	--- ด	--- ช	- พ --	- ท - ด	--- ช	--- ด

2.งานวันออกพรรษา

2.1 เหม่ย ลากล่า

ความหมายของเพลงกล่าวถึง สาวชาวป่าเป็นคนที่โกหกไม่เป็น อยู่กับ
ธรรมชาติ ไม่รู้จักการแต่งตัว เป็นคนซื่อ และอยู่ในดงในป่าเป็นเวลานาน จึงทำให้คนไม่รู้จักเขา
จนกระทั่งถึงวันตาย

ท่อน 1

----	--- ม	--- ม	-----	--- ท	-----	- ล --	--- ช
----	--- ม	---- ม	-- ด ท	-----	- ล - ช	- ช - ช	- พ --

-- ร -	- ม --	--- ม	-----	--- ท	-----	-- ล -	--- ม
- ด - ม	- - - ม	--- ม	-- ด ท	-----	- ล - ช	- ช - ช	- พ - ม

----	--- ม	--- ม	-----	--- ท	-----	- ล --	--- ช
----	--- ม	---- ม	-- ด ท	-----	- ล - ช	- ช - ช	- พ --

-- ร -	- ม --	--- ม	-----	--- ท	-----	-- ล -	--- ม
- ด - ม	- - - ม	--- ม	-- ด ท	-----	- ล - ช	- ช - ช	- พ - ม

--- ตั้	--- ทึ้	--- ตั้	--- มั้	--- ตั้	--- ท	--- ล	--- ฌ
- ต --	- ท --	- ต --	- ม --	- ต --	- ทุ --	- ล --	- ฌ --

--- ตั้	--- ท	--- ตั้	--- มั้	--- ตั้	--- ท	--- ฬ	--- ฌ
- ต --	- ทุ --	- ต --	- ม --	- ต --	- ทุ --	- ฬ --	- ฌ --

- ล - ฌ	- ล - ฌ	- ฬ - ฌ	- ล - ฌ	- ฌ --	- ฌ --	--- ท	--- ท
----	----	----	----	- ฌ --	- ฌ --	- ฌ --	- ฌ --

ท่อน 2

--- วั้	--- ตั้	--- วั้	--- ตั้	--- ตั้	- ล --	--- วั้	--- ตั้
- วั --	- ต --	- วั --	- ต --	- ต --	- ฌ --	- วั --	- ต --

--- ตั้	--- วั้	--- ตั้	--- ฬ	--- ฌ	- ฬ - ฬ	--- ล	--- ล
- ต --	- วั --	- ต --	- ล --	- ฌ --	----	- ฌ --	- ฌ --

--- ฬ	--- มั้	--- ทึ้	--- ตั้	--- มั้	--- ฌ	--- ล	--- มั้
- ฌ --	- ม --	- ท --	- ต --	- ม --	- ฌ --	- ฌ --	- ฌ --

ท่อน 3

--- ตั้	- ฌ - ฌ	- ล ---	----	- รั้ - ตั้	- รั้ - ท	--- ท	--- ท
--- ด	---	--- ฟ	- ฟ - ฟ	--- ด	----	- ทุ ---	- ทุ ---

--- รั้	- ลั้ - ฌั้	- ฌั้ - ฌั้	- ฌั้ - ฌั้	--- ร	--- ฬั้	- ฬั้ - ฬั้	- ฬั้ - ฬั้
----	----	--- ฌ	--- ฌ	----	----	--- ฟ	--- ฟ

- ฬั้ - -	- ฌั้ - -	- ฬั้ - -	- ท - - -	- ฬั้ - -	- ฬั้ - -	- ฬั้ - -	- ฬั้ - ฬั้
- ฟ - -	- ฌ - -	- ฟ - -	- ทุ - -	- ฟ - -	- ฟ - -	- ฟ - -	- ฟ - ฟ

--- ฌ	--- ตั้	- ตั้ - -	- ตั้ - ตั้	- ตั้ - รั้	- ตั้ - ท	- ตั้ - รั้	- ตั้ - ตั้
- ฟ - -	- ฟ - -	--- ท	----	--- ร	- ด - ท	- ด - ร	- ด - ด

----	- ท - -	--- รั้	- ท - ท	--- ล	- ฌ - -	- ฌ - ล	- ฌ - ฌ
----	--- ท	- ด - -	- ทุ - ทุ	----	--- ฟ	----	----

----	- ท - -	- ฬั้ - ฬั้	- ฬั้ - ฬั้	----	- - - ฟ	- - - ฟ	--- ท
--- ฌ	----	--- ฟ	--- ฟ	----	- ม - -	- ม - -	- ด - -

----	--- ด	--- ด	- ฌ - -	- ตั้ - -	--- ล	----	----
----	- ร - -	- ร - -	----	- ด - -	----	- ฌ - ฌ	- ฌ - -

-----	- ฅ - ล	- ดั --	- ล --	-----	- มั --	--- มั	- ท - ดั
--- ฟ		--- ฅ	--- ฟ	--- ท	- ม --	--- ม	- ทุ - ด

--- ฅ	--- ฅ	-----	- ฬ - ฬ	-----	-- ดั -	- ฅ --	- ฬ - ฬ
- ม --	- ฟ --	- ม - ฟ	-----	- ฅ - ล	- ล - ล	- ฅ - ฟ	-----

-----	- ท --	-----	--- ดั	--- ฅ	--- ฅ	--- ฟ	-----
- ฅ - ฅ	--- ฅ	- ฟ - ม	- ท --	- ม --	- ม --	- ม --	- ฟ - ฟ

-----	-----	-----	--- ร	--- ฟ	- ฅ - ล	-----	- ฟ - ฅ
- ฅ - ร	- ม - ฟ	- ม - ท	- ด --	- ด --	-----	- ฅ - ม	-----

--- ท	-----	--- ดั	--- ดั	--- ล	--- ล	--- ด	--- ดั
- ม --	- ด - ร	- ด --	- ด --	- ฅ --	- ฅ --	- ฅ --	- ด --

--- ท	--- ฅ	- ฬ --	- ฬ --	--- ฟ	--- ด	-- วั ดั	-- วั ดั
- ทุ --	- ฅ --	--- ฟ	--- ฟ	-- ม	- ร --	-- ร --	-- ร ด

2.2 ผู้จ้ย ตา มั้ย

ความหมายของเพลงกล่าวถึง คนชราคนหนึ่ง คอยดูแลพระพุทธศาสนาไว้
 นั้น วันหนึ่งเขาได้นำลูกมะขามป้อม ซึ่งเป็นยาสมุนไพรชนิดหนึ่งมาถวายพระพุทธรูป มาอธิษฐานว่า

ขอให้เขาจงมีความสุข ถึงแม้ฐานะยากจน จะไม่มีอะไรถวาย จึ่งนำมะขามป้อมมาถวาย เกิดภพหน้า
ขอให้เกิดบนสวรรค์

- - - ร	- - - ลุ	- - - วิ	- - - ฐ	- - - ฬ	- - -	- ตํ - ล	- - -
- ด - -	- ด - -	- ด - -	- ฬ - -	- ล - -	- ฐ - ล	- - - -	- ฐ - ฬ

- ลุ - ตํ	- - - วิ	- - - ฬ	- - - ตํ	- ตํ - ท	- - - ลํ	- - - ฐํ	- - - ฐํ
- ล - ด	- ร - -	- ฬ - -	- ด - -	- - - -	- ล - -	- ฐ - -	- ฬ - -

- ฐ - ล	- ฐ - -	- ร - ม	- ร - -	- ฬ - ฐ	- ฬ - -	- ตํ - วิ	- ตํ - -
- - - ฐ	- - - ร	- - - วิ	- - - ฬ	- - - ฬ	- - - ด	- - - ด	- - - ด

- มํ - วิ	- - - ตํ	- - - ฬ	- - - ล	- ท - -	- ล - -	- ฐ - -	- ฐ - -
- - - -	- ล - -	- ฐ - -	- ฐ - -	- - - ล	- - - ฐ	- - - ฬ	- - - -

- ฐ - ล	- ฐ - -	- ร - ม	- ร - -	- ฬ - ฐ	- ฬ - -	- ตํ - วิ	- ตํ - -
- - - ฐ	- - - ร	- - - วิ	- - - ฬ	- - - ฬ	- - - ด	- - - ด	- - - ด

- - - ตํ	- วิ - มํ	- วิ - มํ	- ฬ - ฐํ	- มํ - วิ	- ตํ - -	- ตํ - -	- - - ตํ
- ด - -	- ฐ - ล	- ฐ - ล	- ฬ - ฐ	- - - -	- - - ล	- - - ฐ	- ด - -

- - - ฬ	- ฐํ - ล	- ตํ - ล	- - - -	- - - ล	- - - -	- ร - ด	- - - ฬ
- ฬ - -	- ฐ - -	- - - -	- ฐ - ฬ	- ฐ - -	- ฐ - ฬ	- - - -	- ฬ - -

--- ดั	- รื --	- ฐึ --	- รื - ด	- รื - มั	- รื - ดั	- รื - ดั	- ดั - ดั
- ด --	--- ม	--- มั	--- ด	----	- ม --	----	- ล - ด

--- ฐ	--- ฐ	- ม --	--- ฐ	--- ด	--- ม	- ฬ - ฐ	--- ด
----	- ฐ --	--- ร	- ฬ --	----	- ร --	----	- ฬ --

--- ล	----	- ฐ --	- ร --	- ล --	- ร --	- ฬ --	- ฬ --
----	- ฐ - ฬ	--- ฬ	--- ด	--- ด	--- ฬ	--- ฬ	--- ด

- ร --	- ล --	- ร --	----	- ล --	- ฐ - ล	----	- ดั - ล
--- ด	--- ด	--- ฬ	--- ฐ	--- ฬ	----	- ฐ - ล	----

2.3 โฟ สะ ว่า

ความหมายของเพลง กล่าวถึงในสมัยก่อนพวกเรา ยังไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ต้องอาศัยผืนแผ่นดินของคนอื่น เปรียบเสมือนดอกจอกที่ล่องลอยตามลำน้ำ โดยมีกระแสน้ำพาไปอย่างไร้จุดหมาย ตราบใดกลุ่มดอกจอกหรือดอกขยะไปติดตามเกาะต่าง ๆ พวกพืชเหล่านี้ จะขยายเผ่าพันธุ์ ออกดอกออกผล แผ่ขยายไปทั่ว กระทั่งบัดนี้ ชนกะเหรี่ยงต้องอาศัยผืนแผ่นดินของคนอื่นอยู่ ดังนั้นบรรพบุรุษจึงได้สั่งสอนให้ชนรุ่นหลัง อย่าลืมนุญคุณของแผ่นดินที่ตนอาศัยโดยเฉพาะหนุ่มสาว ขอให้รวมพลังความสามัคคี ไม่ประพฤติชั่ว ยึดหลักธรรมะ เป็นที่ตั้งจะทำให้ใจเป็นสุข

สร้อย

--- ล	--- ฬ	--- ล	--- ฬ	----	--- ร	--- ด	--- ฬ
--- ล	--- ฬ	--- ล	--- ฬ	--- ม	----	--- ฬ	----

- ล --	- ล --	- ล --	- ล - ดั	- ล ช -	- ด - ร -	- - - ร	- ด - พ
- - - พ	ช - - พ	ช - - พ	ช - - ด	- - - พ	- - - -	- ล - -	- พ - -

ท่อน 1

- - - ลั	- - - ชั	- - - ลั	- - - -	- ท - ล	- ช - ช	- - - ช	- ม - ร
- ล - -	- ช - -	- ล - -	- ช - ล	- - - -	- - - -	- พ - -	- ร - -

- - - ล	- - - มั	- รุ - ดั	- - - ฬั	- - - ชั	- - - ลั	- ท - -	- ม - ร
- ช - -	- ดั - -	- - - -	- พ - -	- ช - -	- ล - -	- - - ล	- ร - -

- - - ชั	- ล - -	- ช - ล	- ล - -	ช ล - -	- - - -	- ร - -	- ด - -
- ช - - -	- - - พ	- - - -	- - - พ	- - - ช	- พ - ช	- - - ม	- - - -

- - - ช	- - ร ด	- - - ด	- ร - -	- ดั - มั	- รุ - รุ	- ดั - ท	- ล - ล
- - - -	- ม - -	- ชุ ล -	- - - ด	- - - ร	- - - -	- ด - ล	- - -

- - - ล	- รุ - รุ	- ดั - ล	- - - -
- ช - -	- - - ร	- - - -	- ช - พ

ท่อน 2

- - - -	- ชั - -	- ลั - -	- ฬั - - -	- - - ท	- ร - ร	- ร - ด	- - - -
- - - ช	- - - ล	- - - พ	- - - ช	- ล - -	- ล - -	- - - -	- พ - -

--- รึ	--- ร	- ดั - ท	- ล --	--- มั	--- รึ	--- ล	--- ฑึ
- ร --	- มั --	--- ล	--- ท	- ดั --	- ดั --	- ฑ --	- ฑ --

----	- ร --	--- ฑ	--- ฑ	--- ท	--- ล	--- ท	--- ร
--- ม	--- ม	- พ --	- พ --	- ล --	- ฑ --	- ล --	- ล --

----	--- ลั	----	--- ดั	- ล - ฑ	----	- ดั --	--- ฬั
----	--- ล	----	--- ด	----	- พ- ด-	--- ร	--- ฬ

2.4 สี่ ตะ เมื่อยะ เมื่อยะ

ความหมายของเพลง กล่าวถึง มีชายวิเศษมือภินิหาร เครื่องแต่งกายชุดแดง ทั้งหมด สามารถกระโดดข้ามเขาทั้งลูกได้ ภายในพริบตาเดียว เขามีความเชื่อว่า บารมีของพระพุทธเจ้า ทำให้เขามีภินิหาร วันหนึ่งเขาได้สร้างผ้าป่า เพื่อนำถวายแก่พระภิกษุสงฆ์ โดยการกระโดดรอบวัด 3 รอบ เป็นที่มาที่ไปของการแห่กระต๋อมป่วย โดยมีมโหรีประกอบให้ครึกครื้น

--- ฬั	--- รึ	- ดั --	--- ฑ	- ล --	----	--- รึ	- ล - ท
--- ฬ	----	--- ท	- พ --	--- ฑ	- ม - ท	- ด --	- ด ล ด

--- ท	----	- ร --	--- ม	--- ล	--- ร	--- ร	----
----	--- ม	--- ม	- ด --	- ร --	- ด --	- ด --	- ฑ - ร

--- ท	--- ร	--- ดั	--- รึ	- รึ --	- ดั - รึ	- ดั - รึ	- ดั - ฬั
- ฑ --	- ม --	- ด --	- ร --	--- ล	- ด - ร	- ด - ร	- ด - ฬ

--- ท	----	- รั --	--- ม	--- ล	--- ร	--- ร	----
----	--- ม	--- ม	- ด --	- ร --	- ด --	- ด --	- ฌ - ฌ

- ท - ท	--- รั	--- ดั	--- รั	- รั --	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฬ
----	- ม --	- ด --	- ร --	--- ล	- ด --	- ด - ร	- ด - ฬ

--- ท	----	- รั --	--- ม	--- ล	--- ร	--- ร	----
----	---	--- ม	- ด --	- ร --	- ด --	- ด --	- ฌ - ฌ

--- ท	----	- รั --	--- ม	--- ล	--- ร	--- ร	----
----	--- ม	--- ม	- ด --	- ร --	- ด --	- ด --	- ฌ - ฌ

- ท - ท	--- ร	--- ดั	--- รั	- รั --	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฬ
----	- ม --	- ด --	- ร --	--- ล	- ด - ร	- ด - ร	- ด - ฬ

--- ฬ	--- ฬ	- ท --	- มั --	-- ฌ ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- มั	----	- ฬ --	- ฌ --	- ด - ฬ	- ม --

--- ฬ	--- ฬ	- ท --	- มั --	-- ฌ ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- ม	----	- ฬ --	- ฌ --	- ด - ฬ	- ม --

--- ฬ	--- ฬ	- ท --	- มั --	-- ฌ ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- มั	----	- ฬ --	- ฌ --	- ด - ฬ	- ม --

--- ฟ	--- ฟ	- ท --	- มั --	-- ช ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- มั	----	- ฟ --	- ช --	- ด - ท	- ม --

--- ฟ	--- ฟ	- ท --	- มั --	-- ช ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- มั	----	- ฟ --	- ช --	- ด - ท	- ม --

--- ฟ	--- ฟ	- ท --	- มั --	-- ช ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- มั	----	- ฟ --	- ช --	- ด - ท	- ม --

--- ฟ	--- ฟ	- ท --	- มั --	-- ช ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- มั	----	- ฟ --	- ช --	- ด - ท	- ม --

--- ฟ	--- ฟ	- ท --	- มั --	-- ช ล	--- รั	- ดั - ท	--- มั
--- ด	- ด - ด	--- มั	----	- ฟ --	- ช --	- ด - ท	- ม --

--- รั	--- ดั	--- รั	--- ดั	--- รั	--- ดั	--- รั	--- ดั
----	- ท - ด	----	- ท - ด	----	- ท - ด	----	- ท - ด

--- ฃ	----	--- ฃ	--- ดั	- ล --	----	- ฬ - ฃ	--- ดั
----	- ฟ - ม	- ฟ --	- ด --	--- ฃ	- ฟ - ฃ	----	- ด --

--- ฃ	----	--- ฃ	--- ดั	- ล --	----	- ฬ - ฃ	--- ดั
----	- ฟ - ม	- ฟ --	- ด --	--- ฃ	- ฟ - ฃ	----	- ด --

- - - ม	- - - -	- ร - -	- - - -	- ร - -	- - - -	- ร - -	- - - -
- - - -	- พ - - -	- - - ม	- พ - - -	- - - ม	- พ - - -	- - - ม	- พ - - -

- - - -	- พ - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - ม	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - ล	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

3. งานวัดประจำปี

3.1 ปะ โด หย่อง

ความหมายของเพลงกล่าวถึง เด็กสาวที่มีความเฉลียวฉลาด อาศัยอยู่ในป่าไม่เคยเข้าไปในที่เจริญ แต่มีอุปนิสัยเรียบร้อยเป็นที่รักใคร่ของชาวบ้าน เขาอยู่กลมกลืนกับธรรมชาติ ดำเนินชีวิตในป่าจนกระทั่งตาย

ท่อน 1

- - - ล	- ม - -	- ม - ร	- - - -	- ล - - -	- - - -	- - - ล	- - - -
- - - -	- - - ร	- - - -	- พ - - -	- - - -	- พ - - -	- ร - - -	- - - -

- - - ล	- - - ล	- - - ล	- - - -	- - - -	- ล - - -	- - - -	- ร - - -
- - - ท	- ล - - -	- ล - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

--- ฟ้า	--- ไล	-- ฟ้า	- ด --	ฟ้า ฟ้า --	--- ฟ้า	--- ไล	--- ไล
- ฟ้า --	----	----	--- ฟ้า	--- ไล	ฟ้า ฟ้า --	- ไล --	- ฟ้า --

- ร --	- ด- ร	- ไล- ท	- ดิ- รั	- ดิ- ดิ	- ไล --	--- รั	- ดิ- ท
--- ดิ	--- ร	--- ด	--- ร	--- ท	--- ฟ้า	- ฟ้า- ร	--- ด

- ไล --	- ไล --	--- ฟ้า	--- ฟ้า	- ฟ้า --	- ไล- ฟ้า	--- ฟ้า	- ไล- ฟ้า
--- ไล	- ไล- ไล	- ฟ้า- ฟ้า	- ฟ้า- ฟ้า	--- ฟ้า	----	- ฟ้า --	----

----	--- ร ร	--- ไล	--- ฟ้า	--- ไล	- ดิ- รั	- มิ- รั	- ดิ- ไล
- ฟ้า- ม	----	- ไล --	- ฟ้า --	- ไล- ไล	--- ร	--- ร	----

ท่อน 2

--- ฟ้า	--- ท	--- ท	- ด- ร	- ด- ท	----	----	- ฟ้า- ฟ้า
- ฟ้า --	- ไล --	- ไล --	----	----	- ไล- ฟ้า	- ไล- ฟ้า	--- ฟ้า

--- ท	--- ดิ	--- ท	--- ฟ้า	--- รั	- ดิ- ท	- ดิ- รั	- ท- ดิ
- ท --	- ด --	- ท --	- ฟ้า --	--- ร	- ด- ท	- ด- ร	- ท- ด

--- ฟ้า	- มิ- รั	- รั- รั	- รั- รั	-- มิ รั	- ดิ- ท	- ไล- ฟ้า	- ฟ้า- ฟ้า
--- ฟ้า	- ม- ร	----	----	-- ม ร	- ด --	----	----

- ดํ - ท	-----	-----	-----	-- ดํ -	-----	- ฟ --	--- ญ
-----	- ล - ญ	- ญ - ญ	- ญ - ญ	- ท - ท	- ล - ญ	--- ญ	- ล --

--- ดํ	--- ล	-----	- ดํ - รั	- ดํ --	- ล --	--- ล	-----
-----	- ญ --	- ด --	--- ร	--- ท	--- ญ	- ญ - ญ	- ฟ - ฟ

--- ท	--- ดํ	--- ท	--- ฬ	--- รั	- ดํ - ท	- ดํ - รั	- ท - ดํ
- ฑ --	- ด --	- ฑ --	- ฬ --	--- ร	- ด - ท	- ด - ร	- ฑ - ด

--- ด	-----	-----	-----	--- ดํ	--- ฬ	--- ลํ	--- ดํ
-----	- ท - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ด --	- ฟ --	- ล --	- ล --

--- ดํ	--- ฬ	--- ลํ	--- ลํ	--- ท	-----	- ม - ร	-----
- ด --	- ฟ --	- ล --	- ล --	- ท --	- ด - ร	-----	- ด - ท

- ด - ร	- ม - ร	- ล - ญ	-----	--- ล	--- ล	--- ญ	--- ญ
-----	-----	-----	- ม - ร	- ท --	- ล --	- ญ --	- ญ --

--- ฟ	--- ฟ	- ม - ม	- ม - ม	---- ท	--- ท	- ล - ล	--- ล
- ฟ --	- ฟ --	- ม --	- ม --	- ท --	- ท --	- ญ --	- ล --

---ช	---ช	---ฟ	---ฟ	---ม	---ม	---ด	-ร-ม
-ช--	-ช--	-ฟ--	-ฟ--	-ม-ม	-ม-ม	-ด--	----

---ช	-ล--	----	-ร-ร	---ด	--ดด	-ช--ช	-ล--
-ฟ--	----	---ม	----	----ด		--ฟ-	---ช

--ฟฟ	-ล--	-ด--	-ฟ--	-ล--	-ฟ--	---ล	-ดํ-รํ
----	--ชฟ	---ร	-ร-ช	---ช	---ม	-ร	-ด-ร

ท่อน 3

-ฟม	-ร-ร	-ดํ-มํ	-ร-ด	-ท-ล	-ด-ท	-ล-ล	---ดํ
----	----	---ม	----	----	----	----	-ด--

---มํ	-ร-ด	---ล	-ด--	-ช--	---ด	---ด	---ช
-ด--	---ด	-ล-ล	---ล	---ฟ	----	-ด-ด	----

---ช	---ร	---ร	-ท--	-ล--	-ด--	-ร-ฟ	-ฟ-ช
-ฟ--	-ล--	-ฟ--	---ช	---ด	---ร	---ฟ	----

-ร--	-ด-ร	-ด-ท	-ล-ล	-ล-ท	---ดํ	---มํ	-ด-ท
---ฟ	---ร	---ล	---ล	-ล-ท	---ด	---ม	---ล

- ล - ท	- ด - ท	- - - ท	- ด - ร	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ม	- ด - ร
- - - ล	- - - ล	- ล - ล	- - - ร	- - - ร	- - - ร	- - - -	- ด - -

- ด - ม	- ด - ร	- ล - ด	- - - ล	- - - -	- - - -	- ม - ฟ	- ช - ล
- ด - -	- ด - -	- - - -	- ฟ - -	- ช - ฟ	- ช ฟ ม	- ม - ฟ	- ช - ล

- ช - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม - ร	- ด - ท	- ม - -	- ม - -	- ล - -	- - - ท
	- - - ฟ	- - - ร	- - - ท	- - - ฟ	- - - ฟ	- - - ฟ	- ม - ท

- ม - ร	- - - -	- ด - ร	- - ด - -
- - - -	- ด - ล	- - - -	- - - ฟ

3.2 เสง เลี้ยว เย

ความหมายของเพลงกล่าวถึง การพลัดพรากระหว่างหนุ่มสาวคู่หนึ่ง ฝ่ายชายถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารเป็นเวลาหลายปี ในสมัยนั้นการเดินทางลำบากมากการไปมาหาสู่ต้องข้ามเขาข้ามแม่น้ำ บางครั้งมีอุปสรรคนานา หนุ่มสาวคู่นี้ ได้สัญญากันว่า ในคืนเดือนหงายครั้งใดให้ส่งเสียงซึ่งกันและกัน แม้จะอยู่ห่างไกลขอให้ร้องเพลงลอยตามสายลมฝากไปยังคูรักทุกเมื่อราตรีในคืนเดือนหงาย

- ม - ร	- ด - ด	- ท - ล	ช ท - -	- - - ร	- - - ด	- - - -	- - - ฟ
- - - ร	- - - ด	- - - -	- - ล ช	- ม - -	- ล - ด	- - - -	- - - ฟ

- - - ช	- - - -	- ฟ - ม	- ร - -	- ร - ล	- - - ร	- ด - ร	- - - ช
- - - -	- ล - ช	- - - -	- - - ม	- - - -	- ด - -	- - - -	- ช - ช

--- ญ	----	- พ - ม	- ร --	- รั - ล	--- รั	- ด - รั	--- ฐ
----	- ล - ญ	----	--- ม	----	- ด --	----	- ญ - ญ

--- ด	--- รั	--- ฐ	--- ล	- ท --	- ท --	--- ม	- ร --
- ด --	- ร --	- ญ --	- ล --	--- ญ	--- ล	- ญ --	--- ม

- ร --	--- ด	--- ร	- ด --	----	- พ --	- ญ --	- ม --
--- ม	- ร --	- ล --	--- ล	- ญ - ล	--- ล	--- ฟ	--- ร

--- ร	- ล --	----	----	--- รั	- ม - ด	- รั ---	----
--- ม	--- ญ	- พ - ม	- ร --	--- ร	- ม - ด	--- ล	- ญ - ฟ

----	--- รั	- ด --	----	- ล --	--- ล	--- ล	--- ด
----	----	--- ล	- ญ --	- ญ ฟ	- ญ --	- ญ --	- ด --

----	--- รั	- ด --	----	- ล --	--- ล	--- ล	--- ด
----	----	--- ล	- ญ --	- ญ ฟ	- ญ --	- ญ --	- ด --

--- ล	----	----	- ด - ด	--- ม	- รั - ด	- รั - ด	----
----	- ญ - ฟ	- ญ - ด	----	----	--- ท	--- ท	- ล - ญ

---ล	----	----	-ด-ด	---ม	-ร-ด	-ร-ด	----
----	-ช-ฟ	-ช-ด	----	----	---ท	---ท	-ช-ฟ

4. งานเก็บ

ซี ต้อง เปี้ยว

ความหมายของเพลงกล่าวถึง ชื่อหมู่บ้านในประเทศพม่า หมู่บ้านนี้มีคน
เข้าทรงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ประทับเจ้าที่ เจ้าทาง(ศาลเพียงตา) ที่คอยดูแลปกป้องหมู่บ้าน
บางครั้งจะเข้ามาในร่างคน จะบอกเหตุการณ์ล่วงหน้าของหมู่บ้านที่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น และต้องรีบแก้ไขโดย
การเก็บ

สร้อย

-ท-ร	ดท--	---ช	-ช-ช	-ท-ช	----	---ด	-ด-ด
ม-ด-	--ลช	-ฟ--	----	----	-ฟ--	-ท--	----

เนื้อเพลง

----	--ฟช	----	--ลท	----	-ดริฟ	---ม	---ม
---ด	-ม--	---ม	-ช--	---ช	---	---ม	---ม

---ม	-ด-ท	-ช-ด	-ด-ท	---ด	---ท	-ด-ด	---ท
---ม	-ด-ท	-ท-ด	-ช-ท	---ด	---ท	---ด	---ท

-ด-ด	-ม-ด	-ท-ด	-ด-ท	-ด-ท	-ช-ฟ	---ช	---ด
---ด	-ม-ด	-ท-ด	-ด-ท	-ด-ท	-ช-ฟ	-ม--	-ด--

----	-ล-ช	----	-ล-ช	---ฟ	-ช-ท	----	---ฟ
-ม-ฟ	----	-ด-ม	----	-ฟ--	----	-ช-ฟ	-ม--

---ฟ	-ร-ด	----	-ช--	-ด-ท	-ล--	-ท-ด	---ม
-ม--	----	-ม-ฟ	----	----	---ช	----	-ม--

---ร	----	-ด--	-ท--	-ร-ร	-ร-ช	-ช-ร	-ช--
-ท--	-ด-ท	---ช	---ฟ	--ด-	ด-ฟ-	ล-ฟ	ฟ-ฟม

-ฟ--	-ฟ--	-ฟ--	-ร--	-ร-ด	---ด	-ร-ด	-ท--
---ม	---ม	---ม	---ด	---ด	---ด	---ด	---ฟ

-ท-ร	ดท--	---ช	-ช-ช	-ท-ช	----	---ด	-ด-ด
ม-ด-	--ลช	-ฟ--	----	--ฟ-	-ล-ช	-ท--	----

---ม	-ด-ท	-ช-ด	-ท-ด	---ด	---ท	-ด-ด	---ท
---ม	-ด-ท	-ท-ด	-ช-ท	---ด	---ท	---ด	---ท

----	--ฟช	----	--ดท	----	--ดล	-ช--	----
---ท	----	-ด--	-ชดท	-ล-ช	-ด--	---ฟ	-ฟ-ช

----	--ฟช	----	--ดท	--ล-	-ช--	--ดท	----
---	--ฟช	---	---	---ช	----	----	--ลช

- ช้ --	-- ต้ ท	----	--- ฟ	--- ช้	--- ฝ	--- ม้	--- ฐ
----	----	-- ซ ฟ	--- ฟ	- ซ --	- ฟ --	- ม --	- ร --

-- ฐ ต้	--- ท	-- ต้ ท	--- ท	-- ต้ ท	-- ต้ ท	----	- ต้ --
-- ร ด	--- ท	-- ด ท	- ม --	----	----	----	--- ม

--- ซ	--- ต้	--- ท	- ต้ - ฐ	- ต้ --	- ฐ --	----	--- ม้
- ฟ --	- ซ --	--- ฑ	- ด - ร	----	--- ท	- ฟ - ซ	- ม --

--- ม้	- ต้ - ท	- ซ - ต้	- ต้ - ท	--- ต้	--- ท	-- ต้ ต้	--- ม
--- ม	- ด - ท	- ท - ด	- ซ - ท	--- ด	--- ฑ	--- ด	--- ฑ

กลับบรรทัดที่ 1-9 แล้วจบที่ บรรทัดที่ 3 วรรคแรก

5. สงกรานต์

5.1 เมื้ ยะ นา ดา

ความหมายของเพลงกล่าวถึง การอัญเชิญนางสงกรานต์เข้ามาร่วมพิธี การ
สรงน้ำพระ การเล่นสงกรานต์ ของพวกเรา และมีเมื้ ยะ นา ดา(เป็นผู้อัญเชิญ) มาร่วมด้วย

--- ฐ	----	--- ฐ	--- ฝ	-- ม้ ฐ	- ฐ - ฐ	- ต้ - ท	----
----	--- ล	---	- ฟ --	- ต้ --	----	----	- ล - ล

--- ต้	- ฐ --	- ต้ --	----	--- ฝ	--- ช้	--- ล้	--- ต้
- ด --	--- ล	--- ล	- ซ - ฟ	- ฟ --	- ซ --	- ล --	- ด --

----	-ม่-ริ้	---ลึ้	---ริ้	--ม่ฟ้	-ริ้-ริ้	---ท	----
-ด-ร	----	-ล--	-ร--	--มฟ	-ด-ร	---ล	-ล-ล

---ดี้	-ริ้--	-ดี้--	----	---ฟ้	---หึ้	---ลึ้	---ดี้
-ด--	---ล	---ล	-ช-ฟ	-ฟ--	-ช--	-ล--	-ด--

---ม่	-ริ้-ดี้	-ล--	----	--ชล	---ม่	--ชล	---ดี้
---ด	----	---ช	-ฟ-ฟ	----	----	----	----

---ฟ้	---ริ้	---ลึ้	---ริ้	-ฟ-ริ้	-ดี้-ริ้	-ดี้-ท	----
---ฟ	--ด-	-ล--	-ด-ร	-ฟ-ร	----	----	-ล-ล

---ดี้	-ริ้--	-ดี้--	----	---ฟ้	---หึ้	---ลึ้	---ดี้
-ด--	---ล	---ล	-ช-ฟ	-ฟ--	-ช--	-ล--	-ด--

---ม่	-ริ้-ดี้	-ล--	----	--ชล	--ม่ม่	-ช-ดี้	---ฟ้
---ด	----	---ช	-ฟ-ฟ	-ฟ--	-ม--	---ด	---ฟ

6. งานศพ

6.1 ลูก ก่วย ทะ วา ซ่อง บรรจุศพใส่โลง

ความหมายของเพลงกล่าวถึง ประเพณีการแห่ศพพระโดยสร้างปราสาท นำศพพระที่มีรณภาพไว้บนปราสาท จะมีผู้คน แยกศพ เพื่อจะส่งดวงวิญญาณ เพื่อเข้าสู่สรวงสวรรค์(แต่งกายแบบโบราณ)

- - - ล	- - - -	- ดี่ - รั	- ดี่ - รั	- มี่ - รั	- มี่ - ดี่	- รั - มี่	- - - -
- - - ด	- ซี่ - ล	- ด - -	- ด - -	- ม - -	- ม - ด	- ร - ม	- - - ม

- มี่ - -	- ซี่ - ล	- ซี่ - -	- ท - ล	- - - มี่	- - - รั	- ดี่ - -	- ล - -
- - - ซ	- - - -	- - - -	- - - -	- ซ - ม	- ท - -	- - - ซ	- - - ซ

- - - ดี่	- ท - -	- ท - -	- - - ดี่	- ดี่ - รั	- ดี่ - -	- ดี่ - -	- ซ - -
- ด - -	- - - ล	- - - ล	- ด - -	- - - -	- - - ล	- - - ล	- - - ฟ

- - - ดี่	- ท - -	- ท - -	- - - ดี่	- ดี่ - รั	- ดี่ - -	- - - ดี่	- ล - -
- ด - -	- - - ล	- - - ล	- ด - -	- - - -	- - - ล	- ด - -	- - ซ ฟ

- - - รั	- - - ด	- ด - ท	- - - ซ	- - - ซ	- ท - -	- - - ล	- - - -
- ด ร -	- ด - -	- - - -	- ฟ - -	- ฟ - -	- - - ทุ	- - - -	- ซ - ฟ

- ซ - -	- - - ฟ	- - - ร	- - - ดี่	- - - มี่	- - ดี่ รั	- - - ดี่	- - - ท
- - - ฟ	- ม - -	- ม - -	- ทุ - -	- ม - -	- - - -	- ด - -	- ทุ - -

- - - ดั	- ด - ท	- - - ช	- - - ช	- ท - -	- - - ฑิ	- ฑิ - ฑิ	- ฑิ - ฟ
- ด - -	- - - -	- ฟ - -	- ฟ - -	- - - ช	- - - ช	- ช - -	- ช - ฟ

- ฌิ - ฬิ	- ฌิ - ฬิ	- ฌิ - ฬิ	- - - ฬิ	- - - ดั	- - - ฌิ	- - - ฬิ	- - - ล
- - - ฬิ	- - - ฬิ	- ม - -	- ท - -	- ด - -	- ม - -	- ฟ - -	- ช - -

- - - ล	- ท - ดั	- ท - ล	- - - -	- - - ล	- - - ช	- - - ท	- - - ท
- ช - -	- - - -	- - - -	- ช - ฟ	- ช - -	- ฟ - -	- ฑุ - -	- ฑุ - -

- - - ท	- ฬิ - ดั	- - - ฌิ	- - - -	- ช - ล	- - - ฑิ	- - - ฌิ	- - - ฬิ
- ฑุ - -	- - - -	- ม - -	- - - ฬิ	- ช - -	- ช - -	- - - ร	- ร - -

- - - ล	- ดั - ล	- ช - -	- ร - -	- - - ล	- - - ล	- ดั - ฬิ	- ดั - ฬิ
- ม ช -	- - - -	- - - ม	- - - ด	- - - ด	- ช - ด	- - - ร	- - - ร

- ฌิ - ดั	- ฬิ - ฌิ	- - - ฌิ	- ช - ล	- ช - -	- ท - ล	- - - -	- - - ม
- ม - ด	- ร - ม	- ม - -	- - - -	- - - -	- - - -	- ช - ฟ	- - - -

- - - ฌิ	- ฬิ - ดั	- - - ล	- - - ดั	- - - -	- - - ท	- - - ดั	- - - ฌิ
- ท - -	- - - -	- ช - -	- ช - ด	- - - ฑุ	- - - ฑุ	- - - ด	- - - ม

- ฬิ - ฑิ	- ฬิ - ฌิ	- - - ฬิ	- ดั - ท	- ฬิ ดั ท	- ดั - -	- ท - -	- ล - -
- ฟ - ช	- ฟ - ม	- - - ร	- ด - ฑุ	- - - -	- - - ช	- - - ฬิ	- - - ฬิ

- ม --	----	- ท --	- ช --	- ม --	- ท - ดั	- รุ - ดั	- รุ - ดั
--- ด	- ม - ทุ	--- ม	--- ฟ	--- ทุ	--- ด	- ร - ด	- ร - ท

- ท - ล	- ช --	- ท - ท	- รุ - ดั	- ท --	- ฟ - ฟ	- ช --	- มุ - รุ
--- ด	--- ท	----	----	--- ม	- ฟ - ฟ	--- ฟ	- ม - ร

- ดั --	- มุ - มุ	--- ดั	--- ท	- ท - ดั	--- ท	--- ล	----
- ด - ม	----	--- ท	- ทุ --	----	- ทุ --	----	- ช - ฟ

- ช - ล	--- ล	----	- ทุ --	- ดั --	- ดั --	- ทุ - ฟ	- ฟ - ม
----	- ฟ - ทุ	-- ฟ ทุ	--- ด	--- ด	--- ทุ	- ทุ - ฟ	----

- รุ - มุ	- ดั - รุ	--- ดั	--- ท	--- ท	--- ท	- รุ - ดั	--- มุ
----	----	- ท --	- ทุ --	- ทุ --	- ทุ --	----	- ม --

--- ทุ	----	--- ท	--- ล	--- ทุ	--- ฟ	--- มุ	--- รุ
- ฟ --	--- ทุ	----	--- ด	--- ด	--- ฟ	--- ม	--- ร

6.2 จอง เหล่ โบ่ง เหว่

ความหมายของเพลงกล่าวถึง พี่น้องสองคนอยู่ด้วยกันมา มีวันหนึ่งมียักษ์
ตนหนึ่งเอน้องชายไปเลี้ยง วันหนึ่งยักษ์หิวไม่มีอะไรกินจึงได้จับ เด็กผู้น้องกินจึงเป็นที่มาของเพลงพบ
ก่อนตาย

-----	- ด- รี่	- มี่ --	- ด- มี่	- มี่- ฟี่	- มี่- ซี่	- ซู- ล	- ซู- ฟี่
- ซู- ล	--- ร	--- ด	--- ม	--- ม	--- ซู	--- ซู	--- ซู

- ฟี่- ซี่	- ฟี่- มี่	- ม- ร	- ด- ฟ	- มี่--	- รี่- ดี่	--- ล	--- ดี่
--- ม	--- ม	--- ด	--- ม	--- ท	---	- ซู--	- ซู- ด

- ดี่--	- ดี่- ดี่	- ท--	- ท- ดี่	- ด--	- ท--	- ดี่--	- ท--
--- ด	--- ท	--- ท	--- ด	--- ซู	--- ฟ	--- ม	--- ท

--- รี่	--- ดี่	--- ท	--- รี่	- รี่- ด	--- มี่	--- ซี่	--- ลี่
- ร--	- ด--	- ท--	- ซู--	---	- ม--	- ซู--	- ล--

--- ลี่	--- ลี่	--- ลี่	----	- ด--	- ซี่- ลี่	----	--- ดี่
- ล--	- ล--	- ล--	- ซู- ล	--- ซู	----	- ฟ- ซู	--- ด

- ร- ด	- ท--	- ซู--	- ซู--	--- ซู	--- ร	--- ดี่	--- ซี่
----	--- ล	--- ฟ	--- ฟ	- ม--	- ม--	- ด--	- ซู--

---ล	---ล	-ท-ด	---ล	---ช	-ร--	-ร--	---ล
-ช--	-ช--	----	-ช--	-ฟ--	---ฟ	---ด	-ช--

-ม-ร	-ด-ฟ	-ม-ฟ	-ม-ฟ	-ม-ร	-ม--	-ช--	-หิ้ง-ดิ่ง
---ด	---ม	----	----	----	---ท	---ล	-ช-ด

-ดิ่งดิ่ง	---ดิ่ง	---ดิ่ง	-ริ่ง--	-ริ่ง--	-ท-ล	----	----
-ดดด	-ด--	-ด--	---มิ่ง	---ดิ่ง	----	-ช-ฟ	---ม

---ล	-ช-ล	-ท-ดิ่ง	-ร-ด	-ท--	-ท-ล	----	---ดิ่ง
-ช--	----	---ด	----	---ล	----	-ช-ฟ	-ด--

-ริ่ง-ดิ่ง	-ท--	----	----	-ฟ-ช	---ช	---ท	---ริ่ง
----	---ล	-ช-ช	-ฟ-ม	----	-ฟ--	-ท--	-ด--

-ม-ร	-ท--	---ช	-ท-ดิ่ง	----	---ล	----	-มิ่ง-มิ่ง
----	---ล	-ฟ--	----	-ฟ-ช	-ฟ--	-ช-ฟ	---ม

---ดิ่ง	-ริ่ง-ดิ่ง	-ท-ล	----	---ท	---ดิ่ง	-ฟ-ช	---มิ่ง
-ท--	----	----	-ฟ-ม	-ท--	-ด--	----	-ม--

-ร-ด	-ท--	-ท-ดิ่ง	-ท-มิ่ง	---ดิ่ง	--ดิ่งดิ่ง	--ดิ่งดิ่ง	-ดิ่ง-ดิ่ง
----	---ม	----	---ม	----	----	----	----

- ร --	- ร --	- ร --	- ช --	- - - -	- - - ล	- ช - ล	- ท - ด
- - - ม	- - - ด	- - - ด	- - - ฟ	- - - ฟ	- ช --	- - - -	- - - -

- ร - ด	- ท --	- ท - ล	- ช - ฟ	- - - ด	- ร - ด	- ท --	- - - -
- - - -	- - - ล	- - - -	- - - -	- ด --	- - - -	- - - ล	- ช - ช

- - - -	- ฟ - ช	- - - ช	- - - ท	- - - ด	- ร - ด	- ฟ - ช	- - - ม
- ฟ - ม	- - - -	- ฟ - ช	- ท - -	- ด --	- - - -	- - - -	- ม --

- ร --	- ท --	- ท - ด	- ท - ม	- ช - ฟ	- - - ท	- - - ด	- ร - ด
- - - ด	- - - ม	- - - -	- - - ม	- - - -	- ท - -	- ด --	- - -

- ร - ด	- ท - ล	- ช - ล	- - - ด	- ร - ด	- - - ม	- ฟ - ช	- ช - ฟ
- - - ด	- - - ด	- - - ด	- ท - -	- - - -	- ท - -	- - - -	- - - -

- ม - ร	- ท - ม	- - - ม	- ม - ม	- ช - ฟ	- - - ท	- - - ด	- ร - ด
- - - -	- - - -	- ม --	- - - -	- - - -	- ท - -	- ด --	- - - -

- ร - ด	- ท - ล	- ช - ล	- - - ด	- ร - ด	- - - ม	- ฟ - ช	- ช - ฟ
- - - -	- - - -	- - - -	- ท - -	- - - -	- ท - -	- - - -	- - - -

- ม - ร	- ท - ม	- - - ม	- - - -	- - - ด	- ร - ด	- ท - ล	- - - -
- - - -	- - - -	- ม --	- - - -	- ด --	- - - -	- - - -	- ช - ฟ

- - - ฟ้า	- - - -	- - - ล	- ฟ้า - -	- - - ไม้	- - - ไร่	- ไร่ - ฟ้า	- ฟ้า - ฟ้า
- ฟ้า - -	- ฟ้า - ฟ้า	- ฟ้า - -	- - - ฟ้า	- ไม้ - -	- ฟ้า - -	- - - -	- - - -

- ฟ้า - ด	- - - -	- - - ล	- ฟ้า - -	- - - ไม้	- - - ไร่	- ไร่ - ฟ้า	- ฟ้า - ฟ้า
- - - -	- ฟ้า - ฟ้า	- ฟ้า - -	- - - ฟ้า	- ไม้ - -	- ฟ้า - -	- - - -	- - - -

- ไม้ - -	- - - ฟ้า	- - - ไร่	- - - ฟ้า	- - - ไม้	- - - ไร่	- ไร่ - ฟ้า	- ไร่ - ไร่
- - - -	- ฟ้า - -	- ไร่ - -	- ฟ้า - -	- ไม้ - -	- ไร่ - ไร่	- - - -	- - - -

- ไร่ - -	- ฟ้า - ด	- - - ไม้	- ฟ้า - ฟ้า	- - - ฟ้า	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ไร่
- - - ฟ้า	- - - -	- ฟ้า - -	- - - -	- ฟ้า - -	- - - ไร่	- - - ไร่	- - - ไร่

- ฟ้า - -	- ฟ้า - -	- - - ฟ้า	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ไร่	- ฟ้า - -	- - - ฟ้า	- ไร่ - ฟ้า
- - - ล	- - - ฟ้า	- ฟ้า - -	- - - -	- - - -	- - - ไร่	- ฟ้า - -	- ฟ้า - ฟ้า

- ไร่ - ฟ้า	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ฟ้า	- - - ฟ้า	- ไร่ - ฟ้า	- ไร่ - ฟ้า	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ฟ้า
- ฟ้า - ฟ้า	- - - -	- - - -	- ไม้ - -	- ฟ้า - ฟ้า	- ฟ้า - ฟ้า	- - - -	- - - -

- - - ไร่	- ฟ้า - ฟ้า	- - - ฟ้า	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ไร่	- ฟ้า - -	- ฟ้า - -
- ไม้ - -	- - - -	- ฟ้า - -	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - ไร่	- - - ล	- ฟ้า - ฟ้า

- ฟ้า - ล	- ไร่ - -	- ไร่ - ไร่	- ไร่ - -	- ไร่ - -	- ไร่ - -	- ไร่ - -	- - - ไร่
- - - ไร่	- - - ไร่	- - - -	- - - ไร่	- - - ฟ้า	- - - ฟ้า	- - - ฟ้า	- ไร่ - -

- ดั --	--- มั	--- ดั	- รั - ดั	- ท --	----	--- ฬั	- ฑั - ฬั
--- ท	- ม --	- ด --	----	--- ล	- ฑ - ฬ	- ฬ --	- ฑ - ฬ

- มั - รั	--- มั	--- รั	- ดั - ท	----	- ท - ดั	----	--- ฑ
- ม - ร	- ดั --	- ท --	----	- ฑ - ล	----	- ฑ - ล	- ฬ --

- ฬ --	- ท - ดั	- มั --	- รั - ดั	- ท - ฑ	--- ท	--- ดั	--- ฬั
--- ม	----	--- ท	----	- ฬ --	- ฑ --	- ด --	- ฬ --

--- ร	- ด --	- ฑั - ฬั	- มั - รั	- ดั - ล	- ดั --	- ล - ท	--- มั
--- ด	--- ฑ	--- ฬ	----	----	--- ท	--- ฑ	- ม --

6.3 ช่ง ได้ เหมีย

ความหมายของเพลงกล่าวถึง มีพญาลิงปกครองดูแลลูกลิงทั้งฝูง ดูแลที่ป่าเขาใหญ่และชนในฝูง และรักษาป่า ไม่ให้คนเข้ามาลुकูล้า และสัตว์ต่างๆ ไม่ให้เข้ามาในอาณาเขต หากมีผู้เข้ามาลुकูล้า จะช่วยกันปกป้องดูแลเผ่าพันธุ์

- ล ฑ	- ฑ - ล	--- ร	- ล - ฑ	----	--- ล	--- ร	--- ฬ
--- ฬ	----	- ม --	----	- ฬ - ม	- ร --	- ด --	- ด - ฬ

----	ร - ฬ ฑ	----	--- ล	----	- ร --	- ร --	- ร --
--- ด	- ม - ด	--- ฑ	----	- ฬ - ม	--- ด	--- ด	--- ฬ

- ด - ร	- - - ฅ	- - - -	- ฅ - ฅ	- - - ด	- ฅ - -	- - - ฅ	- - - ร
- - - -	- ฟ - ฅ	- - - ฅ	- - - ฅ	- ฅ - -	- - - ฟ	- ฟ - -	- ม - -

- - - ม	- ร - -	- ด - -	- ด - ม	- ร - -	- ด - -	- ร - -	- ฟ - -
- - ด -	- - - ล	- - - ล	- - - ร	- - - ล	- - - ฅ	- - - ฟ	- - - ฟ

- ฅ - -	- ล - -	- ฅ - -	- ฟ - -	- ฅ - -	- ล - -	- - - ร	- - - -
- - - ฅ	- - - ล	- - - ฅ	- - - ฟ	- - - ฅ	- - - ล	- - - ร	- - - -

- - - -	- ล - ล	- ฅ - -	- - ฅ ฅ	- - - ล	- ฟ - ฅ	- ม - -	- ร - -
- - - ล	- - - -	- - - -	- ฅ - -	- ฅ - ล	- ฟ - ฅ	- ร - ร	- - - ฅ

- ฅ - ฅ	- - - -	- - - ฅ	- - - -	- - - -	- ร - ด	- - - ด	- - - ม
- - - -	- ฅ - -	- ล - -	- ล - ฅ	- ฟ - ม	- - - -	- ด - -	- ร - -

- - - ม	- ฟ - ฅ	- ม - ร	- ด - -	- ด - -	- ฅ - -	- - - ฟ	- - - ล
- ร - -	- - - ฅ	- - - -	- - ล -	- - - ฅ	- - - ฅ	- ฟ - -	- ฅ - -

- - - ร	- ล - ฅ	- - - ม	- ร - -	- - - ด	- - - ร	- - - -	- ฟ - -
- ร - -	- ล - ฅ	- ฟ - ร	- - - ฅ	- ด - -	- ด - -	- ด - ฟ	- - - -

- - - ล	- - - ฅ	- - - ฟ	- - - ล	- ฟ - ม	- ร - ด	- - - ม	- - - ร
- ล - -	- ฅ - -	- ฟ - -	- ฅ - -	- ฟ - ร	- - - ด	- ร - -	- ร - -

--- ฐึ	--- ฬึ	--- มึ	--- ลึ	- ฬึ - ฬึ	--- ติ	--- มิ	--- ฐึ
- ฐึ --	- ฬึ --	- มึ --	- ฐึ --	- ฬึ - ฐึ	- ฐึ - ติ	- ฐึ --	- ฐึ --

--- ฐึ	--- ฐึ	--- ฬึ	- ฬึ - ฐึ	- ฬึ - มิ	- ฐึ - ติ	--- มึ	--- ฐึ
- ฐึ --	- ฐึ --	- ฬึ --	---	--- ฐึ	--- ติ	- ฐึ - ฐึ	- ฐึ --

--- ฑึ	--- ฑึ	--- ฑึ	- ฬึ - ฑึ	- ฬึ - มิ	- มิ - ฐึ	- ติ - มิ	--- ฐึ
- ฑึ --	- ฑึ --	- ฬึ --	---	---	- ฐึ --	- ติ - มิ	- ฐึ --

- มิ - ฐึ	- ติ --	- ติ --	- ติ --	--- ติ	- ฐึ - มิ	- มิ - ฬึ	--- ฐึ
- ฐึ - ฑึ	--- ฑึ	--- ติ	---	- ติ --	--- มิ	- ฐึ --	- ฐึ --

--- ฐึ	- ฑึ --	---	- ฐึ --	---	- ฐึ --	--- ฑึ	- ฑึ --
- ฑึ --	--- ฑึ	- ฬึ - มิ	--- ฑึ	--- ติ	--- มิ	- ฬึ --	--- ฑึ

---	- ฬึ --	- ฑึ --	- ฑึ - ฑึ	--- ฑึ	---	- ฑึ --	- ฐึ --
--- ฬึ	--- ฑึ	--- ฑึ	---	---	- ฬึ - ฑึ	--- มิ	---

--- ติ	- ฐึ --	- ฐึ --	- ฐึ --	--- ติ	--- ฐึ	--- ฑึ	--- ติ
- ติ --	--- มิ	--- มิ	--- ติ	- ติ --	- ฐึ --	- ฑึ --	- ติ --

- - - รั	- - - ฬ	- - - ฐ	- - - ฬ	- - - ม	- รั - -	- ฬ - -	- รั - -
- รั - -	- ฬ - -	- ฐ - -	- ฬ - -	- รั - รั	- - - ฬ	- - - รั	- - - รั

- รั - ท	- - - รั	- ด - ท	- - - ฐ	- - - ฬ	- - - ฬ	- - - รั	- ฬ - ฐ
- - - -	- ท - -	- - - -	- ฐ - -	- ฬ - -	- ฐ - -	- ม - -	- - - -

- - - -	- - - ติ	- ติ - รั	- ด - ฬ	- ฬ ฐ ฬ	- ม - รั	- ฬ - ฐ	- - ด -
- ฬ - ม	- รั - ฬ	- - - รั	- - - ฬ	- - - ฬ	- รั - รั	- - - ฐ	- - - ม

- รั ติ -	- - ติ รั	- - - ติ	- - - ฬ
- - - ฬ	- ฬ - -	- - - ด	- - - -

1.3 ศึกษาบทบาทหน้าที่ของมวยในวันธรรมกะเหรียญ

จากการศึกษาบทบาทหน้าที่พบว่าชาวกะเหรี่ยงเป็นกลุ่มชนที่มีความเจริญทางวัฒนธรรมในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะชาวกะเหรี่ยงโปว์ ในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นกลุ่มที่มีภาษาพูดเป็นของตนเองนับถือฤๅษีโดยเชื่อว่ามีคุณประโยชน์ทางจิต และนับถือพุทธศาสนาโดยเชื่อว่ามีคำสอนทำให้เป็นคนดี เมื่อเอาสองอย่างมารวมกันสังคมของชาวกะเหรี่ยงจึงมีความสุข

ชาวกะเหรี่ยงโปว์เชื่อว่าทุกสิ่งในโลกนี้ มีจิตวิญญาณคอยดูแล ทุกรอบหนึ่งปีชาวกะเหรี่ยงจะมีเทศกาลบูชาจิตวิญญาณและฉลองพืชผลที่เก็บเกี่ยวได้ในแต่ละปี วงดนตรีที่ใช้บรรเลงในการฉลองเรียกว่าวงชะพูชะอู ซึ่งมีมวยเป็นเครื่องดนตรีหลักของชาวกะเหรี่ยงซึ่งสามารถแยกบทบาทและหน้าที่ได้ดังนี้

1.3.1 บทบาทต่อสังคมในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง

1.3.1.1 เป็นสื่อกลางในการรวมตัวของชาวกะเหรี่ยงให้เกิดเป็นชุมชนที่มีพิธีกรรมตามเทศกาลเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่น พิธีฉลองพืชผลทางการเกษตร เป็นต้น

1.3.1.2 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจที่ทำให้ชาวกะเหรี่ยงยังรักษาเอกลักษณ์เฉพาะชนเผ่าของตนให้ยั่งยืนสืบไป

1.3.1.3 เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเสริมกำลังใจในการประกอบอาชีพให้เจริญรุ่งเรือง อันนำมาสู่การฉลองพืชผล

1.3.1.4 เป็นสื่อกลางในพิธีกรรมประจำปี เพื่อบูชาจิตวิญญาณเพื่อคอยดูแลชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ เป็นการแสดงออกถึงความกตัญญู

1.3.2 หน้าที่ต่อสังคมของมองวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง

1.3.2.1 มองวายมีหน้าที่เป็นเครื่องดนตรีหลักของวงชะพูชะอู

1.3.2.2 ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางให้คนมาร่วมงานบุญผ่านวงดนตรีชะพูชะอู

1.3.2.3 ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางให้คนมาร่วมงานบุญของชุมชนกะเหรี่ยง เช่น แสดงงานทอดกฐิน การแสดงรำตง การแสดงงานบุญขึ้นบ้านใหม่ การแสดงในงานสงกรานต์ เป็นต้น

ตอนที่ 2 วิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดย มองวาย ในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

เนื้อเพลงที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้นำโน้ตทางซ็องมาปรับเปลี่ยนเป็นโน้ตทางพ็ น เพื่อให้สะดวกในการวิเคราะห์ ในแต่ละเพลง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โน้ตต่าง ๆ ดังนี้

- ก. รูปแบบเพลง
- ข. วรรคเพลงและลูกตก
- ค. กระสวนจังหวะของทำนอง
- ง. กระสวนทำนอง

1. เพลงไหว้ครู

1.1 บะปวย

--- ดํ	- รํ - ดํ	- ร - ฟ	- ร - ดํ	--- ฟ	ช ล ช ฟ	- ร - ฟ	- ร - ด
- ด - ฟ	ช ล ช ฟ	- ช - ฟ	- ช ฟ ช	- ท --	--- ฟ	ช ล ช ฟ	- ร - ฟ
--- ด	- ท --	--- ด	--- ช	- ฟ --	- ท - ดํ	--- ช	--- ดํ

ก. รูปแบบเพลง ซึ่งประกอบด้วย

เป็นเพลงท่อนเดียว ซึ่งผู้บรรเลงต้องบรรเลงให้ครบ 3 รอบ รอบที่ 3 ทอดลง

อย่างช้าๆ

ข. วรรคเพลงและลูกตก

ในบทเพลงนี้มี 2 กลุ่มเสียง คือกลุ่มเสียง ที และ ฟา อยู่ในกลุ่มเสียงฟา ทั้งหมด 6 ครั้ง และอยู่ในกลุ่มเสียงที ทั้งหมด 2 ครั้ง โดยรวมอยู่ในกลุ่มเสียง ฟา

วรรคที่ 1

--- ดํ	- รํ - ดํ	- ร - ฟ	- ร - ดํ
--------	-----------	---------	----------

 ด1

อยู่ในบันไดเสียง โด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร

วรรคที่ 2

--- ฟ	ช ล ช ฟ	- ร - ฟ	- ร - ด
-------	---------	---------	---------

 ฟ1

อยู่ในบันไดเสียง ฟา

วรรคที่ 3

- ด - ฟ	ช ล ช ฟ	- ช - ฟ	- ช ฟ ช
---------	---------	---------	---------

 ฟ2

อยู่ในบันไดเสียง ฟา

วรรคที่ 4

- ท --	--- ฟ	ช ล ช ฟ	- ร - ฟ
--------	-------	---------	---------

 ฟ1

อยู่ในบันไดเสียง ฟา โดยมีโน้ต ที เป็นโน้ตจระเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 5

--- ค	- ท --	--- ค	--- ช
-------	--------	-------	-------

 ท1
อยู่ในบันไดสี่ง ที่

วรรคที่ 6

- ฟ --	- ท - ค	--- ช	--- ค
--------	---------	-------	-------

 พ5
อยู่ในบันไดสี่ง ฟา

ค. กระสวนจังหวะของท่านอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 6 รูปแบบ ดังนี้

--- X	- X - X	- X - X	- X - X
-------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 1

--- X	X X X X	- X - X	- X - X
-------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
ตำแหน่งวรรคที่ 2

--- X	X X X X	- X - X	- X X X
-------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
ตำแหน่งวรรคที่ 3

- X --	--- X	X X X X	- X - X
--------	-------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
ตำแหน่งวรรคที่ 4

--- X	- X --	--- X	--- X
-------	--------	-------	-------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
ตำแหน่งวรรคที่ 5

- X --	- X - X	--- X	--- X
--------	---------	-------	-------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
ตำแหน่งวรรคที่ 6

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบการใช้ทำนองซ้ำ วรรคที่ 2 เทียบ

(--- ตั้	- รี้ - ตั้	- ร - ฟ	- ร - ตั้	--- ฟ	ซ ล ซ ฟ	- ร - ฟ	- ร - ตั้)
----------	-------------	---------	-----------	-------	---------	---------	------------

2. จังหวะยก พบในวรรคที่ 4 ห้องที่ 1 และ วรรคที่ 5 ห้องที่ 2

วรรคที่ 4	(ท --)	--- ฟ	ซ ล ซ ฟ	- ร - ฟ
-----------	----------	-------	---------	---------

วรรคที่ 5	--- ตั้	(ท --)	--- ตั้	--- ซ
-----------	---------	----------	---------	-------

2. งานออกพรรษา

2.1 เหม่ย ลาก ล่า

ท่อน 1

-----	--- มี่	--- ม	-- ต ท	--- ท	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ซ
- ต ร ม	- มี่ - ม	--- มี่	-- ต ท	--- ท	- ล - ซ	- ซ ล ซ	- ฟ - ม
-----	--- มี่	--- ม	-- ต ท	--- ท	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ซ
- ต ร ม	- มี่ - ม	--- มี่	-- ต ท	--- ท	- ล - ซ	- ซ ล ซ	- ฟ - ม
- ต - ตั้	- ท - ที้	- ต - ตั้	- ม - มี่	- ต - ตั้	- ท - ท	- ล - ล	- ซ - ซ
- ต - ตั้	- ท - ที้	- ต - ตั้	- ม - มี่	- ต - ตั้	- ท - ท	- ล - ล	- ซ - ซ
- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ซ --	- ซ --	- ซ - ท	- ซ - ท

ท่อน 2

- ร - รี้	- ต - ตั้	- ร - รี้	- ต - ตั้	--- ตั้	- ล - ซ	- ร - รี้	- ต - ตั้
-----------	-----------	-----------	-----------	---------	---------	-----------	-----------

- ด - ด	- ร - ร	- ด - ด	- ล - ล	- ช - ช	- ฟ - ฟ	- ช - ล	- ช - ล
- ช - ฟ	- ม - ม	- ท - ท	- ด - ด	- ม - ม	- ช - ช	- ช - ล	- ช - ม

ท่อน 3

--- ด	- ช - ช	- ล - ฟ	- ฟ - ฟ	- ร - ด	- ร - ท	- ท - ท	- ท - ท
--- ร	- ล - ช	- ช - ช	- ช - ช	--- ร	--- ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ
- ฟ - -	- ช - -	- ฟ - -	- ท - -	- ฟ - -	- ฟ - -	- ฟ - -	- ฟ - ฟ
- ฟ - ช	- ฟ - ด	- ด - ท	- ด - ด	- ด - ร	- ด - ท	- ด - ร	- ด - ด
----	- ท - ท	- ด - ร	- ท - ท	--- ล	- ช - ฟ	- ช - ล	- ช - ช
--- ช	- ท - -	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	----	- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ด - ท
----	- ร - ด	- ร - ด	- ช - -	- ด - -	--- ล	- ช - ช	- ช - -
--- ฟ	- ช - ล	- ด - ช	- ล - ฟ	--- ท	- ม - -	--- ม	- ท - ด
- ม - ช	- ฟ - ช	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ	- ช - ล	- ล - ล	- ช - ฟ	- ฟ - ฟ
- ช - ร	- ม - ฟ	- ม - ท	- ด - ร	- ด - ฟ	- ช - ล	- ช - ม	- ฟ - ช
- ม - ท	- ด - ร	- ด - ด	- ด - ด	- ช - ล	- ช - ล	- ช - ด	- ด - ด
- ท - ท	- ช - ช	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	--- ม	- ร - ด	- - รด	- - รด

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 3 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ ที่ยาวที่ 2 จังหวะเร็วขึ้น และบรรเลงท่อน 2 เทียบแรกด้วยจังหวะซ้ำและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น จากนั้น บรรเลงท่อน 3 เทียบแรกด้วยจังหวะซ้ำและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น

ข. วรรณคดีและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 5 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด ,มี,ฟา,ซอล,ที อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 39 ครั้ง กลุ่มเสียง มี ทั้งหมด 27 ครั้ง กลุ่มเสียงฟา ทั้งหมด 20 ครั้ง อยู่ในกลุ่มเสียงที ทั้งหมด 19 ครั้ง โดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงโด

ทำนอง 1

- วรรคที่ 1

----	--- มั	--- ม	-- ด ท
------	--------	-------	--------

 ม5
อยู่ในกลุ่มเสียงมี
- วรรคที่ 2

--- ท	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ซ
-------	---------	---------	---------

 ซ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยที่โน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 3

- ด ร ม	- มั - ม	--- มั	-- ด ท
---------	----------	--------	--------

 ด7
อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยที่โน้ต ที เป็นลูกตกและเป็นโน้ตจรเพื่อเปลี่ยนกลุ่มเสียง
- วรรคที่ 4

--- ท	- ล - ซ	- ซ ล ซ	- ฟ - ม
-------	---------	---------	---------

 ซ6
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยที่โน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 5

----	--- มั	--- ม	-- ด ท
------	--------	-------	--------

 ม5
อยู่ในกลุ่มเสียงมี
- วรรคที่ 6

--- ท	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ซ
-------	---------	---------	---------

 ซ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยที่โน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 7

- ด ร ม	- มั - ม	--- มั	-- ด ท
---------	----------	--------	--------

 ด7
อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยที่โน้ต ที เป็นลูกตกและเป็นโน้ตจรเพื่อเปลี่ยนกลุ่มเสียง
- วรรคที่ 8

--- ท	- ล - ซ	- ซ ล ซ	- ฟ - ม
-------	---------	---------	---------

 ซ6
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยที่โน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 9

- ด - ดั	- ท - ทิ	- ด - ดั	- ม - มั
----------	----------	----------	----------

 ม1
อยู่ในกลุ่มเสียงมี
- วรรคที่ 10

- ด - ดั	- ท - ท	- ล - ล	- ซ - ซ
----------	---------	---------	---------

 ฟ2
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา โดยที่โน้ต ที เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 11

- ด - ดั	- ท- ทิ	- ด - ดั	- ม - มั
----------	---------	----------	----------

 ม1
อยู่ในกลุ่มเสียงมี

วรรคที่ 12

- ด - ดั	- ท - ท	- ล - ล	- ช - ช
----------	---------	---------	---------

 พ2
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา โดยที่ไอน์ด ที่ เป็นไนต์จรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 13

- ล - ช	- ล - ช	- ฟ - ช	- ล - ช
---------	---------	---------	---------

 พ2
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา

วรรคที่ 14

- ช - -	- ช - -	- ช - ท	- ช - ท
---------	---------	---------	---------

 ช3
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอด

ท่อน 2

วรรคที่ 1

- ร - ริ	- ด - ดั	- ร - ริ	- ด - ดั
----------	----------	----------	----------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 2

- - - ดั	- ล - ช	- ร - ริ	- ด - ดั
----------	---------	----------	----------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 3

- ด - ด	- ร - ร	- ด - ดั	- ล - ล
---------	---------	----------	---------

 ด6
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 4

- ด - ด	- ร - ร	- ด - ดั	- ล - ล
---------	---------	----------	---------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 5

- ช - ฟ	- ม - ม	- ท - ท	- ด - ดั
---------	---------	---------	----------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 6

- ม - มั	- ช - ชั	- ช - ล	- ช - มั
----------	----------	---------	----------

 ด3
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

ทำนอง 3

วรรคที่ 1	--- ดั	- ช - ช	- ล - ฟ	- ฟ - ฟ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					
วรรคที่ 2	- รั - ดั	- รั - ท	- ท - ท	- ท - ท	ท1
อยู่ในกลุ่มเสียง ที					
วรรคที่ 3	--- รั	- ล - ช	- ช - ช	- ช - ช	ช1
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล					
วรรคที่ 4	--- ร	--- ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					
วรรคที่ 5	- ฟ - -	- ช - -	- ฟ - -	- ท - -	ท1
อยู่ในกลุ่มเสียง ที					
วรรคที่ 6	- ฟ - -	- ฟ - -	- ฟ - -	- ฟ - ฟ	ท5
อยู่ในกลุ่มเสียง ที เพราะเป็นวรรคที่ต่อเนื่องมาจาก วรรคที่5					
วรรคที่ 7	- ฟ - ช	- ฟ - ดั	- ดั - ท	- ดั - ดั	ท2
อยู่ในกลุ่มเสียง ที เพราะเป็นวรรคที่ต่อเนื่องมาจาก วรรคที่6					
วรรคที่ 8	- ดั - รั	- ดั - ท	- ดั - รั	- ดั - ดั	ท2
อยู่ในกลุ่มเสียง ที เพราะเป็นวรรคที่ต่อเนื่องมาจาก วรรคที่7					
วรรคที่ 9	----	- ท - ท	- ด - ร	- ท - ท	ท1
อยู่ในกลุ่มเสียง ที เพราะเป็นวรรคที่ต่อเนื่องมาจาก วรรคที่8					
วรรคที่ 10	--- ล	- ช - ฟ	- ช - ล	- ช - ช	พ2
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					

วรรณคดีที่ 11	---ช	-ท--	-พ-พ	-พ-พ	ม2
อยู่ในกลุ่มเสียง มี					
วรรณคดีที่ 12	----	-ม-พ	-ม-พ	-ด-ท	ม5
อยู่ในกลุ่มเสียง มี					
วรรณคดีที่ 13	----	-ร-ด	-ร-ด	-ช--	ด5
อยู่ในกลุ่มเสียง โด					
วรรณคดีที่ 14	-ด--	---ล	-ช-ช	-ช--	ด5
อยู่ในกลุ่มเสียง โด					
วรรณคดีที่ 15	---พ	-ช-ล	-ด-ช	-ล-พ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					
วรรณคดีที่ 16	---ท	-ม--	---ม	-ท-ด	ม6
อยู่ในกลุ่มเสียง มี					
วรรณคดีที่ 17	-ม-ช	-พ-ช	-ม-พ	-พ-พ	ม2
อยู่ในกลุ่มเสียง มี					
วรรณคดีที่ 18	-ช-ล	-ล ด ล	-ช-พ	-พ-พ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					
วรรณคดีที่ 19	-ช-ร	-ม-พ	-ม-ท	-ด-ร	พ6
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา โดยมีไม้มี เป็นไม้จรร เพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรณคดีที่ 20	-ด-พ	-ช-ล	-ช-ม	-พ-ช	พ2
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					

วรรคที่ 21

- ม - ท	- ด - ร	- ด - ตั	- ด - ตั
---------	---------	----------	----------

 ท2
อยู่ในกลุ่มเสียง ที่

วรรคที่ 22

- ช - ล	- ช - ล	- ช - ด	- ด - ตั
---------	---------	---------	----------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 23

- ท - ท	- ช - ช	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ
---------	---------	---------	---------

 ท5
อยู่ในกลุ่มเสียง ที่

วรรคที่ 24

- - - ม	- ร - ด	- - รด	- - รด
---------	---------	--------	--------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด

ค. กระสวนจังหวะของท่านอง
รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 14 รูปแบบ ดังนี้

- - - -	- - - X	- - - X	- - X X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อน 1 วรรคที่ 1,5

- - - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 7 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 1 วรรคที่ 2,6
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 1
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 1,3,10,15

- X X X	- X - X	- - - X	- - X X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อน 1 วรรคที่ 3,7

- - - X	- X - X	- X X X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อน 1 วรรคที่ 4,8

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 19 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 1 วรรคที่ 9,10,11,12,13
 ท่อน 2 วรรคที่ 1,3,4,5,6
 ท่อน 3 วรรคที่ 2,7,8,17,19,20,21,22,23

- X - -	- X - -	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 3 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 1 วรรคที่ 14
 ท่อน 3 วรรคที่ 4,11

- X - -	- X - -	- X - -	- X - -
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 3 วรรคที่ 5

- X - -	- X - -	- X - -	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 3 วรรคที่ 6, 16

- - - -	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 3 วรรคที่ 9, 12

- - - -	- X - X	- X - X	- X - -
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 3 วรรคที่ 13

- X - -	- - - X	- X - X	- X - -
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 3 วรรคที่ 14

- X - X	- X X X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
 ท่อน 3 วรรคที่ 18

---X	-X-X	--XX	--XX
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อน 3 วรรคที่ 24

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบการใช้ทำนองซ้ำ ท่อนที่ 1 วรรคที่ 1-4 บรรทัดซ้ำ ๆ

2 เทียบ

วรรคที่ 1	----	---มี	---ม	--ด ท
วรรคที่ 2	---ท	-ล-ช	-ล-ช	-ฟ-ช
วรรคที่ 3	-ด ร ม	-มี-ม	---มี	--ด ท
วรรคที่ 4	---ท	-ล-ช	-ช-ลช	-ฟ-ม

2. จังหวะยก พบในท่อนที่ 2 วรรคที่ 5 และ ท่อนที่ 1 วรรคที่ 4

ท่อน 1	วรรคที่ 14	(-ช--)	(-ช--)	-ช-ท	-ช-ท
--------	------------	--------	--------	------	------

ท่อน 2	วรรคที่ 5	(-ฟ--)	(-ช--)	(-ฟ--)	(-ท--)
--------	-----------	--------	--------	--------	--------

2.2 ผู้จ้อย ตา ม้าย

-ด-ร	-ด-ล	-ด-ร	-ฟ-ช	-ล-ฟ	-ช-ล	-ด-ล	-ช-ฟ
-ล-ดี	-ร-ริ	-ฟ-ฟ	-ด-ดี	-ดี-ท	-ล-ล	-ช-ช	-ฟ-ช
-ช-ล	-ช-ร	-ร-ม	-ร-ฟ	-ฟ-ช	-ฟ-ด	-ดี-ริ	-ฟ-ช
-ม-ร	-ล-ดี	-ช-ฟ	-ช-ล	-ท-ล	-ล-ช	-ช-ฟ	-ช--
-ช-ล	-ช-ร	-ร-ม	-ร-ฟ	-ฟ-ช	-ฟ-ด	-ดี-ริ	-ดี-ด

- ด - ดั	- รี่ - มี่	- รี่ - มี่	- ฟ - ช	- ม - ร	- ดั - ล	- ดั - ช	- ด - ด
- ฟ - ฟี่	- ช - ล	- ด - ล	- ช - ฟ	- ช - ล	- ช - ฟ	- ร - ด	- ฟ - ฟี่
- ด - ดั	- รี่ - ม	- ช - ม	- ร - ด	- ร - ม	- รี่ - ดั	- รี่ - ดั	- ดั - ดั
- - - ช	- ช - ช	- ม - ร	- ฟ - ช	- - - ด	- ร - ม	- ฟ - ช	- ฟ - ด
- - - ล	- ช - ฟ	- ช - ฟ	- ร - ด	- ล - ด	- ร - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟี่ - ด
- ร - ด	- ล - ด	- ร - ฟ	- - - ช	- ล - ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ดั - ล

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ เพื่อวงที่ 2 จังหวะเร็วขึ้น

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 3 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด ,เร,ฟา, อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 8 ครั้ง กลุ่มเสียงเร ทั้งหมด 6 ครั้ง กลุ่มเสียงฟา ทั้งหมด 46 ครั้ง โดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 1

- ด - ร	- ด - ล	- ด - ร	- ฟ - ช
---------	---------	---------	---------

พ2

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 2

- ล - ฟ	- ช - ล	- ด - ล	- ช - ฟ
---------	---------	---------	---------

พ1

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 3

- ล - ดั	- ร - รี่	- ฟ - ฟี่	- ด - ดั
----------	-----------	-----------	----------

พ5

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 4

- ดั - ท	- ล - ลั	- ช - ชั	- ฟ - ชั
----------	----------	----------	----------

พ2

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 5

- ช - ล	- ช - ร	- ร - ม	- ร - ฟ
---------	---------	---------	---------

 ร3

อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมี ไน้ต ซอล เป็นไน้ตจรร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 6

- ฟ - ช	- ฟ - ด	- ดิ - ริ	- ฟ - ช
---------	---------	-----------	---------

 พ2

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 7

- ม - ร	- ล - ดิ	- ช - ฟ	- ช - ล
---------	----------	---------	---------

 พ3

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมี ไน้ต มี เป็นไน้ตจรร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 8

- ท - ล	- ล - ช	- ช - ฟ	- ช - -
---------	---------	---------	---------

 พ2

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมี ไน้ต ที เป็นไน้ตจรร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 9

- ช - ล	- ช - ร	- ร - ม	- ร - ฟ
---------	---------	---------	---------

 ร3

อยู่ในกลุ่มเสียงเร โดยมี ไน้ต ซอล เป็นไน้ตจรร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 10

- ฟ - ช	- ฟ - ด	- ดิ - ริ	- ดิ - ด
---------	---------	-----------	----------

 พ5

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 11

- ด - ดิ	- ริ - มิ	- ริ - มิ	- ฟ - ช
----------	-----------	-----------	---------

 ด5

อยู่ในกลุ่มเสียงเร โดยมี ไน้ต ซอล เป็นไน้ตจรร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 12

- ม - ร	- ดิ - ล	- ดิ - ช	- ด - ด
---------	----------	----------	---------

 ด1

อยู่ในกลุ่มเสียงโด

วรรคที่ 13

- ฟ - ฟิ	- ช - ล	- ด - ล	- ช - ฟ
----------	---------	---------	---------

 พ1

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 14	- ช - ล	- ช - พ	- ร - ด	- พ - ฬ	พ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 15	- ด - ต	- ร - ม	- ช - ม	- ร - ด	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด				
วรรคที่ 16	- ร - ม	- ร - ต	- ร - ต	- ต - ต	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด				
วรรคที่ 17	- - - ช	- ช - ช	- ม - ร	- พ - ช	พ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 18	- - - ด	- ร - ม	- พ - ช	- พ - ด	พ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 19	- - - ล	- ช - พ	- ช - พ	- ร - ด	พ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 20	- ล - ด	- ร - พ	- พ - พ	- ฬ - ด	พ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 21	- ร - ด	- ล - ด	- ร - พ	- ช - -	พ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 22	- ล - พ	- ช - ล	- ช - ล	- ต - ล	พ3
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				

ค. กระสวนจิ้งหะของทำนอง

รูปแบบกระสวนจิ้งหะที่ใช้มีทั้งหมด 3 รูปแบบ ดังนี้

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 17 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 1,2,3,4,5,6,7,9,10,11,12,13,14,15,
16,20,22

- X - X	- X - X	- X - X	- X - -
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 8, 21

- - - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 3 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 17,18,19

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ

ไม่พบการใช้ทำนองซ้ำ ๆ

2. จังหวะยก พบในวรรคที่ 8 และวรรคที่ 21

วรรคที่ 8

- ท - ล	- ล - ซ	- ซ - พ	- ซ - -
---------	---------	---------	---------

วรรคที่ 21

- ร - ด	- ล - ด	- ร - พ	- ซ - -
---------	---------	---------	---------

2.3 โฟ่ สะ ว่า

สร้อย

- - - ล	- - - พ	- - - ล	- - - พ	- - - -	- - - ร	- - - ด	- - - พ
- ล - พ	ซ ล - พ	ซ ล - พ	ซ ล - ด	- ล ซ พ	- ด - ร	- ล - ร	- ด - พ

ท่อน 1

- ล - ล	- ช - ช	- ล - ล	- ช - ล	- ท - ล	- ช - ช -	- ฟ - ช	- ม - ร
- ช - ล	- ด - ม	- ร - ด	- ฟ - ฟ	- ช - ช	- ล - ล	- ท - ล	- ม - ร
- ช - ช	- ล - ฟ	- ช - ล	- ล - ฟ	ช ล - ช	- ฟ - ช	- ร - ม	- ด - -
- - - ช	- ม ร ด	- ช ล ด	- ร - ด	- ด - ม	- ร - ร	- ด - ท	- ล - ล
- ช - ล	- ร - ร	- ด - ล	- ช - ฟ				

ท่อน 2

- - - ช	- ช - ล	- ล - ฟ	- ฟ - ช	- ล - ท	- ล - ร	- ร - ด	- ฟ - -
- ร - ร	- ม - ร	- ด - ท	- ล - ท	- ด - ม	- ด - ร	- ช - ล	- ช - ช
- - - ม	- ร - ม	- ฟ - ช	- ฟ - ช	- ล - ท	- ช - ล	- ล - ท	- ล - ร
- - - -	- - - ล	- - - -	- - - ด	- ล - ช	- ฟ - ด	- ด - ร	- - - ฟ

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 2 ท่อน โดยเริ่มบรรเลง สร้อย จากนั้น บรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะช้า เทียบ ที่ 2 จังหวะเร็ว ขึ้น และบรรเลงท่อน 2 เทียบแรกด้วยจังหวะช้าและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็ว

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 3 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด ,ฟา,ซอล, อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 28 ครั้งกลุ่มเสียง ฟา ทั้งหมด 19 ครั้งกลุ่มเสียงซอล ทั้งหมด 11 ครั้ง โดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงโด

สร้อย

วรรคที่ 1	--- ล	--- ฟ	--- ล	--- ฟ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา					

วรรคที่ 2	----	--- ร	--- ด	--- ฟ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา					

วรรคที่ 3	- ล - ฟ	ช ล - ฟ	ช ล - ฟ	ช ล - ด	พ5
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา					

วรรคที่ 4	- ล ช ฟ	- ด - ร	- ล - ร	- ด - ฟ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา					

ท่อน 1

วรรคที่ 1	- ล - ล	- ช - ช	- ล - ล	- ช - ล	ด6
อยู่ในกลุ่มเสียงโด วรรคต่อไปเป็นบันได เสียง โด					

วรรคที่ 2	- ท - ล	- ช - ช	- ฟ - ช	- ม - ร	ด2
อยู่ในกลุ่มเสียง โด โดยมี โน้ต ฟา และ ที เป็นโน้ตจรเพื่อเกิดสำเนียง					

วรรคที่ 3	- ช - ล	- ด - ม	- ร - ด	- ฟ - ฟ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา					

วรรคที่ 4	- ช - ช	- ล - ล	- ท - ล	- ม - ร	ช5
อยู่ในกลุ่มเสียงซอล					

วรรคที่ 5	- ช - ช	- ล - ฟ	- ช - ล	- ล - ฟ	พ1
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา					

วรรคที่ 6

ช ล - ช	- ฟ- ช	- ร- ม	- ด - -
---------	--------	--------	---------

 ฟ5
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 7

--- ช	- ม ร ด	- ช ล ด	- ร - ด
-------	---------	---------	---------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียงโด

วรรคที่ 8

- ด - ม	- ร - ร	- ด - ท	- ล - ล
---------	---------	---------	---------

 ด6
อยู่ในกลุ่มเสียง โด โดยมี โน้ต ที่ เป็นโน้ตจรเพื่อเกิดสำเนียง

วรรคที่ 9

- ช - ล	- ร - ร	- ด - ล	- ช - ฟ
---------	---------	---------	---------

 ฟ1
อยู่ในกลุ่มเสียงซอล

ท่อน 2

วรรคที่ 1

--- ช	- ช - ล	- ล - ฟ	- ฟ - ช
-------	---------	---------	---------

 ฟ2
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 2

- ล - ท	- ล - ร	- ร - ด	- ฟ - -
---------	---------	---------	---------

 ฟ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา โดยมี โน้ต ที่ เป็นโน้ตจรเพื่อเกิดสำเนียง

วรรคที่ 3

- ร - ร	- ม - ร	- ด - ท	- ล - ท
---------	---------	---------	---------

 ด7
อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยเสียง ที่ เป็นโน้ตจรและถูกตก เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 4

- ด - ม	- ด - ร	- ช - ล	- ช - ช
---------	---------	---------	---------

 ด5
อยู่ในกลุ่มเสียงโด

วรรคที่ 5

--- ม	- ร - ม	- ฟ- ช	- ฟ - ช
-------	---------	--------	---------

 ซ1
อยู่ในกลุ่มเสียงซอล โดยเสียง ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 6

- ล - ท	- ช - ล	- ล - ท	- ล - ร
---------	---------	---------	---------

 ซ5
อยู่ในกลุ่มเสียงซอล

วรรคที่ 7

----	--- ล	----	--- ด
------	-------	------	-------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียงโต

วรรคที่ 8

- ล - ซ	- ฟ - ด	- ด - ร	--- ฟ
---------	---------	---------	-------

 ฟ1
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

ค. กระสวนจังหวะของท่านอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 12 รูปแบบ ดังนี้

--- X	--- X	--- X	--- X
-------	-------	-------	-------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่านอง สร้อย วรรคที่ 1

----	--- X	--- X	--- X
------	-------	-------	-------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่านอง สร้อย วรรคที่ 2

- X - X	X X - X	X X - X	X X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่านอง สร้อย วรรคที่ 3

- X X X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่านอง สร้อย วรรคที่ 4

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 10 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่านอง ท่อนที่ 1 วรรคที่ 1,2,3,4,5,8,9
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 3,4,6

X X - X	- X - X	- X - X	- X - -
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่านอง ท่อนที่ 1 วรรคที่ 6

- - - X	- X X X	- X X X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนอง ท่อนที่ 1 วรรคที่ 7

- - - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนอง ท่อนที่ 2 วรรคที่ 1

- X - X	- X - X	- X - X	- X - -
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนอง ท่อนที่ 2 วรรคที่ 2

- - - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนอง ท่อนที่ 2 วรรคที่ 5

- - - -	- - - X	- - - -	- - - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนอง ท่อนที่ 2 วรรคที่ 7

- X - X	- X - X	- X - X	- - - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนอง ท่อนที่ 2 วรรคที่ 8

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ

ไม่พบการใช้ทำนองซ้ำ ๆ

2. จังหวะยก พบในท่อนที่ 2

ท่อน 2

วรรคที่ 2

- ล - ท	- ล - ร	- ร - ด	- ฟ - -
---------	---------	---------	---------

2.4 ซึ่ตะเม็ยะเม็ยะ

--- ฟ	--- ร	- ด - ท	- ฟ - ฌ	- ล - ฌ	- ม - ท	- ด - ร	- ด ล ท
--- ท	--- ม	- ร - ม	- ด - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ฌ - ร
- ฌ - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั	- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฬ
--- ท	--- ม	- รั - ม	- ด - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ฌ - ฌ
- ท - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั	- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฬ
--- ท	----	- รั - ม	- ด - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ฌ - ฌ
--- ท	----	- รั - ม	- ด - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ฌ - ฌ
- ท - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั	- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ฌ - ฌ
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	- ฟ ฌ ล	- ฌ - รั	- ด - ท	- ม - มั
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	- ฟ ฌ ล	- ฌ - รั	- ด - ท	- ม - มั
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	- ฟ ฌ ล	- ฌ - รั	- ด - ท	- ม - มั
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	- ฟ ฌ ล	- ฌ - รั	- ด - ท	- ม - มั
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	- ฟ ฌ ล	- ฌ - รั	- ด - ท	- ม - มั
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	- ฟ ฌ ล	- ฌ - รั	- ด - ท	- ม - มั
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	- ฟ ฌ ล	- ฌ - รั	- ด - ท	- ม - มั
--- รั	- ท - ดั	--- รั	- ท - ดั	--- รั	- ท - ดั	--- รั	- ท - ดั
--- ฌ	- ฟ - ม	- ฟ - ฌ	- ด - ดั	- ล - ฌ	- ฟ - ฌ	- ฬ - ฌ	- ด - ดั
--- ฌ	- ฟ - ม	- ฟ - ฌ	- ด - ดั	- ล - ฌ	- ฟ - ฌ	- ฬ - ฌ	- ด - ดั
--- ม	- ฟ - ม	- ร - ม	- ฟ - ฌ	- ร - ม	- ฟ - ฌ	- ร - ม	- ฟ - ฌ
--- ม	- ฟ - ฌ	--- ฌ	--- ฌ	--- ฌ	--- ฌ	--- ฌ	--- ฌ
--- ล	- ฌ - ฬ	- ฌ - ม	- ม - ม	----	----	----	----
--- ม	- ฌ - ล	- ฌ - ล	- ท - ล	- ฌ - ดั	- ฌ - ล	- ฟ - ฌ	- ม - ร

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ ที่ยาวที่
2 จังหวะเร็วขึ้น

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 6 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด, เร, มี, ฟา, ซอล, ที อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 28 ครั้ง กลุ่มเสียง เร ทั้งหมด 30 ครั้ง กลุ่มเสียง ฟา ทั้งหมด 34 ครั้ง กลุ่มเสียงซอล ทั้งหมด 11 ครั้ง กลุ่มเสียงที ทั้งหมด 19 ครั้ง โดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 1	<table border="1"> <tr> <td>--- ฟ</td> <td>--- ร</td> <td>- ด - ท</td> <td>- ฟ - ซ</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ที</p>	--- ฟ	--- ร	- ด - ท	- ฟ - ซ	ท6
--- ฟ	--- ร	- ด - ท	- ฟ - ซ			
วรรคที่ 2	<table border="1"> <tr> <td>- ล - ซ</td> <td>- ม - ท</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ด ล ท</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง มี และมีโน้ต ลา และ เร เป็นโน้ต จร</p>	- ล - ซ	- ม - ท	- ด - ร	- ด ล ท	ม5
- ล - ซ	- ม - ท	- ด - ร	- ด ล ท			
วรรคที่ 3	<table border="1"> <tr> <td>--- ท</td> <td>--- ม</td> <td>- ร - ม</td> <td>- ด - ม</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง มี โดยมีโน้ต ที เป็นโน้ตจร</p>	--- ท	--- ม	- ร - ม	- ด - ม	ด3
--- ท	--- ม	- ร - ม	- ด - ม			
วรรคที่ 4	<table border="1"> <tr> <td>- ร - ล</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ซ - ร</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด</p>	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ซ - ร	ด2
- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ซ - ร			
วรรคที่ 5	<table border="1"> <tr> <td>- ซ - ท</td> <td>- ม - ร</td> <td>- ด - ดั</td> <td>- ร - รั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ที โดยมีโน้ต มี เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ซ - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั	ท3
- ซ - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั			
วรรคที่ 6	<table border="1"> <tr> <td>- รั - ล</td> <td>- ดั - รั</td> <td>- ดั - รั</td> <td>- ดั - ฟิ</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา</p>	- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฟิ	ฟ1
- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฟิ			
วรรคที่ 7	<table border="1"> <tr> <td>--- ท</td> <td>--- ม</td> <td>- รั - ม</td> <td>- ด - ม</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยมีโน้ต โด เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	--- ท	--- ม	- รั - ม	- ด - ม	ซ6
--- ท	--- ม	- รั - ม	- ด - ม			

วรรคที่ 8	<table border="1"> <tr> <td>- ร - ล</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ช - ช</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด</p>	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ช - ช	ด5
- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ช - ช			
วรรคที่ 9	<table border="1"> <tr> <td>- ท - ท</td> <td>- ม - ร</td> <td>- ด - ดั</td> <td>- ร - รั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ท - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั	ฟ6
- ท - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั			
วรรคที่ 10	<table border="1"> <tr> <td>- รั - ล</td> <td>- ดั - รั</td> <td>- ดั - รั</td> <td>- ดั - ฟั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา</p>	- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฟั	ฟ1
- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ดั - ฟั			
วรรคที่ 11	<table border="1"> <tr> <td>--- ท</td> <td>----</td> <td>- รั - ม</td> <td>- ด - ม</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	--- ท	----	- รั - ม	- ด - ม	ด3
--- ท	----	- รั - ม	- ด - ม			
วรรคที่ 12	<table border="1"> <tr> <td>- ร - ล</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ช - ช</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด</p>	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ช - ช	ด5
- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ช - ช			
วรรคที่ 13	<table border="1"> <tr> <td>--- ท</td> <td>----</td> <td>- รั - ม</td> <td>- ด - ม</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	--- ท	----	- รั - ม	- ด - ม	ด3
--- ท	----	- รั - ม	- ด - ม			
วรรคที่ 14	<table border="1"> <tr> <td>- ร - ล</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ช - ช</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด</p>	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ช - ช	ด5
- ร - ล	- ด - ร	- ด - ร	- ช - ช			
วรรคที่ 15	<table border="1"> <tr> <td>- ท - ท</td> <td>- ม - ร</td> <td>- ด - ดั</td> <td>- ร - รั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ท - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั	ด2
- ท - ท	- ม - ร	- ด - ดั	- ร - รั			
วรรคที่ 16	<table border="1"> <tr> <td>- รั - ล</td> <td>- ดั - รั</td> <td>- ดั - รั</td> <td>- ช - ช</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด</p>	- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ช - ช	ท6
- รั - ล	- ดั - รั	- ดั - รั	- ช - ช			
วรรคที่ 17	<table border="1"> <tr> <td>--- ฟ</td> <td>- ด - ฟ</td> <td>- ท - มั</td> <td>- มั - -</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีโน้ต โด เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -	ร2
--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มั	- มั - -			

วรรคที่ 28	- พ ช ล	- ช - รี่	- ด - ท	- ม - มี่	ร2
อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีไนต์ โด และ ซอล เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 29	--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มี่	- มี่ --	ร2
อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีไนต์ โด เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 30	- พ ช ล	- ช - รี่	- ด - ท	- ม - มี่	ร2
อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีไนต์ โด และ ซอล เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 31	--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มี่	- มี่ --	ร2
อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีไนต์ โด เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 32	- พ ช ล	- ช - รี่	- ด - ท	- ม - มี่	ร2
อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีไนต์ โด และ ซอล เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 33	--- รี่	- ท - ดี่	--- รี่	- ท - ดี่	ท2
อยู่ในกลุ่มเสียง ที					
วรรคที่ 34	--- รี่	- ท - ดี่	--- รี่	- ท - ดี่	ท2
อยู่ในกลุ่มเสียง ที					
วรรคที่ 35	--- ซ	- ฟ - ม	- ฟ - ซ	- ด - ดี่	พ5
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					
วรรคที่ 36	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ฟี่ - ซี่	- ด - ดี่	พ5
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					
วรรคที่ 37	--- ซ	- ฟ - ม	- ฟ - ซ	- ด - ดี่	พ5
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา					

วรรคที่ 38	- ล - ช	- ฟ - ช	- ฟ - ช	- ด - ด	พ5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 39	--- ม	- ฟ - ม	- ร - ม	- ฟ - ช	ม3
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี โดยมีไนต์ เร เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 40	- ร - ม	- ฟ - ช	- ร - ม	- ฟ - ช	ม3
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี โดยมีไนต์ เร เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 41	--- ม	- ฟ - ช	--- ช	--- ช	ม3
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 42	--- ช	--- ช	--- ช	--- ช	ม3
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี เพราะต่อเนื่องจากวรรคที่ 41				
วรรคที่ 43	--- ล	- ช - ฟ	- ช - ม	- ม - ม	ม1
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี เพราะต่อเนื่องจากวรรคที่ 42				
วรรคที่ 44	---	---	---	---	
วรรคที่ 45	--- ม	- ช - ล	- ช - ล	- ท - ล	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียงชอล				
วรรคที่ 46	- ช - ด	- ช - ล	- ฟ - ช	- ม - ร	พ6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา โดยมีไนต์ มี เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				

ค. กระสวนจังหวะของท่านอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด**10** รูปแบบ ดังนี้

---X	---X	-X-X	-X-X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 3 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 1,3,7
-X-X	-X-X	-X-X	-XXX	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 2
-X-X	-X-X	-X-X	-X-X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 14 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 4,5,6,8,9,10,12,14,15,16,36 40,46
---X	----	-X-X	-X-X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 11,13
---X	-X-X	-X-X	-X--	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 8 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 17,19,21,23,25,27,29,31
-XXX	-X-X	-X-X	-X-X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 7 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 20,22,24,26,28,30,32
---X	-X-X	---X	-X-X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 7 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 32,37,39,43,45
---X	-X-X	---X	---X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 41
---X	---X	---X	---X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง ทำนอง วรรคที่ 42

----	----	----	----
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนอง วรรคที่ 44

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบการใช้ทำนองซ้ำ ๆ ในวรรคที่ 17 - 28 จำนวน 8 ครั้ง

--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มี่	- มี่ - -	- ฟ ซ ล	- ซ - รี่	- ด - ท	- ม - มี่
-------	---------	-----------	-----------	---------	-----------	---------	-----------

2 จังหวะยก พบจังหวะยกในวรรคที่ 17,19,21,23,25,27,29

--- ฟ	- ด - ฟ	- ท - มี่	- มี่ - -
-------	---------	-----------	-----------

3. งานวัดประจำปี

3.1 ปะโตหย่อง

ท่อน 1

--- ล	- ม - ร	- ม ด ร	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ม	- ร - ล	- ด - ซ
--- ล	- ล - ลี่	- ล - ลี่	- ซ - ซี่	- ซ - ซี่	- ล - ฟ	- ซ - ม	- ร - ด
- ฟ - ฟี่	--- ล	-- ซ ฟ	- ด - ฟ	ซ ซ - ล	ซ ฟ - ซ	- ล - ลี่	- ซ - ล
- ร - ดี่	- ดี่ - รี่	- ล - ท	- ดี่ - รี่	- ดี่ - ดี่	- ล - ซ	- ฟ - รี่	- ดี่ - ท
- ล - ลี่	- ล - ลี่	- ซ - ซี่	- ซ - ซี่	- ฟ - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ซ
- ฟ - ม	-- ร ร	- ล - ลี่	- ซ - ซี่	- ล - ลี่	- ดี่ - รี่	- มี่ - รี่	- ดี่ - ล

ท่อน 2

- ซ - ซ	- ล - ท	- ล - ท	- ด - ร	- ด - ท	- ล - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ซ
- ท - ท	- ด - ดี่	- ท - ท	- ฟ - ฟี่	--- รี่	- ดี่ - ท	- ดี่ - รี่	- ท - ดี่
--- ฟี่	- มี่ - รี่	- รี่ - รี่	- รี่ - รี่	-- มี่ รี่	- ดี่ - ท	- ล - ซ	- ล - ซ

- ดั - ท	- ล - ช	- ช - ช	- ช - ช	- ท ดั ท	- ล - ช	- ฟ - ช	- ล - ช
- - - ดั	- ช - ล	- ด - -	- ดั - รั	- ดั - ท	- ล - ช	- ช ล ช	- ฟ - ฟ
- ท - ท	- ด - ดั	- ท - ท	- ฟ - ฟ	- - - รั	- ดั - ท	- ดั - รั	- ท - ดั
- - - ด	- ท - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ด - ดั	- ฟ - ฟ	- ล - ล	- ล - ดั
- ด - ดั	- ฟ - ฟ	- ล - ล	- ล - ล	- ท - ท	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ท
- ด - ร	- ม - ร	- ล - ช	- ม - ร	- ท - ล	- ล - ล	- ช - ช	- ช - ช
- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- มั - มั	- มั - มั	- ท - ท	- ท - ท	- ช - ล	- ล - ล
- ช - ช	- ช - ช	- ฟ - ฟ	- ฟ - ฟ	- มั มั	- มั มั	- ด - ดั	- รั - มั
- ฟ - ช	- ล - -	- - - ม	- ร - ร	- - - ด	- - - ด	- ช ฟ ช	- ล - ช
- - ฟ ฟ	- ล ช ฟ	- ด - ร	- ฟ - ช	- ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ล	- ดั - รั

ท่อน 3

- ช ฟ ม	- ร - ร	- ดั ม มั	- ร - ด	- ท - ล	- ด - ท	- ล - ล	- ด - ดั
- ด - มั	- ร - ดั	- ล ล ล	- ด - ล	- ช - ฟ	- - - ด	- ด - ด	- - - ช
- ฟ - ช	- ล - ร	- ฟ - ร	- ท - ช	- ล - ด	- ด - ร	- ร - ฟ	- ฟ - ช
- ร - ฟ	- ด - ร	- ด ล ท	- ล ล ล	- ล - ท	- - - ดั	- - - มั	- ด ล ท
- ล ล ท	- ด ล ท	- ล ท ล	- ด - ร	- ด ร ร	- ม ร ร	- ด - ม	- ด - ร
- ด - ม	- ด - ร	- ล - ด	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ช ฟ ม	- ม - ฟ	- ช - ล
- ช - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม ร ร	- ด ท ท	- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ล - ฟ	- ม ท ท
- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	- ด - ฟ				

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 3 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ ที่ยาวที่ 2 จังหวะเร็วขึ้น และบรรเลงท่อน 2 เทียบแรกด้วยจังหวะซ้ำและที่ยาวที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น จากนั้น บรรเลงท่อน 3 เทียบแรกด้วยจังหวะซ้ำและที่ยาวที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น

ข. รูปแบบทำนอง

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 7 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด, มี, ฟา, ซอล, ลา, ที, อยู่ใน
 กลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 50 ครั้ง กลุ่มเสียงเร 21 ครั้ง กลุ่มเสียงมี 3 ครั้ง กลุ่มเสียงฟา 40 ครั้ง กลุ่มเสียง
 ซอล 28 ครั้ง กลุ่มเสียงลา 6 ครั้ง กลุ่มเสียงที 14 ครั้ง โดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

ท่อน 1

วรรคที่ 1	<table border="1"> <tr> <td>--- ล</td> <td>- ม - ร</td> <td>- ม ด ร</td> <td>- ฟ - ซ</td> </tr> </table>	--- ล	- ม - ร	- ม ด ร	- ฟ - ซ	ด5
--- ล	- ม - ร	- ม ด ร	- ฟ - ซ			
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 2	<table border="1"> <tr> <td>- ล - ซ</td> <td>- ฟ - ม</td> <td>- ร - ล</td> <td>- ด - ซ</td> </tr> </table>	- ล - ซ	- ฟ - ม	- ร - ล	- ด - ซ	ด5
- ล - ซ	- ฟ - ม	- ร - ล	- ด - ซ			
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 3	<table border="1"> <tr> <td>--- ล</td> <td>- ล - ลี</td> <td>- ล - ลี</td> <td>- ซ - ซี่</td> </tr> </table>	--- ล	- ล - ลี	- ล - ลี	- ซ - ซี่	ด5
--- ล	- ล - ลี	- ล - ลี	- ซ - ซี่			
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 4	<table border="1"> <tr> <td>- ซ - ซี่</td> <td>- ล - ฟ</td> <td>- ซ - ม</td> <td>- ร - ด</td> </tr> </table>	- ซ - ซี่	- ล - ฟ	- ซ - ม	- ร - ด	ด1
- ซ - ซี่	- ล - ฟ	- ซ - ม	- ร - ด			
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 5	<table border="1"> <tr> <td>- ฟ - ฟี่</td> <td>--- ล</td> <td>-- ซ ฟ</td> <td>- ด - ฟ</td> </tr> </table>	- ฟ - ฟี่	--- ล	-- ซ ฟ	- ด - ฟ	ฟ1
- ฟ - ฟี่	--- ล	-- ซ ฟ	- ด - ฟ			
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา					
วรรคที่ 6	<table border="1"> <tr> <td>ซ ซ - ล</td> <td>ซ ฟ - ซ</td> <td>- ล - ลี</td> <td>- ซ - ล</td> </tr> </table>	ซ ซ - ล	ซ ฟ - ซ	- ล - ลี	- ซ - ล	ด6
ซ ซ - ล	ซ ฟ - ซ	- ล - ลี	- ซ - ล			
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 7	<table border="1"> <tr> <td>- ร - ด</td> <td>- ด - รี่</td> <td>- ล - ท</td> <td>- ด - รี่</td> </tr> </table>	- ร - ด	- ด - รี่	- ล - ท	- ด - รี่	ซ5
- ร - ด	- ด - รี่	- ล - ท	- ด - รี่			
	อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล					
วรรคที่ 8	<table border="1"> <tr> <td>- ด - ด</td> <td>- ล - ซ</td> <td>- ฟ - รี่</td> <td>- ด - ท</td> </tr> </table>	- ด - ด	- ล - ซ	- ฟ - รี่	- ด - ท	ซ3
- ด - ด	- ล - ซ	- ฟ - รี่	- ด - ท			
	อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร					

วรรคที่ 9	- ล - ลໍ	- ล - ลໍ	- ช - ชໍ	- ช - ชໍ	ท1
-----------	----------	----------	----------	----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล

วรรคที่ 10	- ฟ - ฟ	- ล - ช	- ฟ - ช	- ล - ช	พ2
------------	---------	---------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล

วรรคที่ 11	- ฟ - ม	- - ร ร	- ล - ลໍ	- ช - ชໍ	ท2
------------	---------	---------	----------	----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 12	- ล - ลໍ	- ดໍ - รໍ	- มໍ - รໍ	- ดໍ - ล	ด6
------------	----------	-----------	-----------	----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียงโด

ทำนอง 2

วรรคที่ 1	- ช - ช	- ล - ท	- ล - ท	- ด - ร	ท5
-----------	---------	---------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียงซอล โดยมีโน้ต โด เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 2	- ด - ท	- ล - ช	- ล - ช	- ฟ - ช	ม3
-----------	---------	---------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง มี โดยมีโน้ต ลา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 3	- ท - ท	- ด - ดໍ	- ท - ท	- ฟ - ฟ	ท5
-----------	---------	----------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง ที

วรรคที่ 4	- - - รໍ	- ดໍ - ท	- ดໍ - รໍ	- ท - ดໍ	ท2
-----------	----------	----------	-----------	----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง ที

วรรคที่ 5	- - - ฟ	- มໍ - รໍ	- รໍ - รໍ	- รໍ - รໍ	ร1
-----------	---------	-----------	-----------	-----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง เร

วรรคที่ 6	- - มໍ รໍ	- ดໍ - ท	- ล - ช	- ล - ช	ท1
-----------	-----------	----------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล

วรรคที่ 7	<table border="1"> <tr> <td>- ด - ท</td> <td>- ล - ซ</td> <td>- ซ - ซ</td> <td>- ซ - ซ</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยมีโน้ต โด เป็นโน้ตจร</p>	- ด - ท	- ล - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ	ท1
- ด - ท	- ล - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ซ			
วรรคที่ 8	<table border="1"> <tr> <td>- ท ด ท</td> <td>- ล - ซ</td> <td>- ฟ - ซ</td> <td>- ล - ซ</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ที โดยมีโน้ต ลา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ท ด ท	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ซ	ท6
- ท ด ท	- ล - ซ	- ฟ - ซ	- ล - ซ			
วรรคที่ 9	<table border="1"> <tr> <td>--- ด</td> <td>- ซ - ล</td> <td>- ด --</td> <td>- ด - ริ</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียงโด</p>	--- ด	- ซ - ล	- ด --	- ด - ริ	ด2
--- ด	- ซ - ล	- ด --	- ด - ริ			
วรรคที่ 10	<table border="1"> <tr> <td>- ด - ท</td> <td>- ล - ซ</td> <td>- ซ ล ซ</td> <td>- ฟ - ฟ</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียงฟา</p>	- ด - ท	- ล - ซ	- ซ ล ซ	- ฟ - ฟ	ฟ1
- ด - ท	- ล - ซ	- ซ ล ซ	- ฟ - ฟ			
วรรคที่ 11	<table border="1"> <tr> <td>- ท - ท</td> <td>- ด - ด</td> <td>- ท - ท</td> <td>- ฟ - ฟ</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียงฟา</p>	- ท - ท	- ด - ด	- ท - ท	- ฟ - ฟ	ฟ1
- ท - ท	- ด - ด	- ท - ท	- ฟ - ฟ			
วรรคที่ 12	<table border="1"> <tr> <td>--- ริ</td> <td>- ด - ท</td> <td>- ด - ริ</td> <td>- ท - ด</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียงที</p>	--- ริ	- ด - ท	- ด - ริ	- ท - ด	ท2
--- ริ	- ด - ท	- ด - ริ	- ท - ด			
วรรคที่ 13	<table border="1"> <tr> <td>--- ด</td> <td>- ท - ล</td> <td>- ล - ล</td> <td>- ล - ล</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียงลา</p>	--- ด	- ท - ล	- ล - ล	- ล - ล	ล1
--- ด	- ท - ล	- ล - ล	- ล - ล			
วรรคที่ 14	<table border="1"> <tr> <td>- ด - ด</td> <td>- ฟ - ฟ</td> <td>- ล - ล</td> <td>- ล - ด</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียงฟา</p>	- ด - ด	- ฟ - ฟ	- ล - ล	- ล - ด	ฟ5
- ด - ด	- ฟ - ฟ	- ล - ล	- ล - ด			
วรรคที่ 15	<table border="1"> <tr> <td>- ด - ด</td> <td>- ฟ - ฟ</td> <td>- ล - ล</td> <td>- ล - ล</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียงฟา</p>	- ด - ด	- ฟ - ฟ	- ล - ล	- ล - ล	ฟ5
- ด - ด	- ฟ - ฟ	- ล - ล	- ล - ล			
วรรคที่ 16	<table border="1"> <tr> <td>- ท - ท</td> <td>- ด - ร</td> <td>- ม - ร</td> <td>- ด - ท</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ที โดยมีโน้ต มี เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ท - ท	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ท	ท1
- ท - ท	- ด - ร	- ม - ร	- ด - ท			

วรรคที่ 17	- ด - ร	- ม - ร	- ล - ช	- ม - ร	ด2
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				
วรรคที่ 18	- ท - ล	- ล - ลໍ	- ช - ชໍ	- ช - ชໍ	ช1
	อยู่ในกลุ่มเสียงซอล				
วรรคที่ 19	- ฟ - ฟໍ	- ฟ - ฟໍ	- มໍ - มໍ	- มໍ - มໍ	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงมี				
วรรคที่ 20	- ท - ท	- ท - ท	- ช - ลໍ	- ล - ลໍ	ช2
	อยู่ในกลุ่มเสียงซอล				
วรรคที่ 21	- ช - ชໍ	- ช - ชໍ	- ฟ - ฟໍ	- ฟ - ฟໍ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 22	- มໍ - มໍ	- มໍ - มໍ	- ด - ดໍ	- รໍ - มໍ	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				
วรรคที่ 23	- ฟ - ช	- ล - -	- - - ม	- ร - ร	ฟ6
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีโน้ตเสียง มี เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 24	- - - ด	- - ด ด	- ช ฟ ช	- ล - ช	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 25	- - ฟ ฟ	- ล ช ฟ	- ด - ร	- ฟ - ช	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 26	- ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ล	- ดໍ - รໍ	ฟ6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				

ทำนอง 3

วรรคที่ 1	- ช พ ม	- ร - ร	- ดั ม มั	- ร - ด	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 2	- ท - ล	- ด - ท	- ล - ล	- ด - ดั	ล3
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา				
วรรคที่ 3	- ด - มั	- ร - ดั	- ล ล ล	- ด - ล	ด6
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				
วรรคที่ 4	- ช - ฟ	- - - ด	- ด ด ด	- - - ช	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 5	- ฟ - ช	- ล - ร	- ฟ - ร	- ท - ช	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีเสียง ที เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 6	- ล - ด	- ด - ร	- ร - ฟ	- ฟ - ช	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 7	- ร - ฟ	- ด - ร	- ด ล ท	- ล ล ล	ร5
	อยู่ในกลุ่มเสียงเร				
วรรคที่ 8	- ล - ท	- - - ดั	- - - มั	- ด ล ท	ล2
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา				
วรรคที่ 9	- ล ล ท	- ด ล ท	- ล ท ล	- ด - ร	ช5
	อยยอยู่ในกลุ่มเสียงซอล โดยมีเสียง โด เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 10	- ด ร ร	- ม ร ร	- ด - ม	- ด - ร	ด2
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				

วรรคที่ 11

- ด - ม	- ด - ร	- ล - ด	- ฟ - ล
---------	---------	---------	---------

 ๑6

อยู่ในกลุ่มเสียง โด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร

วรรคที่ 12

- ซ - ฟ	- ซ ฟม	- ม - ฟ	- ซ - ล
---------	--------	---------	---------

 ๒2

อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร

วรรคที่ 13

- ซ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ม ร ร	- ด ท ท
---------	---------	---------	---------

 ๖6

อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีโน้ต โด เป็นโน้ตจร

วรรคที่ 14

- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ล - ฟ	- ม ท ท
---------	---------	---------	---------

 ๖6

อยู่ในกลุ่มเสียง เร

วรรคที่ 15

- ม - ร	- ด - ล	- ด - ร	- ด - ฟ
---------	---------	---------	---------

 ๖3

อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมีโน้ต โด เป็นโน้ตจร

ค. กระสวนจังหวะของท่านอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 21 รูปแบบ ดังนี้

---X	-X-X	-XXX	-X-X
------	------	------	------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 1 วรรคที่ 1

-X-X	-X-X	-X-X	-X-X
------	------	------	------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 26 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 1 วรรคที่ 1,4,7,8,9,10,12
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 1,2,3,7,11,14,15,16,17,18,
19,20,21,26
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 2,5,6,11,15

-X-X	---X	--XX	-X-X
------	------	------	------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 1 วรรคที่ 5

XX - X	XX - X	- X - X	- X - X
--------	--------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 1 วรรคที่ 6

- X - X	-- XX	- X - X	- X - X
---------	-------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 1 วรรคที่ 11

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 1 วรรคที่ 12

-- XX	- X - X	- X - X	- X - X
-------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 6

- XXX	- X - X	- X - X	- X - X
-------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 8

--- X	- X - X	- X --	- X - X
-------	---------	--------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 9

- X - X	- X - X	- XXX	- X - X
---------	---------	-------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 3

- XXX	- XXX	- X - X	- X - X
-------	-------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 22
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 10

--- X	-- XX	- XXX	- X - X
-------	-------	-------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 24

- - X X	- X X X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 2 วรรคที่ 25
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 12

- X X X	- X - X	- X X X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 1

- X - X	- - - X	- X X X	- - - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 4

- X - X	- X - X	- X X X	- X X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 7,13

- X - X	- - - X	- - - X	- X X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 8

- X X X	- X X X	- X X X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 9

- X - X	- X - X	- X - X	- X X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ท่อนที่ 3 วรรคที่ 14

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบทำนองซ้ำ ๆ ได้แก่

ท่อนที่ 1 วรรคที่ 3 ขึ้น กับ ท่อนที่ 1 วรรคที่ 9

--- ล	- ล - ล	- ล - ล	- ช - ช
-------	---------	---------	---------

2. จังหวะยกพบใน ท่อนที่ 2 วรรคที่ 9

--- ด	- ช - ล	- ด - -	- ด - ริ
-------	---------	---------	----------

3.2 เสง่ เจ็ว เย

- ม - ร	- ด - ด	- ท - ล	ช ท ล ช	- ม - ร	- ล - ด	----	--- ฟ
--- ช	- ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ม	- ริ - ล	- ด - ริ	- ด - ริ	- ช - ช
--- ช	- ล - ช	- ฟ - ม	- ร - ม	- ริ - ล	- ด - ริ	- ด - ริ	- ช - ช
- ด - ด	- ร - ริ	- ช - ช	- ล - ล	- ท - ช	- ท - ล	- ช - ม	- ร - ม
- ร - ม	- ร - ด	- ล - ร	- ด - ล	- ช - ล	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม - ร
----	--- ร	- ด - ล	- ช - -	- ล ช ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ด - ด
----	--- ร	- ด - ล	- ช - -	- ล ช ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ด - ด
--- ล	- ช - ฟ	- ช - ด	- ด - ด	--- ม	- ริ - ด	- ริ - ด	- ล - ช
--- ล	- ช - ฟ	- ช - ด	- ด - ด	--- ม	- ริ - ด	- ริ - ด	- ช - ฟ

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ ที่ยาวที่

2 จังหวะเร็วขึ้น

ข. วรรณคดีเพลงและลูกตก

เพลงนี้มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 5 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด ,เร,มี,ฟา,ซอล อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 30 ครั้ง กลุ่มเสียง เร ทั้งหมด 1 ครั้ง กลุ่มเสียงมี ทั้งหมด 1 ครั้ง เสียงฟา ทั้งหมด 29 ครั้ง เสียงซอล ทั้งหมด 11 ครั้ง โดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงโด

วรรคที่ 1	- ม - ร	- ด - ดั	- ท - ล	ซ ท ล ซ	ด5
อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 2	- ม - ร	- ล - ด	- - - -	- - - ฟ	ฟ1
อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีโน้ต มี เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 3	- - - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ม	- ร - ม	ม1
อยู่ในกลุ่มเสียงมี โดยมี โน้ต ลา เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 4	- ริ - ล	- ด - ริ	- ด - ริ	- ซ - ซั	ด5
อยู่ในกลุ่มเสียง โด					
วรรคที่ 5	- - - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ม	- ร - ม	ด3
อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง					
วรรคที่ 6	- ริ - ล	- ด - ริ	- ด - ริ	- ซ - ซั	ด5
อยู่ในกลุ่มเสียง โด					
วรรคที่ 7	- ด - ดั	- ร - ริ	- ซ - ซั	- ล - ลั	ด6
อยู่ในกลุ่มเสียง โด					
วรรคที่ 8	- ท - ซ	- ท - ล	- ซ - ม	- ร - ม	ซ6
อยู่ในกลุ่มเสียงซอล					

วรรคที่ 9	- ร - ม	- ร - ด	- ล - ร	- ด - ล	ด6
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 10	- ช - ล	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม - ร	ร1
	อยู่ในกลุ่มเสียง เร โดยมี ไน้ต ซอล เป็นไน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 11	----	--- ร	- ด - ล	- ช - --	ฟา
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา ซึ่ง วรรคต่อไปเป็น กลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 12	- ล ช ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ด - ดั	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 13	----	--- ร	- ด - ล	- ช - --	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 14	- ล ช ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ด - ดั	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 15	--- ล	- ช - ฟ	- ช - ด	- ดั - ดั	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 16	--- มั	- รุ - ดั	- รุ - ดั	- ล - ช	ช5
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 17	--- ล	- ช - ฟ	- ช - ด	- ดั - ดั	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 18	--- มั	- รุ - ดั	- รุ - ดั	- ช - ฟ	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีไน้ต มี เป็นไน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง				

ค. กระสวนจังหวะของทำนอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 6 รูปแบบ ดังนี้

- X - X	- X - X	- X - X	X X X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 1

- X - X	- X - X	----	--- X
---------	---------	------	-------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 2

--- X	- X - X	- X - X	- X - X
-------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 6 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 3,5,15,16,17,18

- X - X	- X - X	- X - X	X X X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 6 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 4,6,7,8,9,10

----	--- X	- X - X	- X --
------	-------	---------	--------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 11,13

- X X X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 12,14

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบทำนองซ้ำ ๆ ใหม่ตอนที่ 1 วรรคที่ 4 ซ้ำ กับวรรคที่ 6

- ริ - ล	- ด - ริ	- ด - ริ	- ซุ - ซุ
----------	----------	----------	-----------

วรรคที่ 12 ซ้ำ กับ วรรคที่ 14

- ล ช ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ด - ดั
---------	---------	---------	----------

2. จังหวะยก พบใน วรรคที่ 13

----	--- ร	- ด - ล	- ช - -
------	-------	---------	---------

4.งานแก่นบน

4.1 ชิ ต่อง เปี้ยว

ม ท ด ริ	ด ท ล ช	- ฟ - ช	- ช - ช	- ท - ช	- ฟ - -	- ท - ด	- ด - ดั
--- ด	- ม ฟ ช	--- ม	- ช ล ท	--- ช	- ดั ริ ฟ	--- มั	--- มั
--- มั	- ด - ท	- ช - ดั	- ด - ท	--- ดั	--- ท	- ด - ด	--- ท
- ดั - ดั	- มั - ดั	- ท - ดั	- ดั - ท	- ดั - ท	- ชั - ฟ	- ม - ช	- ด - ด
- ม - ฟ	- ล - ช	- ด - ม	- ล - ช	- ฟ - ฟ	- ช - ท	- ช - ฟ	- ม - ฟ
- ม - ฟ	- ร - ด	- ม - ฟ	- ช - -	- ดั - ท	- ล - ช	- ท - ดั	- มั - ม
- ท - ริ	- ดั - ท	- ดั - ช	- ท - ฟ	- ร ด ร	ด ร ฟ ช	ล ช ฟ ร	ฟ ช ฟ ม
- ฟ - ม	- ฟ - ม	- ฟ - ม	- ร - ด	- ริ - ดั	--- ดั	- ริ - ดั	- ท - ฟ
ม ท ด ร	ด ท ล ช	- ฟ - ช	- ช - ช	- ท ฟ ช	- ล - ช	- ท - ด	- ด - ด
--- มั	- ดั - ท	- ช - ดั	- ท - ด	--- ดั	--- ท	- ด - ดั	--- ท
--- ท	- - ฟ ช	- ด - -	- ช ด ท	- ล - ช	- ด ดั ล	- ช - ฟ	- ฟ - ช
----	- - ฟ ช	----	- - ด ท	- - ล ช	- ช - -	- - ด ท	- - ล ช
- ชั - -	- - ดั ท	- - ช ฟ	--- ฟ	- ช - ชั	- ฟ - ฟ	- ม - มั	- ร - ริ
- - ริ ดั	--- ท	- - ดั ท	- ม - ท	- - ดั ท	- - ดั ท	----	- ด - ม
- ฟ - ช	- ช - ด	--- ท	- ดั - ริ	- ดั - -	- ท - ท	- ฟ - ช	- ม - มั
--- มั	- ดั - ท	- ช - ดั	- ด - ท	--- ด	--- ท	- - ดั ดั	--- ท

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ ที่ยาวที่ 2 จังหวะเร็วขึ้น

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 6 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด, มี, ฟา, ซอล, ลา, ที อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 19 ครั้ง กลุ่มเสียง มี ทั้งหมด 24 ครั้ง กลุ่มเสียงฟา ทั้งหมด 3 ครั้ง เสียงซอล ทั้งหมด 4 ครั้ง เสียงลา ทั้งหมด 3 ครั้ง เสียงที 29 เสียงโดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงที

สร้อย

วรรคที่ 1

ม ท ด ริ	ด ท ล ซ	- ฟ - ซ	- ซ - ซ
----------	---------	---------	---------

 ด5

อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีโน้ต ที เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 2

- ท - ซ	- ฟ - -	- ท - ด	- ด - ด
---------	---------	---------	---------

 ท2

อยู่ในกลุ่มเสียง ที

เนื้อเพลง

วรรคที่ 1

- - - ด	- ม ฟ ซ	- - - ม	- ซ ล ท
---------	---------	---------	---------

 ท1

อยู่ในกลุ่มเสียง ที มีโน้ต มี เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 2

- - - ซ	- ด ริ ฟ	- - - ม	- - - ม
---------	----------	---------	---------

 ด3

อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจรเพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 3

- - - ม	- ด - ท	- ซ - ด	- ด - ท
---------	---------	---------	---------

 ม5

อยู่ในกลุ่มเสียง มี

วรรคที่ 4

- - - ด	- - - ท	- ด - ด	- - - ท
---------	---------	---------	---------

 ท1

อยู่ในกลุ่มเสียง ที

วรรคที่ 5	- ด - ดิ	- มิ - ดิ	- ท - ดิ	- ดิ - ท	ม5
	อยู่ในกลุ่มเสียงมี				
วรรคที่ 6	- ดิ - ท	- ชื - ฟิ	- ม - ช	- ด - ด	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่มีไนต์ มี เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 7	- ม - ฟ	- ล - ช	- ด - ม	- ล - ช	ม3
	อยู่ในกลุ่มเสียงมี มีไนต์ ล เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 8	- ฟ - ฟิ	- ช - ท	- ช - ฟ	- ม - ฟ	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียงมี				
วรรคที่ 9	- ม - ฟ	- ร - ด	- ม - ฟ	- ช - -	ด5
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด มีไนต์ ฟ เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 10	- ดิ - ท	- ล - ช	- ท - ดิ	- มิ - ม	ช3
	อยู่ในกลุ่มเสียงซอด				
วรรคที่ 11	- ท - ริ	- ดิ - ท	- ดิ - ช	- ท - ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 12	- ร ด ร	ด ร ฟ ช	ล ช ฟ ร	ฟ ช ฟ ม	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด มีไนต์ ฟ เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 13	- ฟ - ม	- ฟ - ม	- ฟ - ม	- ร - ด	ล3
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา มีไนต์ เร เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 14	- ริ - ดิ	- - - ดิ	- ริ - ดิ	- ท - ฟ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				

วรรคที่ 15	ม ท ด ร	ด ท ล ช	- พ- ช	- ช - ช	ท6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที่มีไนต์ มี เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 16	- ท พ ช	- ล - ช	- ท - ด	- ด - ด	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				
วรรคที่ 17	--- มี่	- ดี่ - ท	- ช - ดี่	- ท - ด	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที่มีไนต์ มี เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 18	--- ดี่	--- ท	- ด - ดี่	--- ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				
วรรคที่ 19	--- ท	-- พ ช	- ด --	- ช ด ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				
วรรคที่ 20	- ล - ช	- ด ดี่ ล	- ช - พ	- พ - ช	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียงพา				
วรรคที่ 21	----	-- พ ช	----	-- ด ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				
วรรคที่ 22	-- ล ช	- ช --	-- ด ท	-- ล ช	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ซอด มีไนต์ โด เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 23	- ชี่ --	-- ดี่ ท	-- ช พ	--- พ	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 24	- ช - ชี่	- พ - ฟี่	- ม - มี่	- ร - รี่	ด2
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีไนต์ พา เป็นไนต์จรรยาเพื่อให้เกิดสำเนียง				

วรรคที่ 25	-- รื ดั	--- ท	-- ดั ท	- ม - ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 26	-- ดั ท	-- ดั ท	----	- ด - ม	ม1
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 27	- ฟ - ซ	- ซ - ด	--- ท	- ดั - รื	ท3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 28	- ดั --	- ทิ - ท	- ฟ - ซ	- ม - มั	ม1
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 29	--- มั	- ดั - ท	- ซ - ดั	- ด - ท	ม5
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 30	--- ด	--- ท	-- ดั ดั	--- ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				

ค. กระสวนจังหวะของท่านเอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 17 รูปแบบ ดังนี้

X X X X	X X X X	- X - X	- X - X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในทำนอง สร้อย วรรคที่ 1 และเน้ อเพลงวรรคที่ 15
- X - X	- X --	- X - X	- X - X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในทำนอง สร้อยวรรคที่ 2
--- X	- X X X	--- X	- X X X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในทำนอง เน้ อเพลง วรรคที่ 1
--- X	- X - X	- X - X	- X - X	ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 3 ครั้ง อยู่ในทำนอง เน้ อเพลง วรรคที่ 3, 17, 29

---X	-XXX	---X	---X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในทำนอง
เน้ อเพลง วรรคที่ 2

--XX	--XX	----	-X-X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในทำนอง
เน้ อเพลง วรรคที่ 26

-XXX	XXXX	XXXX	XXXX
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในทำนอง
เน้ อเพลง วรรคที่ 12

---X	---X	-X-X	---X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในทำนอง
เน้ อเพลง วรรคที่ 4, 18

----	--XX	----	--XX
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เน้ อเพลง วรรคที่ 21

-X-X	-X-X	-X-X	-X-X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 7 ครั้ง อยู่ใน
เน้ อเพลง วรรคที่ 5-8, 10-11, 13, 24

-X-X	-X-X	-X-X	-X--
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เน้ อเพลง วรรคที่ 9

-XXX	-X-X	-X-X	-X-X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เน้ อเพลง วรรคที่ 16

---X	--XX	-X--	-XXX
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เนื้อเพลง วรรคที่ 19

--XX	-X--	--XX	--XX
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เนื้อเพลง วรรคที่ 22

-X--	--XX	--XX	---X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เนื้อเพลง วรรคที่ 23

--XX	---X	--XX	-X-X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เนื้อเพลง วรรคที่ 25

-X-X	-X-X	---X	-X-X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ใน
เนื้อเพลง วรรคที่ 27

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ พบทำนองซ้ำ ใดได้แก่

ม ท ด ร	ด ท ล ซ	- ฟ - ซ	- ซ - ซ
---------	---------	---------	---------

สร้อย วรรคที่ 1 ซ้ำ กับ เนื้อ เพลง วรรคที่ 15

--- ด	--- ท	- ด - ด	--- ท
-------	-------	---------	-------

เนื้อ เพลง วรรคที่ 4 ซ้ำ กับ เนื้อ เพลง วรรคที่ 8

2. จังหวะยก พบในวรรคที่ 13

-- ล ซ	- ซ - -	-- ด ท	-- ล ซ
--------	---------	--------	--------

5. งานสงกรานต์

5.1 เมื้อยนาดา

--- ร	--- ล	--- รี่	- ฟ - ฟี่	- ดี่ รี่ มี่	- รี่ - รี่	- ดี่ - ท	- ล - ล
- ด - ดี่	- รี่ - ล	- ดี่ - ล	- ซ - ฟ	- ฟ - ฟี่	- ซ - ซี่	- ล - ลี่	- ด - ดี่
- ด - ร	- มี่ - รี่	- ล - ลี่	- ร - รี่	- - มี่ ฟี่	- ด - ร	--- ท	- ล - ล
- ด - ดี่	- รี่ - ล	- ดี่ - ล	- ซ - ฟ	- ฟ - ฟี่	- ซ - ซี่	- ล - ลี่	- ด - ดี่
--- มี่	- รี่ - ดี่	- ล - ซ	- ฟ - ฟ	- - ซ ล	--- มี่	- - ซ ล	--- ดี่
--- ฟ	- ด - ร	- ล - ล	- ด - ร	- ฟ - ร	- ด - ร	- ด - ท	- ล - ล
- ด - ด	- ร - ล	- ด - ล	- ซ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ซ - ซี่	- ล - ลี่	- ด - ดี่
--- มี่	- ร - ด	- ล - ซ	- ฟ - ฟ	- ฟ ซ ล	- ม ม ม	- ซ - ดี่	--- ฟ

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ เทียบที่

2 จังหวะเร็วขึ้น

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 3 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด ,ฟา,ลา,อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 9 ครั้ง กลุ่มเสียงฟา ทั้งหมด 36 ครั้ง เสียงลา ทั้งหมด 6 ครั้ง เสียงโดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 1

--- ร	--- ล	--- รี่	- ฟ - ฟี่
-------	-------	---------	-----------

ฟ1

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรคที่ 2	- ดิ - รัม	- รัม - รัม	- ดิ - ท	- ล - ล	ด6
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจว เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 3	- ด - ดิ	- รัม - ล	- ดิ - ล	- ซ - ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 4	- ฟ - ฟิ	- ซ - ซิ	- ล - ลิ	- ด - ดิ	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 5	- ด - ร	- รัม - รัม	- ล - ลิ	- ร - รัม	ด2
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				
วรรคที่ 6	- - รัม - ฟิ	- ด - ร	- - - ท	- ล - ล	ฟ3
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 7	- ด - ดิ	- รัม - ล	- ดิ - ล	- ซ - ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีโน้ต มี เป็นโน้ตจว เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 8	- ฟ - ฟิ	- ซ - ซิ	- ล - ลิ	- ด - ดิ	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 9	- - - รัม	- รัม - ดิ	- ล - ซ	- ฟ - ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีโน้ต มี เป็นโน้ตจว เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 10	- - ซ ล	- - - รัม	- - ซ ล	- - - ดิ	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				
วรรคที่ 11	- - - ฟ	- ด - ร	- ล - ล	- ด - ร	ฟ6
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 12	- ฟ - ร	- ด - ร	- ด - ท	- ล - ล	ฟ6

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรณคดี 13

- ด - ด	- ร - ล	- ด - ล	- ช - ฟ
---------	---------	---------	---------

 ฟ1

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรณคดี 14

- ฟ - ฟ	- ช - ชั	- ล - ลั	- ด - ดั
---------	----------	----------	----------

 ฟ5

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา

วรรณคดี 15

- - - มั	- ร - ด	- ล - ช	- ฟ - ฟ
----------	---------	---------	---------

 ฟ1

อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีไนต์ มี เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรณคดี 16

- ฟ ช ล	- ม ม ม	- ช - ดั	- - - ฟ
---------	---------	----------	---------

 ล6

อยู่ในกลุ่มเสียงลา โดยมีไนต์ ซอล เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง

ค. ภาวสวณจ้งหะของทำนอง

รูปแบบภาวสวณจ้งหะที่ใช้มีทั้งหมด7 รูปแบบ ดังนี้

- - - X	- - - X	- - - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบภาวสวณจ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนองวรรณคดี 1

- X X X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบภาวสวณจ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนองวรรณคดี 2

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบภาวสวณจ้งหะนี้ 8 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนองวรรณคดี 3,4,5,7,8,12,13,14

- - X X	- X - X	- - - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบภาวสวณจ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
ทำนองวรรณคดี 6

---X	-X-X	-X-X	-X-X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 3 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
อยู่ในทำนองวรรคที่ 9,11,15

--XX	---X	--XX	---X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
อยู่ในทำนองวรรคที่ 10

-XXX	-XXX	-X-X	---X
------	------	------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
อยู่ในทำนองวรรคที่ 16

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบทำนองซ้ำ ๆ ได้แก่

-ฟ - ฟี้	-ซ - ซี้	-ล - ลี้	-ด - ดี้
----------	----------	----------	----------

วรรคที่ 4 ซ้ำ กับ เนื้อเพลงวรรคที่ 4

---ฟ	-ด - ร	-ล - ล	-ด - ร
------	--------	--------	--------

เนื้อเพลงวรรคที่ 11 ซ้ำ กับ วรรคที่ 12

2. จังหวะยก -

6. งานศพ

6.1 ลูก กว๋ย ทะ วา ซ่อง

---ล	-ซ - ล	-ด - ร	-ด - ร	-ม - ร	-ม - ด	-ร - ม	---ม
-ม - ซ	-ซ - ล	-ซ - -	-ท - ล	-ซ - มี่	-ท - รี่	-ดี่ - ซ	-ล - ซ
-ด - ดี่	-ท - ล	-ท - ล	-ด - ดี่	-ด - รี่	-ด - ล	-ดี่ - ล	-ซ - ฟ
-ด - ดี่	-ท - ล	-ท - ล	-ด - ดี่	-ดี่ - รี่	-ดี่ - ล	-ด - ดี่	-ล ซ ฟ
-ด ร รี่	-ด - ดี่	-ดี่ - ท	-ฟ - ซ	-ฟ - ซ	-ท - ท	---ล	-ซ - ฟ
-ซ - ฟ	-ม - ฟ	-ม - ร	-ท - ด	-ม - มี่	--ดี่ รี่	-ด - ดี่	-ท - ท

- ด - ดั	- ด - ท	- ฟ - ช	- ฟ - ช	- ท - ช	- - - หิ	- ช - หิ	- ช - ฟ
- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ม - ร	- ท - วิ	- ด - ดั	- ม - มั	- ฟ - ฟิ	- ช - ล
- ช - ล	- ท - ดั	- ท - ล	- ช - ฟ	- ช - ล	- ฟ - ช	- ท - ท	- ท - ท
- ท - หิ	- ร - ด	- ม - มั	- - - ฟ	- ช - ล	- ช - ช	- - - ม	- ร - วิ
- ม ช ล	- ดั - ล	- ช - ม	- ร - ด	- - - ล	- ช - ด	- ดั - วิ	- ดั - วิ
- มั - ดั	- วิ - มั	- ม - มั	- ช - ล	- ช - -	- ท - ล	- ช - ฟ	- - - ม
- ท - มั	- วิ - ดั	- ช - ล	- ช - ดั	- - - ท	- - - ท	- - - ดั	- - - มั
- ฟ - ช	- ฟ - ม	- - - ร	- ด - ท	- ร ด ท	- ดั - ช	- ท - ฟ	- ล - ฟ
- ม - ด	- ม - ท	- ท - ม	- ช - ฟ	- ม - ท	- ท - ดั	- วิ - ดั	- วิ - ดั
- ท - ล	- ช - ท	- ท - ท	- วิ - ดั	- ท - ม	- ฟ - ฟ	- ช - ฟ	- ม - ร
- ดั - ม	- มั - มั	- - - ดั	- ท - ท	- ท - ดั	- ท - ท	- - - ล	- ช - ฟ
- ช - ล	- ฟ - ช	- - ฟ ช	- ช - ด	- ด - ด	- ด - ช	- ช - ฟ	- ฟ - ม
- ร - ม	- ด - ร	- ท - ด	- ท - ท	- ท - ท	- ท - ท	- ร - ด	- ม - มั
- ฟ - ช	- - - ท	- - - ท	- - - ล	- - - ช	- - - ฟ	- - - ม	- - - ร

ก. รูปแบบเพลง

รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ ที่ยาวที่

2 จังหวะเร็วขึ้น

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 7 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด, เร, มี, ฟา, ซอล, ลา, ที อยู่ใน
กลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 17 ครั้ง กลุ่มเสียง เร ทั้งหมด 2 ครั้ง กลุ่มเสียง มี ทั้งหมด 11 ครั้ง กลุ่มเสียง ฟา
ทั้งหมด 17 ครั้ง เสียงซอล ทั้งหมด 18 ครั้ง เสียงลา ทั้งหมด 27 ครั้ง เสียงที 25 เสียงโดยรวมแล้ว อยู่ใน
กลุ่มเสียง ลา

วรรคที่ 1

- - - ล	- ช - ล	- ด - ร	- ด - ร
---------	---------	---------	---------

๑2

	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				
วรรคที่ 2	- ม - ร	- ม - ด	- ร - ม	- - - ม	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียงโต				
วรรคที่ 3	- ม - ซ	- ซ - ล	- ซ - -	- ท - ล	ซ6
	อยู่ในกลุ่มเสียงซอล				
วรรคที่ 4	- ซ - ม	- ท - ร	- ด - ซ	- ล - ซ	ซ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงซอล				
วรรคที่ 5	- ด - ด	- ท - ล	- ท - ล	- ด - ด	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา				
วรรคที่ 6	- ด - ร	- ด - ล	- ด - ล	- ซ - ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 7	- ด - ด	- ท - ล	- ท - ล	- ด - ด	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา				
วรรคที่ 8	- ด - ร	- ด - ล	- ด - ด	- ล ซ ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 9	- ด ร ร	- ด - ด	- ด - ท	- ฟ - ซ	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 10	- ฟ - ซ	- ท - ท	- - - ล	- ซ - ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 11	- ซ - ฟ	- ม - ฟ	- ม - ร	- ท - ด	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงที				
วรรคที่ 12	- ม - ม	- - ด ร	- ด - ด	- ท - ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียงที				
วรรคที่ 13	- ด - ด	- ด - ท	- ฟ - ซ	- ฟ - ซ	ท6
	อยู่ในกลุ่มเสียงที				
วรรคที่ 14	- ท - ซ	- - - ท	- ซ - ท	- ซ - ฟ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียงที				

วรรคที่ 15	- ม - พ	- ม - พ	- ม - ร	- ท - รั	ร1
	อยู่ในกลุ่มเสียง เร				
วรรคที่ 16	- ด - ดิ	- ม - มิ	- พ - พิ	- ช - ล	ล1
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา โดยมีไนต์ ซอล เป็นไนต์จระ เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 17	- ช - ล	- ท - ดิ	- ท - ล	- ช - พ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา โดยมีไนต์ ที เป็นไนต์จระ เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 18	- ช - ล	- พ - ช	- ท - ท	- ท - ท	ล2
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา โดยมีไนต์ ซอล เป็นไนต์จระ เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 19	- ท - ทิ	- ร - ด	- ม - มิ	- - - พ	ล6
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา โดยมีไนต์ เร เป็นไนต์จระ เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 20	- ช - ล	- ช - ช	- - - ม	- ร - รั	ช5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล				
วรรคที่ 21	- ม ช ล	- ดิ - ล	- ช - ม	- ร - ด	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 22	- - - ล	- ช - ด	- ดิ - รั	- ดิ - รั	ด2
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 23	- มิ - ดิ	- รั - มิ	- ม - มิ	- ช - ล	ด6
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 24	- ช - -	- ท - ล	- ช - พ	- - - ม	ช6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล				
วรรคที่ 25	- ท - มิ	- รั - ดิ	- ช - ล	- ช - ดิ	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียงที โดยมีไนต์ มี เป็นไนต์จระ เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 26	- - - ทุ	- - - ท	- - - ดิ	- - - มิ	ล5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ลา				
วรรคที่ 27	- พ - ช	- พ - ม	- - - ร	- ด - ท	ม5
	อยู่ในกลุ่มเสียงมี โดยมีไนต์ เร เป็นไนต์จระ เพื่อให้เกิดสำเนียง				

วรรคที่ 28	- ร ด ท	- ตั - ช	- ท - พ	- ล - พ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				
วรรคที่ 29	- ม - ด	- ม - ท	- ท - ม	- ช - พ	ล6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ลา				
วรรคที่ 30	- ม - ท	- ท - ตั	- รุ - ตั	- รุ - ตั	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ที่เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 31	- ท - ล	- ช - ท	- ท - ท	- รุ - ตั	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				
วรรคที่ 32	- ท - ม	- พ - พ	- ช - พ	- ม - ร	ท3
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่				
วรรคที่ 33	- ตั - ม	- มั - มั	- - - ตั	- ท - ท	ม5
	อยู่ในกลุ่มเสียงมี				
วรรคที่ 34	- ท - ตั	- ท - ท	- - - ล	- ช - พ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 35	- ช - ล	- พ - ช	- - พ ช	- ช - ด	ฟ5
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 36	- ด - ด	- ด - ช	- ช - พ	- พ - ม	ม1
	อยู่ในกลุ่มเสียงมี				
วรรคที่ 37	- ร - ม	- ด - ร	- ท - ด	- ท - ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่ โดยมีโน้ต มี เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 38	- ท - ท	- ท - ท	- ร - ด	- ม - มั	ร2
	อยู่ในกลุ่มเสียงเร โดยมีโน้ต โด เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 39	- พ - ช	- - - ท	- - - ท	- - - ล	ล1
	อยู่ในกลุ่มเสียงลา โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 40	- - - ช	- - - พ	- - - ม	- - - ร	ด2
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด โดยมีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				

ค. กระสวนจิ้งหะของทำนอง

รูปแบบกระสวนจิ้งหะที่ใช้มีทั้งหมด 13 รูปแบบ ดังนี้

- - - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 1, 22

- X - X	- X - X	- X - X	- - - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 2, 19

- X - X	- X - X	- X - -	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 3

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 19 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 4,5,6,7,11,13,15,16,17,18,23,25,29,30,
31,32,36,37,38

- X - X	- X - X	- X - X	- X X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 8

- X X X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 3 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 9, 21, 28

- X - X	- - X X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจิ้งหะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 12

- X - X	- - - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 14

- X - -	- X - X	- X - X	- - - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 24

- - - X	- - - X	- - - X	- - - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 26,40

- X - X	- X - X	- - X X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 35

- X - X	- - - X	- - - X	- - - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 39

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบทำนองซ้ำ ๆ ได้แก่

ม ท ด ริ	ด ท ล ช	- ฟ - ช	- ช - ช
----------	---------	---------	---------

สร้อย วรรคที่ 1 ซ้ำ กับ เน้ อเพลงวรรคที่ 5

- - - ดิ	- - - ท	- ด - ด	- - - ท
----------	---------	---------	---------

เน้ อเพลงวรรคที่ 4 ซ้ำ กับ เน้ อเพลงวรรคที่ 8

2. จังหวะยก พบใน วรรคที่ 13

- - ล ช	- ช - -	- - ด ท	- - ล ช
---------	---------	---------	---------

6.2 จอของ เหล็ก โม่ ง เหว

- ช - ล	- ด - ร	- มี่ - ด	- ด - มี่	- มี่ - ฟ	- มี่ - ชี่	- ช - ล	- ช - ฟ
- ฟ - ช	- ฟ - ม	- ม - ร	- ด - ฟ	- มี่ - ท	- รี่ - ด	- ช - ล	- ช - ด
- ด - ด	- ด - ท - ด	- ท - ท	- ท - ด	- ด - ช	- ท - ฟ	- ด - ม	- ท - ท
- ร - รี่	- ด - ด	- ท - ท	- ช - รี่	- รี่ - ด	- ม - มี่	- ช - ชี่	- ล - ล
- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ช - ล	- ด - ช	- ช - ล	- ฟ - ช	- - - - ด
- ช - ล	- ช - ล	- ท - ด	- ช - ล	- ฟ - ช	- ร - ฟ	- ร - ด	- ช - ล
- ม - ร	- ด - ฟ	- ม - ฟ	- ม - ฟ	- ม - ร	- ม - ท	- ช - ล	- ช - ด
- ด - ด - ด	- ด - ด	- ด - ด	- รี่ - มี่	- รี่ - ด	- ท - ล	- ช - ฟ	- - - - ม
- ช - ล	- ช - ล	- ท - ด	- ร - ด	- ท - ล	- ท - ล	- ช - ฟ	- ด - ด
- รี่ - ด	- ท - ล	- ช - ช	- ฟ - ม	- ฟ - ช	- ฟ - ช	- ท - ท	- ด - ด
- ม - ร	- ท - ล	- ฟ - ช	- ท - ด	- ฟ - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม - ม - ม
- ท - ด	- รี่ - ด	- ท - ล	- ฟ - ม	- ท - ท	- ด - ด	- ฟ - ช	- ม - ม
- ร - ด	- ท - ม	- ท - ด	- ท - ม	- - - - ด	- - - - ด	- - - - ด	- ด - ด
- ร - ม	- ร - ด	- ร - ด	- ช - ฟ	- - - - ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ท - ด
- ร - ด	- ท - ล	- ท - ล	- ช - ฟ	- ด - ด	- รี่ - ด	- ท - ล	- ช - ช
- ฟ - ม	- ฟ - ช	- ฟ - ช - ช	- ท - ท	- ด - ด	- ร - ด	- ฟ - ช	- ม - ม
- ร - ด	- ท - ม	- ท - ด	- ท - ม - ม	- ช - ฟ	- ท - ท	- ด - ด	- รี่ - ด
- รี่ - ด	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ด	- ร - ด	- ท - ม	- ฟ - ช	- ช - ฟ
- ม - ร	- ท - ม	- ม - ม	- ม - ม	- ช - ฟ	- ท - ท	- ด - ด	- รี่ - ด
- รี่ - ด	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ด	- ร - ด	- ท - ม	- ฟ - ช	- ช - ฟ
- ม - ร	- ท - ม	- ม - ม	- - - -	- ด - ด	- ร - ด	- ท - ล	- ช - ฟ
- ฟ - ฟ	- ฟ - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม - ม	- ท - รี่	- ด - ท	- ช - ฟ
- ท - ด	- ฟ - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม - ม	- ท - รี่	- ด - ท	- ช - ฟ
- ม - -	- ท - ท	- ด - ด	- ฟ - ฟ	- ม - ม	- ด - รี่ - ร	- ช - ฟ	- ด - รี่
- ด - ช	- ท - ด	- ท - ม	- ช - ฟ	- ท - ท	- รี่ - ด	- รี่ - ด	- รี่ - ด

- ท - ล	- ช - ท	- ท - ท	- ด - ร	- ร - ด	- ท - ม	- พ - ฟ	- ช - ฟ
- ช - พ	- ม - ร	- ด - ท	- ม - ฟ	- ช - ฟ	- ช - ฟ	- ม - ร	- ด - ท
- ม - ม	- ช - พ	- ท - ท	- ร - ด	- ร - ด	- ร - ด	- ท - ล	- ช - ท
- ท ด ล	- ด - ร	- ร - ด	- ด - ม	- ม - ฟ	- ช - ฟ	- ช - ฟ	- ม - ร
- ด - ท	- ม - ม	- ด - ด	- ร - ด	- ท - ล	- ช - พ	- พ - ฟ	- ช - พ
- ม - ร	- ด - ม	- ท - ร	- ด - ท	- ช - ล	- ท - ด	- ช - ล	- พ - ช
- พ - ม	- ท - ด	- ม - ท	- ร - ด	- ท - ช	- ท - ท	- ด - ด	- พ - ฟ
- - - ร	- ด - ช	ช - ฟ	- ม - ร	- ด - ล	- ด - ท	- ล - ท	- ม - ม

ก. รูปแบบเพลง

เป็นเพลงท่อนเดียว ซึ่งผู้บรรเลงต้องบรรเลงและทำเพลงทอดลงอย่างซ้ำๆ

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 7 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด, เร, มี, ฟา, ซอล, ลา, ที อยู่ใน
กลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 17 ครั้ง กลุ่มเสียง เร ทั้งหมด 2 ครั้ง กลุ่มเสียง มี ทั้งหมด 11 ครั้ง กลุ่มเสียงฟา
ทั้งหมด 17 ครั้ง เสียงซอล ทั้งหมด 18 ครั้ง เสียงลา ทั้งหมด 27 ครั้ง เสียงที 25 เสียงโดยรวมแล้ว อยู่ใน
กลุ่มเสียงลา

วรรคที่ 1

- ช - ล	- ด - ร	- ม - ด	- ด - ม
---------	---------	---------	---------

ด3

อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 2

- ม - ฟ	- ม - ช	- ช - ล	- ช - พ
---------	---------	---------	---------

ร3

อยู่ในกลุ่มเสียงเร มีโน้ต ซอล เป็นโน้ตจร

วรรคที่ 3

- พ - ช	- พ - ม	- ม - ร	- ด - พ
---------	---------	---------	---------

ท5

อยู่ในกลุ่มเสียง ที

วรรคที่ 4	- มั - ท	- รั - ด	- ช - ล	- ช - ดั	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 5	- ดั - ด	- ดั ท ดั	- ท - ทุ	- ท - ดั	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 6	- ด - ช	- ท - ฟ	- ดั - ม	- ท - ทุ	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 7	- ร - รั	- ด - ดั	- ทุ - ท	- ช - รั	ท3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 8	- รั - ด	- ม - มั	- ช - ฑั	- ล - ลั	ด6
	อยู่ในกลุ่มเสียง				
วรรคที่ 9	- ล - ลั	- ล - ลั	- ล - ลั	- ช - ล	พ3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 10	- ด - ช	- ช - ล	- ฟ - ช	- - - ดั	พ5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 11	- ช - ล	- ช - ล	- ท - ด	- ช - ล	พ3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 12	- ฟ - ช	- ร - ฟ	- ร - ด	- ช - ล	พ3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 13	- ม - ร	- ด - ฟ	- ม - ฟ	- ม - ฟ	ร3
	อยู่ในกลุ่มเสียง เเว				
วรรคที่ 14	- ม - ร	- ม - ทุ	- ช - ล	- ช - ดั	ด1

อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 15	- ดิ ดิ ดิ	- ด - ดิ	- ด - ดิ	- ริ - มิ	ด3
------------	------------	----------	----------	-----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 16	- ริ - ดิ	- ท - ล	- ช - ฟ	- - - ม	ด3
------------	-----------	---------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง โด

วรรคที่ 17	- ช - ล	- ช - ล	- ท - ดิ	- ร - ด	ม6
------------	---------	---------	----------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง มี

วรรคที่ 18	- ท - ล	- ท - ล	- ช - ฟ	- ด - ดิ	ท2
------------	---------	---------	---------	----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง ที

วรรคที่ 19	- ริ - ดิ	- ท - ล	- ช - ช	- ฟ - ม	ล5
------------	-----------	---------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง ลา ไน้ต ซอล เป็นไน้ตจระ

วรรคที่ 20	- ฟ - ช	- ฟ - ช	- ท - ท	- ด - ดิ	ม6
------------	---------	---------	---------	----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง มี

วรรคที่ 21	- ม - ร	- ท - ล	- ฟ - ช	- ท - ด	ม6
------------	---------	---------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง มี

วรรคที่ 22	- ฟ - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ม ม ม	ม1
------------	---------	---------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง มี

วรรคที่ 23	- ท - ดิ	- ริ - ดิ	- ท - ล	- ฟ - ม	ม1
------------	----------	-----------	---------	---------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง มี เสียง เร เป็นไน้ตจระ

วรรคที่ 24	- ท - ท	- ด - ด	- ฟ - ช	- ม - มิ	ม1
------------	---------	---------	---------	----------	----

อยู่ในกลุ่มเสียง มี

วรรคที่ 25	- ร - ด	- ท - ม	- ท - ด	- ท - ม	ม1
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี ไน้ต เร เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 26	--- ด	-- ด ด	-- ด ด	- ด - ด	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 27	- ร - ม	- ร - ด	- ร - ด	- ช - ฟ	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 28	--- ฟ	- ช - ล	- ช - ล	- ท - ด	ม6
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 29	- ร - ด	- ท - ล	- ท - ล	- ช - ฟ	ท6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 30	- ด - ดั	- รั - ดั	- ท - ล	- ช - ช	ด5
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 31	- ฟ - ม	- ฟ - ช	- ฟ ช ช	- ท - ท	ม5
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 32	- ด - ด	- ร - ด	- ฟ - ช	- ม - มั	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด ไน้ต ฟา เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 33	- ร - ด	- ท - ม	- ท - ด	- ท ม ม	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 34	- ช - ฟ	- ท - ท	- ด - ดั	- รั - ดั	ม6
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 35	- รั - ดั	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ด	ด1

อยู่ในกลุ่มเสียง โด เสียง ที่เป็นโน้ตจร

วรรคที่ 36	- ร - ด	- ท - มี่	- ฟ - ช	- ช - ฟ	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 37	- มี่ - รั	- ท - มี่	- ม - มี่	- มี่ - มี่	ม1
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 38	- ช - ฟ	- ท - ท	- ด - ดี่	- รั - ดี่	ม6
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 39	- รั - ดี่	- ท - ล	- ช - ล	- ท - ด	ด1
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด โน้ต ที่เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 40	- ร - ด	- ท - มี่	- ฟ - ช	- ช - ฟ	ท6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที่				
วรรคที่ 41	- ม - ร	- ท - ม	- ม - ม	- - - -	ม1
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 42	- ด - ดี่	- ร - ด	- ท - ล	- ช - ฟ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที่				
วรรคที่ 43	- ฟ - ฟ	- ฟ - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	ฟ1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา				
วรรคที่ 44	- ม - มี่	- ท - รั	- ด - ท	- ช - ฟ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่ โน้ต มี เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 45	- ท - ด	- ฟ - ช	- ฟ - ล	- ช - ฟ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่ โน้ต ลา เป็นโน้ตจร				

วรรคที่ 46	- ม - มี่	- ท - รั	- ด - ท	- ซ - ฟ	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี ไน้ต ซอล เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 47	- ม - -	- ท - ท	- ด - ดี่	- ฟ - ฟี่	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 48	- ม - มี่	- ด รั ร	- ซี่ - ฟี่	- ดี่ - รั	ด2
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด ไน้ต เร เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 49	- ด - ซ	- ท - ด	- ท - ม	- ซ - ฟ	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี				
วรรคที่ 50	- ท - ท	- รั - ดี่	- รั - ดี่	- รั - ดี่	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 51	- ท - ล	- ซ - ท	- ท - ท	- ดี่ - รั	ซ5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล ไน้ต โด เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 52	- รั - ดี่	- ท - ม	- ฟ - ฟี่	- ซี่ - ฟี่	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี ไน้ต เร เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 53	- ซ - ฟ	- มี่ - รั	- ดี่ - ท	- ม - ฟี่	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี ไน้ต เร เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 54	- ซ - ฟี่	- ซ - ฟี่	- มี่ - รั	- ดี่ - ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที ไน้ต มี เป็นไน้ตจว				
วรรคที่ 55	- รั - ดี่	- รั - ดี่	- ท - ล	- ซ - ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที ไน้ต ลา เป็นไน้ตจว				

วรรคที่ 56	- ท ด ล	- ด - ร	- ร - ด	- ด - ม	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด โดยที่มีโน้ต ที่ เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 57	- ม - ฟ	- ซ - ฟ	- ซ - ฟ	- ม - ร	ท3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที โดยที่มีโน้ต มี เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 58	- ด - ท	- ม - ม	- ด - ด	- ร - ด	ล3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ลา โดยที่มีโน้ต เร เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 59	- ท - ล	- ซ - ฟ	- ฟ - ฟ	- ซ - ฟ	ล6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ลา โดยที่มีโน้ต เร เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 60	- ม - ร	- ด - ม	- ท - ร	- ด - ท	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที โดยที่มีโน้ต มี เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 61	- ซ - ล	- ท - ด	- ซ - ล	- ฟ - ซ	ฟ2
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา โดยมีโน้ต ล เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 62	- ฟ - ม	- ท - ด	- ม - ท	- ร - ด	ม2
	อยู่ในกลุ่มเสียง มี โดยมีโน้ต เร เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 63	- ท - ซ	- ท - ท	- ด - ด	- ฟ - ฟ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 64	- - - ร	- ด - ซ	ซ - ฟ	- ม - ร	ท3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที โดยมีโน้ต มี เป็นโน้ตจร				
วรรคที่ 65	- ด - ล	- ด - ท	- ล - ท	- ม - ม	ล5
	อยู่ในกลุ่มเสียง ลา				

ค. กระสวนจังหวะของทำนอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 6 รูปแบบ

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 56 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่

- X X X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 15, 56

- - - X	- X - X	- X - X	- - - -
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 41

- X - -	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 41

- - - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 28, 64

- - - X	- - X X	- - X X	- - X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่ง
วรรคที่ 16

ง. กระสวนทำนอง

ทำนองซ้ ำ

1. พบการใช้ทำนองซ้ ำ ในวรรคที่ 44 และ 46

- ม - มี	- ท - รั	- ด - ท	- ซ - ฟ
----------	----------	---------	---------

2. จังหวะยก พบในวรรคที่ 47

วรรคที่ 47

- ม - -	- ทุ - ท	- ด - ดั	- พ - ฬ
---------	----------	----------	---------

6.3 ช่ง โด เหมือน

- ล ช พ	- ช - ล	- ม - ร	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - พ
- - - ด	ร ม พ ช	- - - ช	- - - ล	- พ - ม	- ร - ด	- ร - ด	- ร - พ
- ด - ร	- พ ช ช	- - - ช	- ช ช ช	- ช - ดั	- ช - พ	- พ - ช	- ม - ร
- ด - มั	- รั - ล	- ดั - ล	- ดั รั มั	- รั - ล	- ดั - ช	- รั - ฬ	- ฬ - ฬ
- ฑั - ช	- ลั - ล	- ฑั - ช	- ฬ - ฬ	- ฑั - ช	- ลั - ล	- - - รั	- - - -
- - - ล	- ลั - ลั	- ช - -	- ช ฑั ฑั	- ช - ล	- ฬ - ฑั	- มั - ร	- รั - ช
- ช - ช	- ช - -	- ล - ท	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ด	- ด - ดั	- ร - มั
- ร - ม	- พ - ช	- ม - ร	- ด - ล	- ดั - ช	- ฑั - ช	- พ - ฬ	- ช - ล
- ร - ร	- ล - ช	- พ ม ร	- รั - ช	- ด - ดั	- ด - รั	- ด - พ	- พ - -
- ล - ลั	- ช - ฑั	- พ - ฬ	- ช - ล	- พ - ม	- ร - ด	- ร - ม	- ร - รั
- ช - ช	- พ - ฬ	- ม - มั	- ช - ล	- ฬ - รั	- รั - ดั	- ร - มั	- ร - รั
- ล - ลั	- ช - ฑั	- พ - ฬ	- ฬ - ลั	- พ รั มั	- รั - ดั	- ร - ม	- ร - รั
- ล - ท	- ช - ล	- พ - ช	- พ - ล	- พ - ม	- ม - ร	- ดั - มั	- ร - รั
- ม - ร	- ด - ล	- ดั - ด	- ดั - -	- ด - ดั	- รั - มั	- ม - พ	- ร - รั
- ช - ฑั	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ช	- - - ด	- ร - ม	- พ - ช	- ล - ช
- - - พ	- ฬ - ช	- ช - ล	- ล - ล	- - - ล	- พ - ช	- ล - ม	- ร - -
- ด - ดั	- รั - มั	- ฑั - มั	- รั - ดั	- ด - ดั	- ร - รั	- ล - ลั	- ด - ดั
- ร - รั	- พ - ฬ	- ช - ฑั	- ล - ลั	- ร - ม	- รั - ล	- ลั - ร	- รั - ร
- ร - ท	- ท - รั	- ด - ท	- ช - ฑั	- พ - ฬ	- ช - ล	- ม - ร	- ล - ช
- พ - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - พ	- ล ช พ	- มั - รั	- ล - ช	- ด - ม
- รั ดั ล	- ล ดั รั	- - - ดั	- - - ฬ				

ก. รูปแบบเพลง

เป็นเพลงท่อนเดียว ซึ่งผู้บรรเลงต้องบรรเลงและทำเพลงทอดลงอย่างซ้ำๆ

ข. วรรคเพลงและลูกตก

เพลงนี้ มีกลุ่มเสียงทั้งหมด 4 กลุ่มเสียง ได้แก่ โด, ฟา, ซอล, ที อยู่ในกลุ่มเสียงโด ทั้งหมด 39 ครั้ง กลุ่มเสียงฟา ทั้งหมด 48 ครั้ง เสียงซอล ทั้งหมด 12 ครั้ง เสียงที 14 เสียงโดยรวมแล้ว อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา

วรรคที่ 1	- ล ซ ฟ	- ซ - ล	- ม - ร	- ล - ซ	ท2
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มี โน้ต มี เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 2	- ฟ - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ฟ	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มี โน้ต มี เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 3	- - - ด	ร ม ฟ ซ	- - - ซ	- - - ล	ด6
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				
วรรคที่ 4	- ฟ - ม	- ร - ด	- ร - ด	- ร - ฟ	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มี โน้ต มี เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 5	- ด - ร	- ฟ ซ ซ	- - - ซ	- ซ ซ ซ	ท6
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 6	- ซ - ด	- ซ - ฟ	- ฟ - ซ	- ม - ร	ท3
	อยู่ในกลุ่มเสียง ที				
วรรคที่ 7	- ด - ม	- ร - ล	- ด - ล	- ด ร ม	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียง โด				

วรรคที่ 8	- ร - ล	- ด - ช	- ร - ฟ	- ฟ - ฟ	ท5
	อยู่ในกลุ่มเสียงที่มี ไม้ ๓ เป็นไม้จรว เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 9	- ช - ช	- ล - ล	- ช - ช	- ฟ - ฟ	พ1
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 10	- ช - ช	- ล - ล	- - - ร	- - - -	พ6
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 11	- - - ล	- ล - ล	- ช - -	- ช ช ช	พ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 12	- ช - ล	- ฟ - ช	- ม - ร	- ร - ช	ด5
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด มีไม้ ๓ ฟา เป็นไม้จรว เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 13	- ช - ช	- ช - -	- ล - ท	- ล - ช	ท1
	อยู่ในกลุ่มเสียงซอล				
วรรคที่ 14	- ฟ - ม	- ร - ด	- ด - ด	- ร - ม	ด3
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด มีไม้ ๓ ฟา เป็นไม้จรว เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 15	- ร - ม	- ฟ - ช	- ม - ร	- ด - ล	ด6
	อยู่ในกลุ่มเสียงโด มีไม้ ๓ ฟา เป็นไม้จรว เพื่อให้เกิดสำเนียง				
วรรคที่ 16	- ด - ช	- ช - ช	- ฟ - ฟ	- ช - ล	พ3
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา				
วรรคที่ 17	- ร - ร	- ล - ช	- ฟ ม ร	- ร - ช	พ2
	อยู่ในกลุ่มเสียงฟา และมีไม้ ๓ เป็นไม้จรว เพื่อให้เกิดสำเนียง				

วรรคที่ 18	<table border="1"> <tr> <td>- ด - ตั</td> <td>- ด - รั</td> <td>- ด - พ</td> <td>- พ - -</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา</p>	- ด - ตั	- ด - รั	- ด - พ	- พ - -	ฟ1
- ด - ตั	- ด - รั	- ด - พ	- พ - -			
วรรคที่ 19	<table border="1"> <tr> <td>- ล - ลั</td> <td>- ซ - ซั</td> <td>- พ - ฬ</td> <td>- ซ - ล</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา</p>	- ล - ลั	- ซ - ซั	- พ - ฬ	- ซ - ล	ฟ3
- ล - ลั	- ซ - ซั	- พ - ฬ	- ซ - ล			
วรรคที่ 20	<table border="1"> <tr> <td>- พ - ม</td> <td>- ร - ด</td> <td>- ร - ม</td> <td>- ร - รั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มีไนต์ มี เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- พ - ม	- ร - ด	- ร - ม	- ร - รั	ฟ6
- พ - ม	- ร - ด	- ร - ม	- ร - รั			
วรรคที่ 21	<table border="1"> <tr> <td>- ซ - ซ</td> <td>- พ - ฬ</td> <td>- ม - มั</td> <td>- ซ - ล</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มีไนต์ มี เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ซ - ซ	- พ - ฬ	- ม - มั	- ซ - ล	ฟ 3
- ซ - ซ	- พ - ฬ	- ม - มั	- ซ - ล			
วรรคที่ 22	<table border="1"> <tr> <td>- ฬ - รั</td> <td>- รั - ตั</td> <td>- ร - มั</td> <td>- ร - รั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีไนต์ ฟา เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ฬ - รั	- รั - ตั	- ร - มั	- ร - รั	ด2
- ฬ - รั	- รั - ตั	- ร - มั	- ร - รั			
วรรคที่ 23	<table border="1"> <tr> <td>- ล - ลั</td> <td>- ซ - ซั</td> <td>- พ - ฬ</td> <td>- ฬ - ลั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา</p>	- ล - ลั	- ซ - ซั	- พ - ฬ	- ฬ - ลั	ฟ 3
- ล - ลั	- ซ - ซั	- พ - ฬ	- ฬ - ลั			
วรรคที่ 24	<table border="1"> <tr> <td>- ฬ รั มั</td> <td>- รั - ตั</td> <td>- ร - ม</td> <td>- ร - รั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีไนต์ ฟา เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ฬ รั มั	- รั - ตั	- ร - ม	- ร - รั	ด2
- ฬ รั มั	- รั - ตั	- ร - ม	- ร - รั			
วรรคที่ 25	<table border="1"> <tr> <td>- ล - ท</td> <td>- ซ - ล</td> <td>- พ - ซ</td> <td>- พ - ล</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล มีไนต์ ฟา เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- ล - ท	- ซ - ล	- พ - ซ	- พ - ล	ซ2
- ล - ท	- ซ - ล	- พ - ซ	- พ - ล			
วรรคที่ 26	<table border="1"> <tr> <td>- พ - ม</td> <td>- ม - ร</td> <td>- ตั - มั</td> <td>- ร - รั</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีไนต์ ฟา เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง</p>	- พ - ม	- ม - ร	- ตั - มั	- ร - รั	ด2
- พ - ม	- ม - ร	- ตั - มั	- ร - รั			
วรรคที่ 27	<table border="1"> <tr> <td>- ม - ร</td> <td>- ด - ล</td> <td>- ตั - ด</td> <td>- ตั - -</td> </tr> </table> <p>อยู่ในกลุ่มเสียง โด</p>	- ม - ร	- ด - ล	- ตั - ด	- ตั - -	ด1
- ม - ร	- ด - ล	- ตั - ด	- ตั - -			

- วรรคที่ 28

- ด - ดั	- ร - รั	- ม - พ	- ร - รั
----------	----------	---------	----------

 ด2
อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 29

- ช - ชั	- ล - ช	- พ - ม	- ร - ช
----------	---------	---------	---------

 ซ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล มีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 30

--- ด	- ร - ม	- พ - ช	- ล - ช
-------	---------	---------	---------

 ด5
อยู่ในกลุ่มเสียง โด มีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 31

--- พ	- ฬ - ช	- ช - ล	- ล - ล
-------	---------	---------	---------

 พ3
อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา
- วรรคที่ 32

--- ล	- พ - ช	- ล - ม	- ร - -
-------	---------	---------	---------

 ซ5
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล มีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 33

- ด - ดั	- ร - รั	- ชั - มั	- รั - ดั
----------	----------	-----------	-----------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด
- วรรคที่ 34

- ด - ดั	- ร - รั	- ล - ลั	- ด - ดั
----------	----------	----------	----------

 ด1
อยู่ในกลุ่มเสียง โด
- วรรคที่ 35

- ร - รั	- พ - ฬ	- ช - ชั	- ล - ลั
----------	---------	----------	----------

 ซ2
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล มีโน้ต ฟา เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง
- วรรคที่ 36

- ร - ม	- รั - ล	- ลั - ร	- รั - ร
---------	----------	----------	----------

 ซ5
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล
- วรรคที่ 37

- ร - ท	- ท - รั	- ด - ท	- ช - ชั
---------	----------	---------	----------

 ซ1
อยู่ในกลุ่มเสียง ซอล มีโน้ต โด เป็นโน้ตจร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 38

- ฟ- ฟ	- ช- ล	- ม- ร	- ล- ช
--------	--------	--------	--------

 พ2

อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มีไนต์ มี เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 39

- ฟ- ม	- ร- ล	- ด- ร	- ด- ฟ
--------	--------	--------	--------

 พ1

อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา

วรรคที่ 40

- ลช ฟ	- ม- ร	- ล- ช	- ด- ม
--------	--------	--------	--------

 พ2

อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา มีไนต์ โด เป็นไนต์จร เพื่อให้เกิดสำเนียง

วรรคที่ 41

- ร ด ล	- ล ด ร	- - - ด	- - - ฟ
---------	---------	---------	---------

อยู่ในกลุ่มเสียง ฟา

ค. กระสวนจังหวะของท่านอง

รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 13 รูปแบบ

- X X X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 3 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 1, 24, 40

- X - X	- X - X	- X - X	- X - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 25 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 2, 4, 6, 8, 9, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 28, 29, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39

- - - X	X X X X	- - - X	- - - X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 3

- X - X	- X X X	- - - X	- X X X
---------	---------	---------	---------

 ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 5

- X - X	- X - X	- X - X	- X X X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 7

- X - X	- X - X	--- X	----
---------	---------	-------	------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 10

-- X-	- X - X	- X --	- X X X
-------	---------	--------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 11

- X - X	- X --	- X - X	- X - X
---------	--------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 13

- X - X	- X - X	- X X X	- X - X
---------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 17

- X - X	- X - X	- X - X	- X --
---------	---------	---------	--------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 18, 27

--- X	- X - X	- X - X	- X - X
-------	---------	---------	---------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 2 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 30, 31

--- X	- X - X	- X - X	- X --
-------	---------	---------	--------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 32

- X X X	- X X X	--- X	--- X
---------	---------	-------	-------

ใช้รูปแบบกระสวนจังหวะนี้ 1 ครั้ง อยู่ในตำแหน่งวรรคที่ 41

ง. กระสวนทำนอง

1. การใช้ทำนองซ้ำ ๆ พบทำนองซ้ำ ๆ ได้แก่

- ฟ - ม	- ร - ล	- ด - ร	- ด - ฟ
---------	---------	---------	---------

วรรคที่ 2 และ วรรคที่ 39

2. จังหวะยก พบใน วรรคที่ 13,18,27,32

วรรคที่ 13	- ซ - ซ	- ซ - -	- ล - ท	- ล - ซ
วรรคที่ 18	- ด - ดั	- ด - รุ	- ด - ฟ	- ฟ - -
วรรคที่ 27	- ม - ร	- ด - ล	- ดั - ด	- ดั - -
วรรคที่ 32	- - - ล	- ฟ - ซ	- ล - ม	- ร - -

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษามองวาย เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาจากข้อมูลต่างๆ ทั้งด้านตำราและข้อมูลจากการลงพื้นที่ ในอำเภอสังขละบุรี นำข้อมูลมาเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ตามกระบวนการวิจัยในรูปแบบมานุษยวิทยาเชิงคุณภาพซึ่งรายละเอียดสามารถสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาบทบาทหน้าที่ และองค์ประกอบของมองวาย
2. เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดยมองวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง

ความสำคัญของการวิจัย

ด้วยสภาพสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมทำให้ส่งผลกระทบต่อดนตรีชาวกะเหรี่ยงและอาจทำให้ดนตรีกะเหรี่ยงเปลี่ยนแปลงและสูญหายไป

งานวิจัยนี้ เป็นการอนุรักษ์บทเพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับสังคมชนเผ่ากะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยศึกษาเครื่องดนตรีที่ชื่อว่า มองวาย โดยการศึกษา วิธีการบรรเลงต่างซึ่งปัจจุบันกำลังสูญหายไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษามองวาย เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาจากข้อมูลต่างๆ ทั้งด้านตำราและข้อมูลจากการลงพื้นที่ ในอำเภอสังขละบุรี และนำข้อมูลมาเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ตามกระบวนการวิจัยในรูปแบบมานุษยวิทยาเชิงคุณภาพโดยการศึกษา ได้มีการวางแผนและมีการกำหนดหัวข้อที่ต้องศึกษาเพื่อทำการวิจัย และดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่างๆ และสรุปผลการดำเนินการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษามองวาย ดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาประวัติความเป็นมาและองค์ประกอบของมองวาย

1.1 ประวัติความเป็นมาของเครื่องดนตรี

เครื่องดนตรีกะเหรี่ยงในปัจจุบันชาวกะเหรี่ยงในประเทศพม่าเป็นผู้คิดค้นและใช้วัสดุท้องถิ่นประดิษฐ์ขึ้นโดยใช้ระดับเสียงตามโน้ตดนตรีสากล จากหลักฐานที่พบทราบว่า มีการประดิษฐ์ระนาดไม้ขึ้นในสมัยพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ แห่งองวาย ในสมัยพระเจ้าประดุง

ปัจจุบันพบว่าชาวกะเหรี่ยงในประเทศพม่าที่อพยพเข้ามาในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ได้ทำเครื่องดนตรีหลายชนิดเข้ามาเผยแพร่และสอนเยาวชนเพื่อรักษาวัฒนธรรมนี้ไม่ให้สูญไป

1.2 เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของมองวาย

1.2.1 ลักษณะทางกายภาพ

รูปโหม่งมีจำนวน 18 ลูก ทำมาจากโลหะผสม หล่อลักษณะคล้ายโหม่งของไทย คือมีปุ่มตรงกลาง ระดับเสียงแตกต่างกัน ตามขนาด ของลูกโหม่งแต่ละลูกผูกติดกับกรอบไม้ทั้ง 3 ส่วนแล้วประกอบกันเป็นแผง ส่วนประกอบของมองวายประกอบด้วย

1.2.1.1 ลูกมองวาย ทำจากแผ่นโลหะผสม หนาประมาณ 0.5

เซนติเมตร ลักษณะเหมือนโหม่งของไทยมีปุ่มตรงกลาง

1.2.1.2 กรอบไม้ ประกอบกันเป็นกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า 3 ชั้น สำหรับผูก

ยึดติดกับลูกโหม่ง

1.2.1.3 ไม้ตี ทำจากไม้ ความยาวประมาณ 20 เซนติเมตร เหลาให้มี

หัวไม้ บางครั้งใช้ผ้าพันหัวไม้เพื่อให้เสียงมีความนุ่มนวลขึ้น

1.2.2 ระบบเสียงของมองวาย

ระบบเสียงของมองวายเรียงลำดับตามขนาดของลูกโหม่งและระดับเสียงของโหม่งใช้ระดับเสียงระดับเสียงแตกต่างกันตามขนาดของลูกโหม่ง ซึ่งมองวายแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ขนาดใหญ่ มีลูกโหม่งจำนวน 3 ใบ มี 3 เสียง ได้แก่ ฟา , ซอล , ลา

ส่วนที่ 2 ขนาดกลาง มีลูกโหม่งจำนวน 7 ใบ มี 7 เสียง ได้แก่ ที,โด,เร,มี, ฟา,ซอล, ลา

ส่วนที่ 3 ขนาดใหญ่ มีลูกโหม่งจำนวน 8 ใบ มี 8 เสียง ได้แก่ ที, โด, เร, มี, ฟา, ซอล, ลา, ที

1.2.3. วิธีการบรรเลงมอญวาย

ทำนอง นั่งขัดสมาธิหรือนั่งชันเข่า ตรงบริเวณกลางของมอญวาย

การจับไม้ตี ให้จับด้วยวิธีคว่ำมือ กำไม้อยู่ในอุ้งมือโดยรอบ ไม่แน่นจนเกินไป นิ้วหัวแม่มืออยู่บริเวณด้านข้างของไม้ตี ปลายนิ้วชี้ อยู่บริเวณด้านข้างหรือด้านบนของไม้ตี แล้วคว่ำมือลง ให้แขนทั้งสองอยู่ข้างลำตัวไม่ชิดจนเกินไป และไม่เกร็ง

การบรรเลงมอญวายในวงชะพูชะอุ่นั้น ผู้บรรเลงต้องมีความแม่นยำในบทเพลง สามารถบรรเลงนำพาทำนองบรรเลงนำจนจบเพลงให้ไปได้ด้วยดี ซึ่งหน้าที่ของมอญวาย จะบรรเลงคู่กับจ๊ววซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นทำนองหลักของวงชะพูชะอุ

1.2.4 องค์ประกอบด้านเพลงที่บรรเลง

รวบรวมเพลงที่ใช้ในการบรรเลงมอญวาย จากการรวบรวมเพลงที่ใช้ในการบรรเลงโดยมอญวาย จากการสัมภาษณ์ เซอร์ลำเปี้ยว สามารถแบ่งประเภทของเพลงที่บรรเลงโดยมอญวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงได้ดังนี้

1.2.4.1 เพลงไหว้ครู

- บะปวย

1.2.4.2 งานวันออกพรรษา

- เหม่ย ลากล่า

- ผู้จ้อย ตาม้าย

- โฟ สะว่า

- ซี ตะ เมี้ยะ เมี้ยะ

1.2.4.3 งานวัดประจำปี

- ปะ โด หย่อง

- เส่ง เจียว เย

1.2.4.4 งานแก้บน

- ซี ต่อง เปี้ยว

1.2.4.5 สงกรานต์

- เมียะ นา ดา

1.2.4.6 งานศพ

- ลูก ก่วย ทะ วา ซ่อง
- จอง เหล่ โป่ง เหว่
- ซ่ง ได้ เหมีย

1.3 ศึกษาบทบาทหน้าที่ของมอญวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง

1.3.1 บทบาทต่อสังคมในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง

ในรอบหนึ่งปี ชาวกะเหรี่ยงมีเทศกาลเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งพิธีกรรมเหล่านี้ ล้วนเกี่ยวกับการทำมาหากินกันทั้งนั้น ในการจัดพิธีกรรมแต่ละครั้ง ชาวกะเหรี่ยงจะส่งข่าวไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดงานซึ่งเป็นพื้นที่การแสดงแต่ละหมู่บ้านจะผลัดเปลี่ยนการแสดงแต่ละหมู่บ้านมาแสดงตลอด

เครื่องดนตรีชาวกะเหรี่ยงที่มีบทบาทสำคัญในการบรรเลงในวงชะพูชะอุที่บรรเลงประกอบพิธีกรรมและการแสดงของชาวกะเหรี่ยงคือ มอญวายและจิวาย ซึ่งมอญวายนับว่ามีบทบาทต่อสังคมในวัฒนธรรมกะเหรี่ยงซึ่งเป็นสื่อกลาง และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้ชาวกะเหรี่ยงยังคงรักษาวัฒนธรรมของตนเองไว้ได้อย่างยั่งยืนสืบไป

1.3.2 หน้าที่ต่อสังคมของมอญวายในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง

ชาวกะเหรี่ยง นับว่าเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีเอกลักษณ์ของตนเองด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยง เป็นวัฒนธรรมที่ผูกพันกับธรรมชาติอย่างกลมกลืน โดยเฉพาะชาวกะเหรี่ยงโปว์ ในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ที่เชื่อถือหลักการทำสมาธิจิตแบบของฤๅษี และหลักธรรมของพระพุทธศาสนาเข้าด้วยกัน ชาวกะเหรี่ยงจึงไหว้พระเพื่อชีวิตในชาติหน้า

ในเทศกาลงานบุญและงานรื่นเริงในแต่ละปี ชาวกะเหรี่ยงจะจัดให้แต่ละหมู่บ้านมาผลัดเปลี่ยนกันการแสดง ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้วงดนตรีเป็นสื่อกลางในการดึงดูดให้ผู้ คนเข้ามาร่วมงานกิจกรรม ร้องรำทำเพลงและร่วมงานบุญ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงรำตง การแสดงงานทอดกฐิน งานแสดงทำบุญข้าวใหม่ งานสงกรานต์ จำเป็นต้องใช้วงชะพูชะอุ มาแสดงในงานดังกล่าวเป็นประจำ เครื่องดนตรีที่มีหน้าที่สำคัญของวงก็คือ มอญวายและจิวาย ซึ่งมีหน้าที่บรรเลงเป็นหลักของวงชะพูชะอุ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดย มอญวาย ในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

จากการลงพื้นที่ที่สำรวจบทเพลงที่บรรเลงวัฒนธรรมกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และนำมาวิเคราะห์ที่มีทั้งหมด 12 เพลง ดังนี้

1. เพลง ใหัวครู

1.1 บะปวย

เป็นเพลงที่ใช้ในการใหัวครู ก่อนที่จะบรรเลงใดๆ ควรที่จะบรรเลงเพลงใหัวครูเป็นเพลงแรก เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่เจ้าของงาน และผู้บรรเลง

การวิเคราะห์เพลงบะปวย ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลง มีท่อนเดียว บรรเลงกลับต้น 3 รอบ โดยรอบที่ 3 บรรเลงทอดลงอย่างช้า ๆ
2. ในบทเพลงนี้ มี 2 บ้านไต่เสียง คือบ้านไต่เสียง ที และ เสียงฟา อยู่ในบ้านไต่เสียงฟา ทั้งหมด 6 ครั้ง และอยู่ในบ้านไต่เสียงที ทั้งหมด 2 ครั้ง โดยรวมอยู่ในบ้านไต่เสียงฟา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 6 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 1 ครั้ง

2. งานวันออกพรรษา

2.1 เหม่ย ลา กล่า

เป็นเพลงที่ใช้ในงานตักบาตรเทโวซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับสาวชาวป่าเป็นคนที่โกหกไม่เป็น อยู่กับธรรมชาติ ไม่รู้จักการแต่งตัว เป็นคนซื่อ และอยู่ในดงในป่าเป็นเวลานาน จึงทำให้คนไม่รู้จักเขจนกระทั่งถึงวันตาย

การวิเคราะห์เพลงเหม่ย ลา กล่า ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 3 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะช้า เทียบที่ 2 จังหวะเร็วขึ้น และบรรเลงท่อน 2 เทียบแรกด้วยจังหวะช้าและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น จากนั้น บรรเลงท่อน 3 เทียบแรกด้วยจังหวะช้าและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น
2. เพลงนี้ มีบ้านไต่เสียงทั้งหมด 5 บ้านไต่เสียง ได้แก่ โด ,มี,ฟา,ซอล,ที โดยรวมอยู่ในบ้านไต่เสียง โด
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 14 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 2 ครั้ง

5. ทำนองที่มีความโดดเด่นคือ 2 บรรทัดแรกของท่อนที่ 1 พบการใช้ทำนองซ้ำ ๆ
บรรทัดที่ 2 เทียบ

2.2 ผู้จ้อย ตา ม้าย

เป็นเพลงที่ใช้ในงานตักบาตรเทโวซึ่งความหมายเกี่ยวกับคนชราคนหนึ่ง
คอยดูแลพระพุทธศาสนาวันนั้น หนึ่งเขาได้นำลูกมะขามป้อม ซึ่งเป็นยาสมุนไพรชนิดหนึ่งมา
ถวายพระพุทธรูป มาอธิษฐานว่า ขอให้เขาจงมีความสุข ถึงแม้ฐานะยากจน จะไม่มีอะไรถวาย จึง
นำมะขามป้อมมาถวาย เกิดภพหน้าขอให้เกิดบนสวรรค์

การวิเคราะห์เพลงผู้จ้อย ตา ม้าย ๕ วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ เทียบที่ 2
จังหวะเร็วขึ้น
2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงทั้งหมด ๖ บันไดเสียง ได้แก่ โด, เร, ฟา, โดยรวมแล้ว อยู่ใน
บันไดเสียงฟา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 3 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 2 ครั้ง

2.3 โฟ สะ ว่า

ซึ่งความหมายเกี่ยวกับชาวบ้านกะเหรี่ยง ยังไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ต้อง
อาศัยผืนแผ่นดินของคนอื่น ดังนั้นบรรพบุรุษจึงได้สั่งสอนให้ชนรุ่นหลัง อย่าลืมนบุญคุณของแผ่นดินที่
ตนอาศัยโดยเฉพาะหนุ่มสาว ขอให้รวมพลังความสามัคคี ไม่ประพฤติชั่ว ยึดหลักธรรมะ เป็นที่ตั้งจะ
ทำให้ใจเป็นสุข

การวิเคราะห์เพลงโฟ สะ ว่า ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 2 ท่อน โดยเริ่มบรรเลง สร้อย จากนั้น บรรเลงท่อนแรก ด้วย
จังหวะซ้ำ เทียบที่ 2 จังหวะเร็วขึ้น และบรรเลงท่อน 2 เทียบแรกด้วยจังหวะซ้ำและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะ
ที่เร็ว
2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงทั้งหมด ๖ บันไดเสียง ได้แก่ โด, ฟา, ซอล, โดยรวมแล้ว อยู่ใน
บันไดเสียงโด

3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 12 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 1 ครั้ง

2.4 ซี ตะ เมี้ยะ เมี้ยะ

เป็นเพลงเล่าเรื่องชายวิเศษมือกนิหาร เครื่องแต่งกายชุดแดงทั้งหมด สามารถกระโดดข้ามเขาทั้งลูกได้ ภายในพริบตาเดียว เขามีความเชื่อว่า บารมีของพระพุทธเจ้าทำให้ เขามือกนิหาร วันหนึ่งเขาได้สร้างผ้าป่า เพื่อนำถวายแก่พระภิกษุสงฆ์ โดยการกระโดดรอบวัด 3 รอบ เป็นที่มาที่ไปของการแห่กระต๋อมปวย โดยมีมิหรืประกอบให้ครึกครื้น

การวิเคราะห์เพลงซี ตะ เมี้ยะ เมี้ยะ ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

เร็วขึ้น

1. รูปแบบเพลงท่อนเดียว โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะช้า เทียบที่ 2 จังหวะ
2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงทั้งหมด 6 บันไดเสียง โดยรวมแล้ว อยู่ในบันไดเสียง ฟา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 10 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 8 ครั้ง

3. งานวัดประจำปี

3.1 ปะ โด หย่อง

เป็นเพลงเกี่ยวกับเด็กสาวที่มีความเฉลียวฉลาด อาศัยอยู่ในป่า ไม่เคยเข้าไปในที่เจริญ แต่มีอุปนิสัยเรียบร้อยเป็นที่รักใคร่ของชาวบ้าน เขาอยู่กลมกลืนกับธรรมชาติ ดำเนินชีวิตในป่าจนกระทั่งตาย

การวิเคราะห์เพลงปะ โด หย่อง ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 3 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะช้า เทียบที่ 2 จังหวะเร็วขึ้น และบรรเลงท่อน 2 เทียบแรกด้วยจังหวะช้าและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น จากนั้น บรรเลงท่อน 3 เทียบแรกด้วยจังหวะช้าและเทียบที่ 2 ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น
2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงทั้งหมด 7 บันไดเสียง ได้แก่ โด ,มี,ฟา,ซอล,ลา,ที โดยรวมแล้ว อยู่ในบันไดเสียงฟา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 10 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 8 ครั้ง

3.2 เสง เจียว เย

ความหมายเป็นการพลัดพรากระหว่างหนุ่มสาวคู่หนึ่ง ฝ่ายชายถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารเป็นเวลาหลายปี ในสมัยนั้นการเดินทางลำบากมาก การไปมาหาสู่ต้องข้ามเขาข้ามแม่น้ำ บางครั้งมีอุปสรรคนานา หนุ่มสาวคู่นี้ ได้สัญญากันว่า ในคืนเดือนหงายครั้งใดให้ส่งใจคิดถึงซึ่งกันและกัน แม้จะอยู่ห่างไกลขอให้ร้องเพลงลอยตามสายลมฝากไปยังคู่รักทุกเมื่อราตรีในคืนเดือนหงาย

การวิเคราะห์เพลงเสง เจียว เย ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงมีทั้งหมด**3** ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ เทียบที่**2** จังหวะเร็วขึ้น และบรรเลงท่อน**2** เทียบแรกด้วยจังหวะซ้ำและเทียบที่**2** ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น จากนั้น บรรเลงท่อน**3** เทียบแรกด้วยจังหวะซ้ำและเทียบที่ **2** ด้วยจังหวะที่เร็วขึ้น

2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงทั้งหมด**5** บันไดเสียง ได้แก่ โด ,เร,มี,ฟา,ซอล โดยรวมแล้ว อยู่ในบันไดเสียงโด

3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด**6** รูปแบบ

4. มีการใช้จังหวะยก **2** ครั้ง

4. งานกำกับ

4.1 ซิ ต่อง เปี้ยว

ความหมายเป็นชื่อหมู่บ้านในประเทศพม่า หมู่บ้านนี้ มีคนเข้าทรงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ประทับเจ้าที่เจ้าทาง(ศาลเพียงตา) ที่คอยดูแลปกป้องหมู่บ้าน บางครั้งจะเข้ามาในร่างคน จะบอกเหตุการณ์ล่วงหน้าของหมู่บ้านที่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นและต้องรีบแก้ไขโดยการกำบน

การวิเคราะห์เพลงซิ ต่อง เปี้ยว ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงท่อนเดียว โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซ้ำ เทียบที่**2** จังหวะเร็วขึ้น

2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงทั้งหมด**6** บันไดเสียง เสียงโดยรวมแล้ว อยู่ในบันไดเสียงที่

3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด**17** รูปแบบ

4. มีการใช้จังหวะยก **2** ครั้ง

5. สกกรานต์

5.1 เมื่อยะ นา ดา

เป็นเพลงอัญเชิญนางสกกรานต์เข้ามาร่วมพิธี การสงฆ์ น้ำพระ การเล่น สกกรานต์ ของพวกเรา และมีเมื่อยะ นา ดา(เป็นผู้ อัญเชิญ) มาร่วมด้วย

การวิเคราะห์เพลงเมื่อยะ นา ดา ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซำ เกี่ยวกับ 2 จังหวะเร็วขึ้น
2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงที่ ทั้งหมด 2 บันไดเสียง ได้แก่ โด,ฟา,ลา,โดยรวมแล้ว อยู่ในบันไดเสียงฟา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 7 รูปแบบ
4. ไม่พบจังหวะยก

6. งานศพ

6.1 ลูก ก่วย ทะ วา ซ่อง

เป็นเพลงเกี่ยวกับประเพณีการแห่ศพพระโดยสร้างปราสาท นำศพพระที่มรณภาพไว้บนปราสาท จะมีผู้ คน แยกศพ เพื่อจะส่งดวงวิญญาณ เพื่อเข้าสู่สรวงสวรรค์ (แต่งกายแบบรำตง)

การวิเคราะห์เพลงลูก ก่วย ทะ วา ซ่อง ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบเพลงมีทั้งหมด 1 ท่อน โดยเริ่มบรรเลงท่อนแรก ด้วยจังหวะซำ เกี่ยวกับ 2 จังหวะเร็วขึ้น
2. เพลงนี้ มีบันไดเสียงที่ ทั้งหมด 7 บันไดเสียง ได้แก่ โด,เร,มี,ฟา,ซอล,ลา,ที่ โดยรวมแล้ว อยู่ในบันได เสียง ลา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 13 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 1 ครั้ง

6.2 จอง เหล่ โบ่ง เหว่

เป็นเพลงเกี่ยวกับพี่น้องสองคนอยู่ด้วยกันมา มีวันหนึ่งมียักษ์ตนหนึ่งเอน้องชายไปเลี้ยง วันหนึ่งยักษ์หิวไม่มีอะไรกินจึงได้จับ เด็กผู้น้องกินจึงเป็นที่มาของเพลงพบก่อนตาย

การวิเคราะห์เพลงจอง เหล่ โป่ง เหว่ ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. เป็นเพลงท่อนเดียว ซึ่งผู้บรรเลงต้องบรรเลง และทำเพลงทอดลงอย่างซ้ำๆ
2. เพลงนี้มีบันไดเสียงทั้งหมด 7 บันไดเสียง ได้แก่ โด, เร, มี, ฟา, ซอล, ลา, ที เสียงโดยรวมแล้ว อยู่ในบันไดเสียง ลา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 6 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 1 ครั้ง

6.3 ช่ง ได้ เหมี่ย

ความหมายของเพลงกล่าวถึงพญาลิงที่ปกครองดูแลลูกลิงทั้งฝูง ดูแลที่ป่าเขาใหญ่และชนในฝูง และรักษาป่า ไม่ให้คนเข้ามาลুক ล่า และสัตว์ต่าง ๆ ไม่ให้เข้ามาในอาณาเขต หากมีผู้เข้ามาลुक ล่า จะช่วยกันปกป้องดูแลเผ่าพันธุ์

การวิเคราะห์เพลงช่ง ได้ เหมี่ย ได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. เป็นเพลงท่อนเดียว ซึ่งผู้บรรเลงต้องบรรเลง และทำเพลงทอดลงอย่างซ้ำๆ
2. เพลงนี้มีบันไดเสียงทั้งหมด 4 บันไดเสียง ได้แก่ โด, ฟา, ซอล, ที อยู่ในบันไดเสียง ฟา
3. รูปแบบกระสวนจังหวะที่ใช้มีทั้งหมด 13 รูปแบบ
4. มีการใช้จังหวะยก 1 ครั้ง

จากการวิเคราะห์เพลงทั้งหมด 12 เพลงนั้นพบว่า

รูปแบบของเพลงนั้น มีความยาวประมาณ 1 - 3 ท่อน ใช้บรรเลงตั้งแต่ 1 - 3 รอบ โดยรอบแรกบรรเลงซ้ำและรอบหลังก็เพิ่มความเร็วขึ้น แต่ก็มีส่วนเพลง เช่น เพลงบะปวย เพลงจองเหล่โป่งเหว่ และเพลงช่งได้เหมี่ย ที่ขึ้นต้นความเร็วธรรมดาและค่อยๆทอดเสียงให้ช้าลง

กลุ่มเสียง เท่าที่พบ มีตั้งแต่ 2 กลุ่ม ถึง 7 กลุ่มเสียง ส่วนใหญ่อยู่ในบันไดเสียงฟาและเสียงโด ตามลำดับ ส่วนเสียงอื่นๆ ได้แก่ เพลง ชิต้องเปี้ยว, เสียงลา ได้แก่ เพลง ลูกก่วยทะวาซ่อง และเพลงจองเหล่โป่งเหว่

รูปแบบกระสวนจังหวะ มีตั้งแต่ 3 รูปแบบถึง 17 รูปแบบ ส่วนใหญ่จะมีทำนองซ้ำๆ กัน ส่วนเพลงที่ไม่มีทำนองซ้ำๆ ได้แก่ เพลง ผู้จ้ยตามั้, ยี่งัสะว่า, ชิตะเมี่ ยะเมี่ ยและทุกเพลงมีจังหวะยก มากบ้าง น้อยบ้าง

ลักษณะเด่นของเพลง ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงที่เริ่มบรรเลงอย่างช้าๆ และค่อยๆ เพิ่มความเร็วตามลำดับ แต่จะมีบางเพลงที่เริ่มต้นด้วยความเร็วธรรมดาและค่อย ๆ ทอดเสียงให้ช้าลง เช่น บะปวย เพลงจองเหลบั้งเหว และเพลงซ่งใต้เหมีย บางเพลงก็มีสร้อยซึ่งถือว่าเป็นลักษณะเด่นของเพลง

อภิปรายผล

ชาวกะเหรี่ยงเป็นชนชาติที่ถือเอกลักษณ์ความเป็นชาติพันธุ์ของตนเองโดยเฉพาะเป็นชาติอิสระมีถิ่นฐานอยู่ทางตอนใต้ของพม่า ต่อมาบางส่วนได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย ในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เป็นมาเวลาช้านานแล้ว ชาวกะเหรี่ยง นับเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีเอกลักษณ์ของตนเองด้านวัฒนธรรม เช่น การแต่งกาย ชีวิตความเป็นอยู่ โดยเฉพาะเครื่องดนตรีมีบทบาทสำคัญมาก ในการบรรเลงประกอบในพิธีกรรมทางพุทธศาสนาที่จัดขึ้นในวันสำคัญของทุกปี นับว่าดนตรีเป็นสื่อกลางและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจทำให้วัฒนธรรมกะเหรี่ยงยังคงรักษาวัฒนธรรมของตนเอง ในขณะที่สภาพสังคมปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับ จรัญ กาญจนประดิษฐ์ (2547: 241) ได้กล่าวว่า ชาวกะเหรี่ยงในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ที่ยังคงรักษาประเพณีดั้งเดิมไว้อย่างเคร่งครัดเหมือนหมู่บ้านทุกตำบล ยังมีความเข้มแข็ง ทางวัฒนธรรมในทุกกลุ่มชาติพันธุ์

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษามองวาย เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า มองวาย เป็นเครื่องดนตรีประเภทฆ้องทองเหลือง มีลักษณะคล้ายโหม่งของไทยมีขนาดต่าง ๆ มาผูกเรียงอยู่ในแผงกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า เรียงตามลำดับเสียงของโน้ตดนตรีสากลซึ่งสอดคล้องกับ วนิตา พรหมบุตร (2552: 18-20) ลักษณะของโหม่งวาย เป็นเครื่องดนตรีประเภทฆ้องเรียงกันเป็นแผง บางครั้ง บางครั้งเรียกฆ้องแผงก็ได้ คือเสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของมวลวัตถุประเภทฆ้อง (gong) รูปของโหม่งมีจำนวน 18 ลูก ทำมาจากโลหะผสม หล่อ ลักษณะคล้ายโหม่งของไทย คือมีปุ่ม มตรงกลางระดับเสียงแตกต่างกันตามขนาด

มองวายเป็นเครื่องดนตรีประเภทตี มีบทบาทสำคัญในการบรรเลงในวงชะพูชะอูที่บรรเลงประกอบและการแสดงของชาวกะเหรี่ยง โดยเฉพาะมองวายมีเสียงและความโดดเด่น เป็นเครื่องดนตรีทำนองเครื่องดนตรีอื่น ๆ สอดคล้องกับ วนิตา พรหมบุตร (2552: 215) ที่กล่าวไว้ว่า บทบาทของวงชะพูชะอู นอกจากจะใช้บรรเลงเพื่อความรื่นเริงสร้างบรรยากาศในพิธีกรรมหรือประเพณีต่างๆ ของชุมชนให้มีความสนุกสนานรื่นเริงแล้ว ยังมีผลงานจิตใจโดยทางอ้อมที่ละเอียดอ่อนแก่ชาวบ้านทุกคนอีกด้วย

ในงานเทศกาลงานบุญและงานรื่นเริงประจำปีแต่ละปี ชาวกะเหรี่ยงแต่ละหมู่บ้านมาผลัดเปลี่ยนการจัดการแสดงซึ่งจำเป็นต้องใช้เครื่องดนตรีเป็นสื่อกลางในการดึงดูดผู้คนที่เข้าร่วม

กิจกรรมร้องรำทำเพลงและร่วมงานบุญ จำเป็นต้องให้วงชะพูชะอูมาแสดงในงานดังกล่าวเป็นประจำ และยังเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้ชาวกะเหรี่ยง ดังนั้น งานวิจัยครั้งนี้ จึงเป็นการอนุรักษ์บทเพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับสังคมเผ่ากะเหรี่ยงอำเภอสังขละบุรี โดยเฉพาะมองวาย ซึ่งบทเพลงและวิธีการบรรเลงกำลังจะสูญไป

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง มองวาย เครื่องดนตรีกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมประเพณีของชาวกะเหรี่ยงอย่างหลากหลาย จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจที่จะศึกษาความรู้หรือสนใจ ที่จะทำการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1.1 ควรศึกษาบทเพลงประเภทต่าง ๆ ที่มีเอกลักษณ์ของชาวกะเหรี่ยง
- 1.2 ควรศึกษาเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ในวัฒนธรรมกะเหรี่ยง
- 1.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ในอำเภอสังขละบุรี เช่น มอญ พม่า

เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 2.1 สามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการฟื้นฟูดนตรีชาติพันธุ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านวัฒนธรรม
- 2.2 สามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ปรับปรุงดนตรีชาติพันธุ์ให้เป็นที่รู้จักและนิยมอย่างกว้างขวาง เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและนำความเจริญเข้ามาสู่ชุมชน
- 2.3 สามารถนำผลงานวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการอนุรักษ์และฟื้นฟูบทเพลงขลดนตรีชาติพันธุ์ให้เป็นที่รู้จักทั่วไป

บรรณานุกรม

- กองสงเคราะห์ชาวเขา. (2545). **กรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทยทำเนียบชุมชนพื้นที่สูงในประเทศไทย**. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยชาวเขา.
- กุลวดี บุญภินนท์. (2536). **วิถีชีวิตกะเหรี่ยง:วิถีชีวิตความผูกพันกับธรรมชาติกรณีศึกษา: หมู่บ้าน สะเหน่งพ่อง และกองม่องทะ อำเภอไล่โว่ จังหวัดกาญจนบุรี**. นิเวศวิทยา.
- โกวิท แก้วสุวรรณ. (2542). **ดูหูล่าในพิธีกวีหล่าของชาวกะเหรี่ยงโป: กรณีศึกษา กะเหรี่ยงโป บ้านเกาะสะตั้งตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วัฒนธรรมการศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.
- โกวิท แก้วสุวรรณ. (2543). **พู่หมื่นเมี่ยง กิจกรรทจารีตประเพณีกะเหรี่ยงโป ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร. 22(1).
- กาญจนา อิศรานุานนท์. (2532). **การวิเคราะห์รูปแบบเพลงพื้นบ้าน**. มนุษยศาสตร์ปริทัศน์. 11(2).
- กาญจนา อิศรานุานนท์. (2536). **เพลงพื้นบ้าน**. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 12. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนศึกษา.
- เครือข่ายแม่น้ำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (2546). **เขื่อนสาระวิน โศกนาฏกรรมสองแผ่นดิน**. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทยจำกัด.
- จรัญ กาญจนประดิษฐ์. (2547). **การศึกษาดนตรีชาวเผ่ากะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลไล่โว่ จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศป.ม.(มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี. (2530). **วิธีการศึกษาเพลงพื้นบ้าน:ดนตรีอุดมศึกษา ครั้งที่ 26**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. (2545). **ชาวเขาในไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มติชน(จำกัดมหาชน).
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2531:2-3) **ประเทือง คล้ายสุบรรณ.วัฒนธรรมพื้นบ้าน**.กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.
- ประเวศ วะสี. (2537). **วัฒนธรรมกับการพัฒนา**. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ: กรุงเทพมหานคร.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2542). **การวิจัยทางวัฒนธรรม**. (เอกสารประกอบการสอนอบรมพื้นฐานวิชา มนุษยดุริยางควิทยา คณะมนุษยศาสตร์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ปัญญา รุ่งเรือง. (2544). **การวิจัยทางวัฒนธรรม**. (เอกสารประกอบการอบรมพื้นฐานวิชามานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ธรรมรัตน์ ทองเรือง. (2543). **วิธีเชิงสหวิทยาการกับการประยุกต์เพื่อใช้ในการวิจัยสาขามนุษยดุริยางควิทยา**. ในโครงการสัมมนาวิชาการด้านมานุษยวิทยา ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์; และคณะ. (2542). **ดนตรีของชนเผ่ากะเหรี่ยงสะกอพื้นที่มูเสคิ**. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- นิคม วงเวียน. (2526:168). **รายงานการวิจัยเรื่องวัฒนธรรมส่วย(กวย) ด้านความเชื่อในจังหวัดสุรินทร์**. วิทยาลัยครูสุรินทร์.
- ผะอบ นมะมาตร; และคณะอื่น ๆ. (2536). **ผ้าและการสืบทอดความรู้เรื่องผ้า : กรณีศึกษากะเหรี่ยงไปในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรีและสุพรรณบุรี**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ
- พิพัฒน์ เรืองนาม. (2533). **ชาวกะเหรี่ยงและวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยงตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มานพ วิสุทธิแพทย์. (2533). **ดนตรีไทยวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- มณฑล คงแถวทอง. (2539). **สรุปรายงานการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างไทยและลาว ค.ศ 1975-1992**. กาญจนบุรี: สำนักวิจัย สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ยศ สันตสมบัติ. (2540). **มนุษย์กับวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โรงเรียนสงครามจิตวิทยา กรมยุทธการทหารสูงสุด. (2518). **ชาวเขาเผ่ามูเซอ**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน เลขาธิการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ.
- วิเชษฐ สุดไธ. (2555). **การศึกษาเมตาลี เครื่องดนตรีของกะเหรี่ยงโปว์ ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. ปริญญาโท ศป.ม.(มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- วนิดา พรหมบุตร. (2552). **วงชะพูชะอู ดนตรีประกอบการแสดงกะเหรี่ยง หมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. ปริญญาโท ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- วิศรุต สุวรรณศรี. (2554). **การศึกษาชนเผ่ากะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. ปริญญาโท ศป.ม.(มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- ศุทธิณี ทองสะอาด. (2533). **ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงในจังหวัดกาญจนบุรี. สังคมและวัฒนธรรม**
กะเหรี่ยงจังหวัดกาญจนบุรี. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์
- ศรันย์ นักรบ. (2541). **ดนตรีเขาเผ่าเย้า:กรณีศึกษาหมู่บ้านผาเตือ อำเภอมะปรางค์ อำเภอมะปรางค์**
แม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย.อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. ปรินญาณินพณ์
 ศป.ม.(มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- สมัย สุทธิธรรม. (2541). **กะเหรี่ยง.** กรุงเทพฯ: 2020 เวิลด์ มีเดีย.
- สมชาย ศรีสุข. (ม.ป.ป.). **บทบาทหน้าที่ผู้บริหารกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและวรรณกรรม**
ท้องถิ่น อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. (ห้องสมุดประชาชน อำเภอสังขละบุรี)
- สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2517). **สารคดีชีวิตของคนกลุ่มน้อยบนดอยสูงเผ่า**
กะเหรี่ยง. กรุงเทพฯ: 2020 เวิลด์ มีเดีย จำกัด.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2527). **เชิดชูเกียรติ นายอิม จันทรชุม.** กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- สังัด ภูเขาทอง. (2532). **ดนตรีและการเข้าสู่ดนตรีไทย.** กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สุจริตลักษณ์ ดีผดุง , สรินยา คำเมือง. (2540). **สารานุกรมกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงไป.**
 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ:
 สหธรรมิก.
- สุริยา รัตนกุล. (2539). **เพลงกะเหรี่ยง.** กรุงเทพฯ: บริษัทสหธรรมิก จำกัด.
- สุริยา รัตนกุลและสมทรง บุรุษพัฒน์. (2538). **สารานุกรมกลุ่มชาติพันธุ์ กะเหรี่ยงสะกอ.**
 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท.มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โสฬส ศิริไธย์. (2536). **ข้าว...มาลาเรีย วิชากรรมของคนปกากะญอ.** ภาษาและวัฒนธรรม
 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการปฏิบัติการจิตวิทยาแห่งชาติ. (2518). **ชาวเขาเผ่า**
กะเหรี่ยง
- อนุมานราชธน,พระยา. (2515). **ชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม โดยเสถียรโกเศศ(นามแฝง).**
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บรรณาคา.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2545). **ความหลากหลายทางวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก
ประวัติย่อวิทยากร

ประวัติย่อวิทยากร

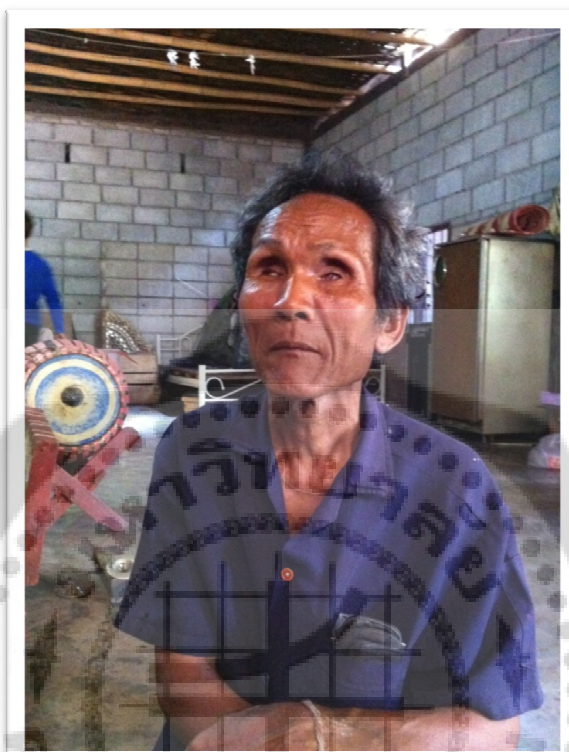
- ชื่อ - สกุล** นายสมชาย ศรีสุข
- สัญชาติ** ไทย
- ศาสนา** พุทธ
- อาชีพ** ข้าราชการบำนาญ
- ที่อยู่ปัจจุบัน** บ้านเลขที่ 67 หมู่ที่ 3 บ้านไหล่น้ำ ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์ 71240

ประวัติย่อวิทยากร

- ชื่อ นายเมี้ยว (เซอร์ล่าเปียว)
- สัญชาติ -
- อาชีพ รับจ้าง
- ศาสนา พุทธ
- ที่อยู่ปัจจุบัน ชุมชนบ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ 7 ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี
- ความสามารถ เครื่องดนตรีไว้มวงชะพูชะดู

ประวัติย่อวิทยากร

ชื่อ อ่อง เห่ง จี๋ (ไซมิ)

อาชีพ รับจ้างทั่วไป

ศาสนา พุทธ

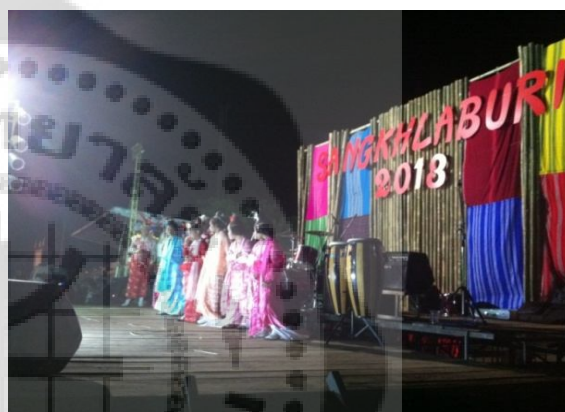
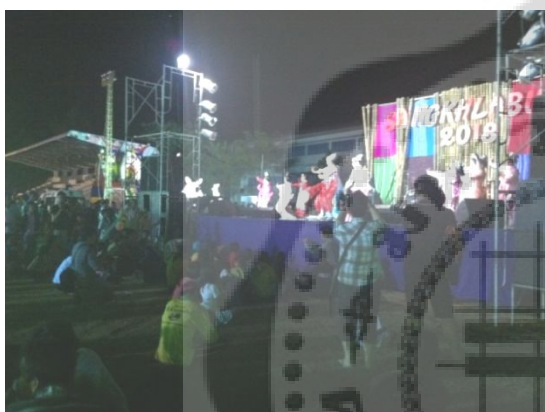
ที่อยู่ปัจจุบัน ชุมชนบ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ 7 ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี
จังหวัดกาญจนบุรี

ความสามารถ เครื่องดนตรีในวงชะพูชะอู

ประมวลภาพภาคสนาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	ว่าที่ร้อยตรีปรัชญา วงษ์พจน์
วันเดือนปีเกิด	28 มิถุนายน 2527
สถานที่เกิด	อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	40 ถ.วิไลเสนา(ข) อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา 13110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์"
พ.ศ. 2552	กศ.บ.(การศึกษาบัณฑิต) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2554	กศ.ม. (บริหารการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
พ.ศ. 2556	ศป.ม. (มานุษยดุริยางวิทยา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูอันดับ คศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนลาดบัวหลวงไพโรจน์วิทยา อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา